

Ezechiel

¹ Stalo se pak třicátého léta, čtvrtého měsíce, dne pátého, když jsem byl mezi zajatými u řeky Chebar, že otevřena byla nebesa, a viděl jsem vidění Boží. ² Pátého dne téhož měsíce, pátého léta zajetí krále Joachina, ³ V pravdě stalo se slovo Hospodinovo k Ezechielovi knízi, synu Buzi, v zemi Kaldejské u řeky Chebar, a byla nad ním ruka Hospodinova. ⁴ I viděl jsem, a aj, vítr tuhý přicházel od půlnoci, a oblak veliký, a oheň plápolající, a okolo něho byl blesk, a z prostředku jeho jako nějaká velmi prudká světlost, z prostředku toho ohně. ⁵ Z prostředku jeho také ukázalo se podobenství čtyř zvířat, jejichž takový byl způsob: Podobenství ělovíka míli. ⁶ A po čtyřech tvářích jedno každé, a po čtyřech křídlech jedno každé mílo. ⁷ Jejichž nohy nohy přímé, ale zpoděk noh jejich jako zpoděk nohy telecí, a blyštily se podobně jako ocel pulerovaná. ⁸ Ruce pak lidské pod křídly jejich, po čtyřech stranách jejich, a tváři jejich i křídla jejich na čtyřech těch stranách. ⁹ Spojena byla křídla jejich jednoho s druhým. Neobracela se, když šla; jedno každé přímě na svou stranu šlo. ¹⁰ Podobenství pak tváří jejich s předu tvář lidská, a tvář lvová po pravé straně každého z nich; tvář pak volovou po levé straně všech čtvero, též tvář orlií s zadu mílo všech čtvero z nich. ¹¹ A tváři jejich i křídla jejich pozdvižena byla zhůru. Každé zvíře dvě křídla pojilo s křídly dvěma druhého, dvěma pak pokrývala tělo své. ¹² A každé přímě na svou stranu šlo. Kamkoli ukazoval duch, aby šla, tam šla, neuchylovala se, když chodila. ¹³ Podobnost také těch zvířat na pohledině byla jako uhlí černavého, na pohledině jako pochodně.

Kterýžto oheð ustavièní chodil mezi zvíøaty, a ten oheð mìl blesk, a z téhož ohní vycházelo blýskání. ¹⁴ Také ta zvíøata bihala, a navracovala se jako prudké blýskání. ¹⁵ A když jsem hledil na ta zvíøata, a aj, kolo jedno bylo na zemi pøi zvíøatech u ètyø tváøí jednoho každého z nich. ¹⁶ Na pohlediní byla kola, a udílání jich jako barva tarsis, a podobnost jednostejnou mìla všeka ta kola, a byla na pohlediní i udílání jejich, jako by bylo kolo u prostøed kola. ¹⁷ Na ètyøi strany své jíti majíce, chodila, a neuchylovala se, když šla. ¹⁸ A loukoti své, i vysokost mìla, že hrùza z nich šla, a šínové jejich vùkol všech ètyø kol plní byli oèí. ¹⁹ Když pak chodila zvíøata, chodila kola podlé nich, a když se vznášela zvíøata vzhùru od zemi, vznášela se i kola. ²⁰ Kdekoli chtìl Duch, aby šla, tam šla; kde Duch chtìl jíti, i kola vznášela se naproti nim, nebo duch zvíøat byl v kolách. ²¹ Když ona šla, šla, a když ona stála, stála, a když se vznášela od zemi, vznášela se také kola s nimi, nebo duch zvíøat byl v kolách. ²² Podobenství pak oblohy bylo nad hlavami zvíøat jako podobenství køištálu roztaženého nad hlavami jejich svrchu. ²³ A pod oblohou køídla jejich pozdvižená byla, jedno pøipojené k druhému. Každé mìlo dvì, jimiž se pøikrývalo, každé, pravím, mìlo dvì, jimiž pøikrývalo tělo své. ²⁴ I slyšel jsem zvuk køidel jejich jako zvuk vod mnohých, jako zvuk Všemohoucího, když chodila, zvuk hluku jako zvuk vojska. Když pak stála, spustila køídla svá. ²⁵ Byl také zvuk svrchu nad oblohou, kteráž byla nad hlavou jejich, když stála a spustila køídla svá. ²⁶ Svrchu pak na obloze, kteráž byla nad hlavou jejich, bylo podobenství trùnu, na pohlediní jako kámen zafirový, a nad podobenstvím trùnu na něm svrchu, na pohlediní jako tvárnost èlovíka. ²⁷ I vidìl jsem na pohlediní jako velmi prudkou svìtlost, a u vnitøku jejím vùkol na pohlediní jako oheð, od bedr jeho

vzhòru; od bedr pak jeho dolù vidìl jsem na pohledinì jako oheò, a blesk vùkol nìho. ²⁸ Na pohledinì jako duha, kteráž bývá na oblace v èas dešti, takový na pohledinì byl blesk vùkol. To bylo vidinì podobenství slávy Hospodinovy. Kteréžto vidìv, padl jsem na tváø svou, a slyšel jsem hlas mluvícího.

2

¹ Kterýž øekl ke mnì: Synu èlovìèí, postav se na nohy své, a[†] mluvím s tebou. ² I vstoupil do mne duch, když promluvil ke mnì, a postavil mne na nohy mé, a slyšel jsem, an mluvì ke mnì. ³ Kterýž øekl mi: Synu èlovìèí, já ti posílám k synùm Izraelským, k národùm zpurným, kteøíž zpurní se postavovali proti mnì; oni i otcové jejich zpronevìøovali se mi, až právi do tohoto dne. ⁴ K tìch, pravím, synùm nestydaté tváøi a zatvrdilého srdce já posílám ti, a díš k nim: Takto praví Panovník Hospodin, ⁵ Již oni slyšte neb nechte: Že dùm zpurný jsou. A[†] vidí, že prorok byl u prostøed nich. ⁶ Ty pak synu èlovìèí, neboj se jich, aniž se boj slov jejich, že zpurní a jako trní jsou proti tobì, a že mezi štíry bydlíš. Slova jejich neboj se, a tváøi jejich se nestrachuj, proto že dùm zpurný jsou. ⁷ Ale mluv slova má k nim, již oni slyšte neb nechte: Že zpurní jsou. ⁸ Ty pak synu èlovìèí, slyš, co já pravím tobì: Nebuì zpurný jako ten dùm zpurný. Otevøi ústa svá, a snìz, co já tobì dám. ⁹ I vidìl jsem, a aj, ruka vztažena byla ke mnì, a aj, v ní svinutá kniha. ¹⁰ Kteroužto rozvinul pøede mnou, a byla popsána s pøedu i z zadu, a bylo v ní psáno naøíkáni, kvílení a bìda.

3

¹ Tedy øekl mi: Synu èlovìèí, což pøed tebou jest, snìz, snìz knihu tuto, a jdi, mluv k domu Izraelskému. ² I otevøel jsem ústa svá, a dal mi snísti knihu tu, ³ Øka

ke mnì: Synu èlovièí, nakrm bøicho své, a støeva svá naplò knihou touto, kterouž^t dávám. I snìdl jsem, a byla v ústech mých jako med sladká. ⁴ Za tím øekl mi: Synu èlovièí, jdiž k domu Izraelskému, a mluv k nim slovy mými. ⁵ Nebo nebudeš poslán k lidu hluboké øeèi a nesnadného jazyka, ale k domu Izraelskému. ⁶ Ne k národùm mnohým hluboké øeèi a nesnadného jazyka, jejichž bys slovùm nerozumil, ješto, kdybych ti k nim poslal, uposlechli by tebe. ⁷ Ale dùm Izraelský nebudou ti chtít poslouchati, ponìvadž nechí poslouchati mne; nebo všecken dùm Izraelský jest tvrdoèelný a zatvrdilého srdce. ⁸ Ale uèinil jsem tváø tvou tvrdou proti tváøi jejich, a èelo tvé tvrdé proti èelu jejich. ⁹ Jako kámen pøetvrdý, pevnìjší než skálu uèinil jsem èelo tvé; nebojž se jich, aniž se strachuj tváøi jejich, proto že dùm zporný jsou. ¹⁰ I øekl ke mnì: Synu èlovièí, všeka slova má, kteráž^t mluviti budu, pøijmi v srdce své, a ušima svýma slyš. ¹¹ A jdi k zajatým, k synùm lidu svého, a mluv k nim, a rci jim: Takto praví Panovník Hospodin, již oni slyšte neb nechte. ¹² Tehdy odnesl mne Duch, a slyšel jsem za sebou hlas hømotu velikého: Požehnaná sláva Hospodinova z místa svého. ¹³ A hlas kòidel tìch zvíøat, kteráž se vespolek dotýkala, a hlas kol naproti nim, a hlas hømotu velikého. ¹⁴ Duch pak odnesl mne, a vzal mne, a odšel jsem truchliv, v hnìvì ducha svého, ale ruka Hospodinova nade mnou silnìjší byla. ¹⁵ I pøišel jsem k zajatým do Telabib, bydlícím pøi øece Chebar, a sedil jsem, kdež oni bydlili. Sedil jsem, pravím, sedm dní u prostøed nich s úžasnutím. ¹⁶ I stalo se po dokonání sedmi dnù, že se stalo slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ¹⁷ Synu èlovièí, strážným jsem ti postavil nad domem Izraelským, abys slyše slovo z úst mých, napomínal jich ode mne. ¹⁸ Když bych já øekl bezbožnému: Smrtí umøeš, a nenapomenul bys ho, ani nemluvil, abys ho

odvedl od cesty jeho bezbožné, proto abys ho pøi životu zachoval: ten bezbožný pro nepravost svou umøe, ale krve jeho z ruky tvé vyhledám. ¹⁹ Paklibys ty napomenul bezbožného, a neodvrátil by se od bezbožnosti své, a od cesty své bezbožné, on^t pro nepravost svou umøe, ale ty duši svou vysvobodíš. ²⁰ Odvrátil-li by se pak spravedlivý od spravedlnosti své, a èinil by nepravost, a já bych položil urážku pøed něj, a tak by umøel, ty pak bys ho nenapomenul: pro høích^t svùj umøe, aniž na pamìt pøijde která spravedlnost jeho, kterouž èinil, ale krve jeho z ruky tvé vyhledám. ²¹ Pakli bys ty napomenul spravedlivého, aby nehøešil spravedlivý, a on by nehøešil, jistì že bude živ; nebo napomenut byl. Ty také duši svou vysvobodíš. ²² I byla tam nade mnou ruka Hospodinova, kterýžto øekl mi: Vstað, jdi do tohoto údolí, a tam mluviti budu s tebou. ²³ A tak vstav, šel jsem do toho údolí, a aj, sláva Hospodinova stála tam, jako sláva, kterouž jsem vidil u øeky Chebar. I padl jsem na tváø svou. ²⁴ Tehdy vstoupil do mne Duch, a postaviv mne na nohy, mluvil ke mnì, a øekl mi: Jdiž, zavøi se v domì svém. ²⁵ Nebo na tì, synu èlovìí, aj, dadí na tì provazy, a sváží tì jimi, a nebudeš moci vyjíti mezi nì. ²⁶ A já uèiním, aby jazyk tvùj pøilnul k dásním tvým, a abys onìmil, a nebyl jim mužem domlouvajícím, protože dùm zpuρνý jsou. ²⁷ Ale když mluviti budu s tebou, otevru ústa tvá, a díš jim: Takto praví Panovník Hospodin: Kdo slyšeti chce, nech^t slyší, a kdo nechce, nech^t nechá, že dùm zpuρνý jsou.

4

¹ Ty pak synu èlovìí, vezmi sobì cihlu, a polože ji pøed sebe, vyrej na ní mìsto Jeruzalém. ² A postav na ní obležení, a vzdilaje na ní šance, vysyp na ní násyp, a polož na ní vojska, a postav na ní berany váleèné vùkol.

³ Potom vezmi sobì pánev železnou, a polož ji místo zdi železné, mezi tebou a mezi místem, a zatvří tváø svou proti nìmu, a[†] jest obleženo, a oblehneš je. To[†] bude znamením domu Izraelskému. ⁴ Ty pak lehni na levý bok svùj, a vlož na nìj nepravost domu Izraelského. Podlé poètu dnù, v nìmž ležeti budeš na nìm, poneseš nepravost jejich. ⁵ A já dávám tobì léta nepravosti jejich v poètu dnù, tøi sta a devadesáte dnù, v nichž poneseš nepravost domu Izraelského. ⁶ Když je pak vyplníš, budeš ležeti na pravém boku podruhé, a poneseš nepravost domu Judova ètyøidceti dnù. Den za rok, den za rok dávám tobì. ⁷ K obležení, pravím, Jeruzaléma zatvří tváø svou, ohrna ruku svou, a prorokuje proti nìmu. ⁸ A aj, dávám na tì provazy, abys se neobracel z boku jednoho na druhý, dokudž nevyplníš dnù obležení svého. ⁹ Protož ty vezmi sobì pšenice a jeèmene, též bobu, šoèovice, i prosa, a špaldy, a dej to do jedné nádoby, abys sobì nastrojil z toho pokrmu podlé poètu dnù, v nichž ležeti budeš na boku svém. Za tøi sta a devadesáte dnù jísti jej budeš. ¹⁰ Pokrmu pak tvého, kterýž jísti budeš, váha bude dvadceti lotù na den. Od èasu až do èasu jísti jej budeš. ¹¹ Vodu také na míru pítí budeš, šestý díl hin; od èasu do èasu pítí budeš. ¹² Podpopelný pak chléb jeèný, kterýž jísti budeš, ten lejny neèistoty lidské pec pøed oèima jejich. ¹³ I øekl Hospodin: Tak budou jísti synové Izraelští chléb svùj neèistý pro pohany, kteréž tam shromáždím. ¹⁴ Tedy øekl jsem: Ach, Panovníèe Hospodine, aj, duše má není poškrvnina mrchami, a udáveného nejedl jsem od ditinství svého až podnes, aniž vešlo v ústa má maso ohavné. ¹⁵ Kterýž øekl mi: Aj, dávám[†] kravince místo lejn lidských, abys sobì jimi napekl chleba. ¹⁶ Za tím øekl mi: Synu èlovìèí, aj, já zlámi hùl chleba v Jeruzalémì, tak že jísti budou chléb na váhu, a to s zámutkem, a vodu na míru pítí, a to s pøedišením,

¹⁷ Aby nedostatek majíce v chlebi a v vodi, dìsili se jeden každý z nich, a svadli pro nepravost svou.

5

¹ Potom ty synu èlovìèí, vezmi sobì nùž ostrý, totiž bøitvu holièù, vezmi jej sobì, a ohol ním hlavu i bradu svou. Potom vezma sobì váhu, rozdìl to. ² Tøetinu ohnìm spal u prostøed mìsta, když se vyplní dnové obležení; zatím vezma druhou tøetinu, posekej meèem okolo niho; ostatní pak tøetinu rozptyl u vítr. Nebo meèem dobytým budu je stihati. ³ A však odejmi odtud nìco málo, a zavaž do køídel svých. ⁴ A i z tìch ještì vezma, uvrz je do prostøed ohnì, a spal je ohnìm, odkudž vyjde oheð na všecken dùm Izraelský. ⁵ Takto praví Panovník Hospodin: Tento Jeruzalém, kterýž jsem postavil u prostøed pohanù, a vùkol otoèil krajinami, ⁶ Zmìnil soudy mé v bezbožnost více než pohané, a ustanovení má více než jiné zemì, kteréž jsou vùkol niho; nebo soudy mými pohrdli, a v ustanoveních mých nechodili. ⁷ Protož takto praví Panovník Hospodin: Proto že mnohem více než pohané, kteøíž jsou vùkol vás, v ustanoveních mých nechodili jste, a soudù mých neèinili jste, nýbrž ani tak jako pohané, kteøíž jsou vùkol vás, soudù nekonali jste: ⁸ Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, já na tebe, aj já, a vykonám u prostøed tebe soudy pøed oèima pohanù. ⁹ Nebo uèiním pøi tobì to, èehož jsem prv neuèinil, a èehož podobnì neuèiním více pro všechny ohavnosti tvé, ¹⁰ Tak že otcové jísti budou syny u prostøed tebe, a synové jísti budou otce své, a vykonám proti tobì soudy, a rozptýlím všechny ostatky tvé na všechny strany. ¹¹ Protož živ^t jsem já, praví Panovník Hospodin, že ponìvadž jsi ty svatynì mé poškrvnil všelikými mrzkostmi svými, a všelikými ohavnostmi svými, i já také zlehèím tebe, a neodpustí^t oko mé, a nikoli se neslituji. ¹² Tøetina

tebe morem zemøe a hladem zhyne u prostøed tebe, a tøetina druhá meøem padne vùkol tebe, ostatní pak tøetinu na všechny stany rozptýlím, a meøem dobytým stihati je budu. ¹³ A tak do konce vylit bude hnìv mùj, a dotru prchlivostí svou na ni, i potíším se. I zvidí^t, že já Hospodin mluvím jsem v horlivosti své, když vykonám prchlivost svou na nich, ¹⁴ A obrátím ti v pouš^t, a dám ti v útržku mezi národy, kteøíž jsou vùkol tebe, pøed oèima každého tudy jdoucího. ¹⁵ A tak budeš k útržce, posmìchu, k hroznému pøíkladu a k užasnutí národùm, kteøíž jsou vùkol tebe, tehdáž když vykonám proti tobì soudy v hnìvi a v prchlivosti a v žehraní zùøivém. Já Hospodin mluvím jsem. ¹⁶ Tehdáž když vystøelím jízlivé støely hladu k záhubì vaší, kteréž vystøelím, abych vás vyhubil, a hlad shromáždì proti vám, zlámi vám hùl chleba. ¹⁷ Pošli zajisté na vás hlad a zviø lítou, kteráž ti na sirobu pøivede; i mor a krev pøijde na tebe, když uvedu na ti meè. Já Hospodin mluvím jsem.

6

¹ I stalo se ke mnì slovo Hospodinovo, økoucí: ² Synu èlovìèí, obra^t tváø svou proti horám Izraelským, a prorokuj proti nim, ³ A rci: Hory Izraelské, slyšte slovo Panovníka Hospodina: Takto praví Panovník Hospodin horám a pahrbkùm, prudkým potokùm a údolím: Aj, já, já uvedu na vás meè, a zkazím výsosti vaše. ⁴ A tak zpustnou oltáøové vaši, a ztroskotáni budou sluneèní obrazové vaši, a rozmeci zbité vaše pøed ukydanými bohy vašimi. ⁵ Povrhu také mrtvá tìla synù Izraelských pøed ukydanými bohy jejich, a rozptýlím kosti vaše okolo oltáøù vašich. ⁶ Kdekoli bydliti budete, mìsta zpuština budou, a výsosti zpustnou. Proèež poplènìni budou a zpustnou i oltáøové vaši, potroskotáni budou a pøestanou

ukydaní bohové vaši, a sluneční obrazové vaši zpodtínání, a tak vyhlazena budou díla vaše. ⁷ I padnou zbití u prostøed vás, a zvíte, že já jsem Hospodin. ⁸ A pozůstavím některé z vás, kteříž by ušli meče, mezi pohany, když rozptýlení budete do zemí. ⁹ I budou se rozpomínati na mne, kteříž z vás zachováni budou mezi národy, mezi nimiž budou zajati, že jsem kormoucen byl srdcem jejich smilným, kteréž odstoupilo ode mne, a oěima jejich, kteréž smilnice, chodily za ukydanými bohy svými, a tak sami se býti hodné ošklivosti poznají pro nešlechtnosti, kteréž páchali ve všech ohavnostech svých. ¹⁰ A zvidí, že já jsem Hospodin, a že jsem ne nadarmo mluvil, že na ni uvedu zlé toto. ¹¹ Takto praví Panovník Hospodin: Tleskni rukou svou, a dupni nohou svou, a rci: Nastojte na dùm Izraelský, že pro všechny ohavnosti nejhorší mečem, hladem a morem padnouti mají. ¹² Ten, kdož daleko bude, morem umøe, a kdo blízko, mečem padne, ostatní pak a obležený hladem umøe, a tak docela vyleji prchlivost svou na ni. ¹³ A zvíte, že já jsem Hospodin, když budou zbití jejich u prostøed ukydaných bohù jejich vùkol oltáøù jejich, na všelikém pahrbku vysokém, na všech vrších hor, a pod všelikým døevem zeleným, i pod všelikým dubem hustým, na kterémkoli místì obìtovali vůni libou všelikým ukydaným bohùm svým. ¹⁴ Nebo vztáhnou ruku svou na ni, a uèiním zemi tuto zpustlou, zpustlejší než poušť Diblat, po všech obydlích jejich. I zvidí, že já jsem Hospodin.

7

¹ Potom stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí:
² Slyš, synu èlovìè: Takto praví Panovník Hospodin o zemi Izraelské: Ach, skonèení, pøišlo skonèení její na ètyøi strany zemi. ³ Jižtì skonèení nastalo tobi; nebo

vypustím hnìv svùj na tì, a budu tì souditi podlé cest tvých, a uvrhu na tì všechny ohavnosti tvé. ⁴ Neodpustí zajisté oko mé tobì, aniž se slituji, ale cesty tvé na tebe uvrhu, a ohavnosti tvé u prostøed tebe budou. I zvíte, že já jsem Hospodin. ⁵ Takto praví Panovník Hospodin: Bída jedna, aj hle, pøichází bída. ⁶ Skonèení pøichází, pøichází skonèení, procítil na tì, aj, pøichází'. ⁷ Pøichází' to jitro na tebe, obyvateli zemì, pøichází' ten èas, pøibližuje se ten den hømotu, a ne hlas rozléhajícì se po horách. ⁸ Již tudíž vylijí prchlivost svou na tì, a docela vypustím hnìv svùj na tebe, a budu tì souditi podlé cest tvých, a uvrhu na tì všechny ohavnosti tvé. ⁹ Neodpustí' zajisté oko mé, aniž se slituji, ale podlé cest tvých zaplatím tobì, a budou ohavnosti tvé u prostøed tebe. A tak zvíte, že já jsem Hospodin, ten, kterýž biji. ¹⁰ Aj, teì jest ten den, aj, pøicházeje, pøišlo to jitro, zkvetl prut, vypuèila se z nìho pýcha, ¹¹ Ukrutnost vzrostla v prut bezbožnosti. Nezùstane[†] z nich nic, ani z množství jejich, ani z hluku jejich, aniž bude naòíkáno nad nimi. ¹² Pøichází' ten èas, blízko jest ten den. Kdo koupí, nebude se veseliti, a kdo prodá, nic toho nebude litovati; nebo prchlivost pøijde na všechno množství její. ¹³ Ten zajisté, kdož prodal, k vícì prodané nepùjde nazpìt, by pak ještì byl mezi živými život jejich, ponìvadž vidinì na všechno množství její nenavrátì se, a žádný v nepravosti života svého nezmocní se. ¹⁴ Troubiti budou v trubu, a pøipraví všechno, ale nebude žádného, kdo by šel k boji; nebo prchlivost má oboøì se na všechno množství její. ¹⁵ Meè bude vnì, mor pak a hlad doma; kdo bude na poli, meèem zabit bude, toho pak, kdož bude v mìstì, hlad a mor zahubí. ¹⁶ Kteòíž pak z nich utekou, ti na horách, jako holubice v údolí, všickni lkáti budou, jeden každý pro nepravost svou. ¹⁷ Všeliké ruce klesnou, a všeliká kolena rozplynou se jako voda. ¹⁸ I

pøepáší se žínìmi, a hrùza je pøikryje, a na všeliké tváøi bude stud, a na všech hlavách jejich lysina. ¹⁹ Støbro své po ulicích rozházejí, a zlato jejich bude jako neèistota; støbro jejich a zlato jejich nebude jich moci vysvoboditi v den prchlivosti Hospodinovy. Nenasytí se, a støev svých nenaplní, proto že nepravost jejich jest jim k urážce, ²⁰ A že v slávi okrasy své, v té, kterouž k dùstojnosti postavil Bùh, obrazu ohavností svých a mrzkostí svých nadílali. Protož obrátil jsem jim ji v neèistotu. ²¹ Nebo vydám ji v ruku cizozemcù k rozchvátání, a bezbožným na zemi za loupež, kteøíž poškrvíní jí. ²² Odvrátím též tváø svou od nich, i poškrvíní svatynì mé, a vejdou do ní, boøíce a poškrvòující jí. ²³ Udílej øetiz, nebo zemi plná jest soudù ukrutných, a mìsto plné jest nátisku. ²⁴ Protož pøivedu nejhorší z pohanù, aby dìdièní vládli domy jejich; i uèiním pøítrž pýše silných, a poškrvniny budou, kteøíž jich posvìcují. ²⁵ Zkažení pøišlo, protož hledati budou pokoje, ale žádného nebude. ²⁶ Bída za bídou pøijde, a novina bude za novinou, i budou hledati vidiní od proroka, ale zákon zahyne od kníze, a rada od starcù. ²⁷ Král ustavièní kvíliti bude, a kníže obleèe se v smutek, a ruce lidu v zemi pøedšeny budou. Podlé cesty jejich uèiním jim, a podlé soudù jejich souditi je budu. I zvidí, že já jsem Hospodin.

8

¹ I stalo se léta šestého, v pátý den šestého mìsíce, že jsem sedìl v domì svém, a starší Judští sedili pøede mnou. I pøipadla na mne tu ruka Panovníka Hospodina. ² A vidìl jsem, a aj, podobenství na pohledinì jako oheð. Od bedr jeho dolù oheð, od bedr pak jeho vzhùru na pohledinì jako blesk, na pohledinì jako nijaká velmi prudká svìtlost. ³ Tedy vztáh podobenství ruky, vzal mne za kšticì hlavy

mé, a vyzdvihl mne Duch mezi nebe a mezi zemi, a uvedl mne do Jeruzaléma u vidiních Božích, k vratùm brány vnitøní, kteráž patøí na pùlnoci, kdež byla stolice modly k horlivosti a k zùøivosti popouzející. ⁴ A aj, sláva Boha Izraelského byla tam na pohledinì jako ta, kterouž jsem vidil v údolí. ⁵ I øekl mi: Synu èlovìèí, pozdvihni nyní oèi svých k cestì na pùlnoci. Tedy pozdvihl jsem oèi svých k cestì na pùlnoci, a aj, na pùlnoci u brány oltáøové ta modla horlení, právi kudyž se vchází. ⁶ V tom øekl mi: Synu èlovìèí, vidíš-liž ty, co tito èiní, ohavnosti tak veliké, kteréž èiní dùm Izraelský tuto, tak že se vzdáliti musím od svatynì své? Ale obrátì se, uzøíš ještì vìtší ohavnosti. ⁷ I pøivedl mne ke dveøùm sínì, kdež jsem uzøel, a aj, díra jedna byla v stìnì. ⁸ A øekl mi: Synu èlovìèí, kopej medle tu stìnu. I kopal jsem stìnu, a aj, dvøeøe jedny. ⁹ Tedy øekl mi: Vejdi, a viz ohavnosti tyto nejhorší, kteréž oni èiní zde. ¹⁰ Protož všed, uzøel jsem, a aj, všeliké podobenství zemìplazù a hovad ohyzdných, i všech ukydaných bohù domu Izraelského vyryto bylo na stìnì vùkol a vùkol. ¹¹ A sedmdesáte mužù z starších domu Izraelského, s Jazaniášem synem Safanovým, stojícím u prostøed nich, stáli pøed nimi, maje každý kadidlnici svou v ruce své, tak že hustý oblak kadinì vzhùru vstupoval. ¹² I øekl mi: Vidil-lis, synu èlovìèí, co starší domu Izraelského èiní ve tmì, jeden každý v pokojích svých malovaných? Nebo øíkají: Nikoli na nás nepatøí Hospodin, opustil Hospodin zemi. ¹³ Dále mi øekl: Obrátì se, uzøíš ještì vìtší ohavnosti, kteréž oni èiní. ¹⁴ I pøivedl mne k vratùm brány domu Hospodinova, kteráž jest na pùlnoci, a aj, ženy sedily tam, plaèíce Tammuze. ¹⁵ I øekl mi: Vidil-lis, synu èlovìèí? Obrátì se, uzøíš ještì vìtší ohavnosti nad tyto. ¹⁶ Tedy uvedl mne do sínì domu Hospodinova vnitøní, a aj, u vrat chrámu Hospodinova, mezi sídcì a

oltáøem bylo okolo pìtmecìtma mužù, jejichž záda byla k chrámu Hospodinovu, tváøi pak jejich k východu, kteøíž klanìli se proti východu slunce. ¹⁷ I øekl mi: Vidìl-lis, synu èlovièí? Zdali lehká vìc jest domu Judovu, aby èinili ohavnosti tyto, kteréž èiní zde? Nebo naplnivše zemi nátiskem, obrátìli se, aby mne popouzeli, a aj, pøièinìjí ratolest vinnou k nosùm svým. ¹⁸ Protož i já také uèiním podlé prchlivosti; neslituje^t se oko mé, aniž se smiluji. I budou volati v uši mé hlasem velikým, a nevyslyším jich.

9

¹ Potom zavolal hlasem velikým, tak že jsem slyšel, øka: Pøistupte hejtmané k tomuto místu, a jeden každý s zbrojí svou hubící v ruce své. ² A aj, šest mužù pøišlo cestou k bráni hoøejší, kteráž patøí na pùlnoci, maje každý zbroj svou rozrážející v ruce své. Muž pak jeden byl u prostøed nich, odìný rouchem lnìným, a kalamáø písaaøský pøi bedrách jeho; a pøiøedše, stáli u oltáøe mìdìného. ³ Sláva pak Boha Izraelského sstoupila byla s cherubína, na kterémž byla, k prahu domu, a zvolala na muže toho odìného rouchem lnìným, pøi jehož bedrách byl kalamáø písaaøský. ⁴ I øekl jemu Hospodin: Pøejdi prostøedkem mìsta, prostøedkem Jeruzaléma, a znameney znamením na èelích muže ty, kteøíž vzdychají a naøíkají nade všemi ohavnostmi dìjícími se u prostøed niho. ⁵ Onìmno pak øekl tak, že jsem slyšel: Projdìte skrze mìsto za ním, a bíte; neodpouštìjž oko vaše, aniž se slitovávejte. ⁶ Starce, mládence i pannu, malièké i ženy mordujte do vyhubení, ale ke všelikému muži, na nìmž by bylo znamení, nepøistupujte, a od svatynì mé poènìte. Takž zaèali od mužù tìch starších, kteøíž byli pøed chrámem. ⁷ (Nebo jim byl øekl: Poškvøete domu, a naplòte síni zbitými. Jdìtež.) A vyøedše, bili v mìstì. ⁸ I stalo se, když je

bili, a já pozůstal, že jsem padl na tvář svou, a zvolal jsem, øka: Ach, Panovníče Hospodine, zdaliž zahubiš všecken ostatek Izraelský, vylévaje prchlivost svou na Jeruzalém? ⁹ I øekl mi: Nepravost domu Izraelského a Judského veliká jest velmi velice, a naplněna jest zemí mordy, a místo plné jest pøevrácencù. Nebo øíkali: Opustil Hospodin zemi tuto, a Hospodin nikoli nevidí nás. ¹⁰ Protož já také cestu jejich na hlavu jejich obrátím; neodpustí oko mé, aniž se slituji. ¹¹ A aj, muž odiný rouchem lněným, pøi jehož bedrách byl kalamáš, oznámil to, øka: Uèinil jsem, jakž jsi mi rozkázal.

10

¹ I viděl jsem, a aj, na obloze, kteráž byla nad hlavou cherubínù, jako kámen zafirový na pohlediní, jako podobenství trunu se ukázalo nad nimi. ² Tedy promluviv k muži tomu odinému rouchem lněným, øekl: Vejdí do prostøed kol pod cherubíny, a naplò hrsti své uhlím øeøavým z prostøedku cherubínù, a roztrus po místi. Kterýžto všel pøed oèima mýma. ³ (Cherubínové pak stáli po pravé stranì domu, když vcházel muž ten, a oblak hustý naplnil síò vnitøní. ⁴ Nebo když se byla zdvihla sláva Hospodinova s cherubínù k prahu domu, tedy naplněn byl dùm tím hustým oblakem, a síò naplněna byla bleskem slávy Hospodinovy. ⁵ Zvuk také kòidel cherubínù slyšán byl až k té síni zevnitøní jako hlas Boha silného, všemohoucího, když mluví.) ⁶ I stalo se, když pøikázal muži tomu odinému rouchem lněným, øka: Vezmi ohni z prostøedku kol, z prostøedku cherubínù, že všel a postavil se podlé kol. ⁷ Tedy vztáhl cherubín jeden ruku svou z prostøedku cherubínù k ohni tomu, kterýž byl u prostøed cherubínù, a vzav, dal do hrsti toho odiného rouchem lněným. Kterýžto vzal a vyšel.

⁸ Nebo ukazovalo se na cherubíních podobenství ruky lidské pod křídly jejich. ⁹ I viděl jsem, a aj, čtyři kola podlé cherubínů, jedno kolo podlé jednoho každého cherubína, podobenství pak kol jako barva kamene tarsis. ¹⁰ A na pohlediní měla podobnost jednotejnou ta kola, jako by bylo kolo u prostěd kola. ¹¹ Když chodili, na čtyři strany jejich chodili. Neuchylovali se, když šli, ale k tomu místu, kamž se obracel vůdce, za ním šli. Neuchylovali se, když šli. ¹² Všecko také tělo jejich i hřbetové jejich, i ruce jejich, i křídla jejich, též i kola plná byla očí vůkol jich samých čtyř i kol jejich. ¹³ Kola pak ta nazval okřádkem, jakž slyšely uši mé. ¹⁴ Čtyři tváři mělo každé. Tvář první tvář cherubínová, tvář pak druhá tvář člověčí, a třetí tvář lvová, čtvrtá pak tvář orličí. ¹⁵ I zdvihli se cherubínové. To jsou ta zvířata, kteráž jsem viděl u řeky Chebar. ¹⁶ Když pak šli cherubínové, šla i kola podlé nich, a když vznášeli cherubínové křídla svá, aby se pozdvihli od země, neuchylovala se také kola od nich. ¹⁷ Když stáli oni, stála, a když se vyzdvihovali, vyzdvihovala se s nimi; nebo duch zvířat byl v nich. ¹⁸ I odešla sláva Hospodinova od prahu domu, a stála nad cherubíny, ¹⁹ Hned jakž pozdvihli cherubínové křídla svých a vznesli se od země, před očima máma odcházejíce, a kola naproti nim, a stála u vrat brány domu Hospodinova východní, a sláva Boha Izraelského svrchu nad nimi. ²⁰ To jsou ta zvířata, kteráž jsem viděl pod Bohem Izraelským u řeky Chebar, a poznal jsem, že cherubínové byli. ²¹ Po čtyřech tvářích měl jeden každý, a po čtyřech křídlech jeden každý; podobenství také rukou lidských pod křídly jejich. ²² Podobenství pak tváří jejich bylo jako tváří, kteréž jsem byl viděl u řeky Chebar, oblíbenější jejich i oni sami. Jeden každý přimí k své straně chodil.

11

¹ I vznesl mne Duch, a pøivedl mne k bráni východní domu Hospodinova, kteráž patøí na východ, a aj, ve vratech brány té pìtmecítma mužù, mezi kterýmiž jsem vidìl Jazaniáše syna Azurova, a Pelatiáše syna Banaiášova, knížata lidu. ² Tedy øekl mi: Synu èlovìèí, to jsou ti muži, kteøíž smýšlejí nepravost, a skládají radu zlou v mìsti tomto, ³ øíkajíce: Nestavìjme domù blízko, sic mìsto bude hrnec a my maso. ⁴ Protož prorokuj proti nim, prorokuj, synu èlovìèí. ⁵ I sstoupil na mne Duch Hospodinùv, a øekl mi: Rci: Takto dí Hospodin: Tak øíkáte, dome Izraelský. Nebo což vám koli vstupuje na mysl, o tom já vím. ⁶ Veliké množství zmordovali jste v mìsti tomto, a naplnili jste ulice jeho zbitými. ⁷ Protož takto praví Panovník Hospodin: Ti, kteøíž jsou zbiti od vás, kteréž jste skladli u prostøed niho, oni⁴ jsou maso, mìsto pak hrnec, ale vás vyvedu z prostøedku jeho. ⁸ Báli jste se meèe, ale meè uvedu na vás, praví Panovník Hospodin. ⁹ A vyvedu vás z prostøedku jeho, a dám vás v ruku cizích, a vykonám nad vámi soudy. ¹⁰ Meèem padnete, na pomezí Izraelském souditi vás budu, a zvíte, že já jsem Hospodin. ¹¹ Mìsto nebude vám hrnec, aniž vy budete u prostøed niho maso, na pomezí Izraelském souditi vás budu. ¹² I zvíte, že já jsem Hospodin, ponìvadž jste v ustanoveních mých nechodili, a soudù mých neèinili, a podlé soudù tìch národù, kteøíž jsou vùkol vás, èinili jste. ¹³ Stalo se pak, když jsem prorokoval, že Pelatiáš syn Banaiášùv umøel. Proèež padl jsem na tváø svou, a zvolal jsem hlasem velikým, øka: Ach, Panovníèe Hospodine, skonání, èiníš ostatkùm Izraelským. ¹⁴ Tedy stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ¹⁵ Synu èlovìèí, bratøí tvoji, bratøí tvoji, pøíbuzní tvoji, a všecken dùm Izraelský, všecken dùm, kterýmž øíkali obyvatelé Jeruzalémští: Daleko zajdìte od Hospod-

ina, nám jest dána země tato v dídectví. ¹⁶ Protož rci: Takto praví Panovník Hospodin: Aèkoli daleko zahnal jsem je mezi národy, a aèkoli rozptýlil jsem je do zemí, však budu jim svatyní i za ten malý èas v zemích tìch, do kterýchž pøijdou. ¹⁷ Protož rci: Takto praví Panovník Hospodin: Shromáždím vás z národù a zberu vás z zemí, do kterýchž rozptýleni jste, a dám vám zemi Izraelskou. ¹⁸ I vejdou tam, a vyvrhou všechny mrzkosti její, i všechny ohavnosti její z ní. ¹⁹ Nebo dám jim srdce jedno, a Ducha nového dám do vnitøností vašich, a odejmu srdce kamenné z tìla jejich, a dám jim srdce masité, ²⁰ Aby v ustanoveních mých chodili, a soudù mých ostøhali, a èinili je. I budou lidem mým, a já budu jejich Bohem. ²¹ Kterýchž pak srdce chodilo by po žádostech mrzkostí svých a ohavností svých, tìch cestu na hlavu jejich obrátím, praví Panovník Hospodin. ²² Tedy vznesli cherubínové kòidla svá i kola s nimi, sláva pak Boha Izraelského nad nimi svrchu. ²³ I odešla sláva Hospodinova z prostøedku mìsta, a stála na hoøe, kteráž jest na východ mìstu. ²⁴ Duch pak vznesl mne, a zase mne pøivedl do země Kaldejské k zajatým, u vidiní skrze Ducha Božího. I odešlo ode mne vidiní, kteréž jsem vidil. ²⁵ A mluvil jsem k zajatým všechny ty vici Hospodinovy, kteréž mi ukázal.

12

¹ I stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ² Synu èlovièi, u prostøed domu zpuhného ty bydlíš, kteøíž mají oèi, aby vidili, však nevidí; uši mají, aby slyšeli, však neslyší, proto že dùm zpuhnutý jsou. ³ Protož ty, synu èlovièi, pøiprav sobì to, s èím bys se stìhoval, a stìhuj se ve dne pøed oèima jejich. Pøestìhuješ se pak z místa svého na místo jiné pøed oèima jejich, zdaby aspoð vidili; nebo dùm zpuhnutý jsou. ⁴ Vynesa pak své vici, jakožto

ty, s nimiž se stihovati máš ve dne pøed oèima jejich, vyjdi u veèer pøed oèima jejich, jako ti, kteøíž se stihují. ⁵ Pøed oèima jejich prokopej sobì zed, a vynes skrze ni. ⁶ Pøed oèima jejich na rameni nes, po tmì vynes, tváø svou pøikrej, a nehleì na zemi; nebo za zázrak dal jsem ti domu Izraelskému. ⁷ I uèinil jsem tak, jakž rozkázáno bylo. Vìci své vynesl jsem, jakožto ty, s nimiž bych se stihoval ve dne, u veèer pak prokopal jsem sobì zed rukou; po tmì jsem je vynesl, na rameni nesa pøed oèima jejich. ⁸ Opìt stalo se slovo Hospodinovo ke mnì ráno, økoucí: ⁹ Synu èlovìèí, zdaliž' øekli dùm Izraelský, dùm ten zpuøný: Co ty dìláš? ¹⁰ Rciž jim: Takto praví Panovník Hospodin: Na kníže v Jeruzalémì vztahuje se bøímì toto a na všecken dùm Izraelský, kteøíž jsou u prostøed niho. ¹¹ Rciž jim: Já jsem zázrakem vaším. Jakož jsem èinil, tak se stane jim, postihují se a v zajetí pùjdou. ¹² A kníže, kteréž jest u prostøed nich, na rameni ponese po tmì a vyjde. Zed prokopají, aby jej vyvedli skrze ni; tváø svou zakryje, tak že nebude vidìti okem svým zemi. ¹³ Nebo roztáhnu síť svou na ni, a polapen bude do vrše mé, a zavedu jej do Babylona, zemi Kaldejské, kteréž neuzoí, a tam umøe. ¹⁴ Všecky také, kteøíž jsou vùkol niho na pomoc jemu, i všecky houfy jeho rozptýlím na všecky strany, a meèem dobytým budu je stihati. ¹⁵ I zvidí, že já jsem Hospodin, když je rozptýlím mezi národy, a rozženu je po krajinách. ¹⁶ Pozùstavím pak z nich muže nemnohé po meèi, po hladu a po moru, aby vypravovali všecky ohavnosti své mezi národy, kamž se dostanou, i zvidí, že já jsem Hospodin. ¹⁷ Opìt stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ¹⁸ Synu èlovìèí, chléb svùj s strachem jez, a vodu svou s tøesením a s zámutkem pí, ¹⁹ A rci lidu zemi této: Takto praví Panovník Hospodin o obyvatelích Jeruzalémských, o zemi Izraelské: Chléb svùj s zámutkem

jísti budou, a vodu svou s pøedišením pítí, aby obloupena byla zemì jeho z hojnosti své, pro nátisk všech pøebývajících v ní. ²⁰ Mìsta také, v nichž bydlejí, zpustnou, a zemì pustá bude, a tak zvíte, že já jsem Hospodin. ²¹ Opìt stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ²² Synu èlovìèí, jaké to máte pøísloví o zemi Izraelské, øíkajíce: Prodlí se dnové, aneb zahyne všeliké vidinì? ²³ Protož rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Uèiním, aby pøestalo pøísloví toto, aniž užívatí budou pøísloví toho více v Izraeli. Rci jim: Nýbrž pøiblížili se dnové ti a splnìní všelikého vidinì. ²⁴ Nebo nebude více žádného vidinì marného, a hádání pochlebníka u prostøed domu Izraelského, ²⁵ Proto že já Hospodin mluviti budu, a kterékoli slovo promluví, stane se. Neprodlí^t se dlouho, ale za dnù vašich, dome zperný, mluviti budu slovo, a naplním je, praví Panovník Hospodin. ²⁶ I stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ²⁷ Synu èlovìèí, aj, dùm Izraelský øíkají: Vidinì to, kteréž vidí tento, ke dnùm mnohým patøí, a na dlouhé èasy tento prorokuje. ²⁸ Protož rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Neprodlí^t se dlouho všeliké slovo mé, ale slovo, kteréž mluviti budu, stane se, praví Panovník Hospodin.

13

¹ I stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ² Synu èlovìèí, prorokuj proti prorokùm Izraelským, kteøíž prorokují, a rci prorokujícím z srdce svého: Slyšte slovo Hospodinovo: ³ Takto praví Panovník Hospodin: Bìda prorokùm bláznivým, kteøíž následují ducha svého, ješto však nic nevidìli. ⁴ Podobni jsou liškám na pustinách proroci tvoji, Izraeli. ⁵ Nevstupujete k mezerám, aniž dìláte hradby okolo domu Izraelského, aby ostáti mohl v boji v den Hospodinùv. ⁶ Vídají marnost a hádání lživé. Øíkají: Praví Hospodin, ješto jich neposlal Hospodin, a troštují

lidi, aby jen utvrdili slovo své. ⁷ Zdaliž vidinì marného nevidáte, a hádání lživého nevypravujete? A øíkáte: Praví Hospodin, ješto jsem já nemluvil. ⁸ Proèež takto praví Panovník Hospodin: Proto že mluvíte marnost, a vídáte lež, protož aj, já jsem proti vám, praví Panovník Hospodin. ⁹ Nebo bude ruka má proti prorokùm, kteøíž vídají marnost a hádají lež. V losu lidu mého nebudou, a v popisu domu Izraelského nebudou zapsáni, aniž do zemì Izraelské vejdou. I zvíte, že já jsem Panovník Hospodin, ¹⁰ Proto, proto že v blud uvedli lid mùj, øíkajíce: Pokoj, ješto nebylo žádného pokoje. Jeden zajisté ustavil stìnu hlinìnou, a jiní obmítali ji vápnem nièemným. ¹¹ Rciž tím, kteøíž obmítají vápnem nièemným: I však to padne. Pøijde pøíval rozvodnilý, a vy, kamenové krupobití velikého, spadnete, a vítr bouølivý roztrhne ji. ¹² A aj, když padne ta stìna, zdaliž vám nebude øeèeno: Kdež jest to obmítání, jímž jste obmítali? ¹³ Protož takto praví Panovník Hospodin: Roztrhnu ji, pravím, vìtrem bouølivým v prchlivosti své, a pøíval rozvodnilý v hnìvì mém pøijde, a kamení krupobití velikého v prchlivosti mé k vyhlazení jí. ¹⁴ Nebo rozboøím stìnu tu, kterouž jste obmetali vápnem nièemným, a porazím ji na zem, tak že odkryt bude grunt její. I padne, a zkažení budete u prostøed ní, a zvíte, že já jsem Hospodin. ¹⁵ A tak vykonaje prchlivost svou na té stìni, a na tìch, kteøíž ji obmítají vápnem nièemným, díím vám: Není více té stìny, není ani tìch, kteøíž ji obmítali, ¹⁶ Totiž prorokù Izraelských, kteøíž prorokují Jeruzalému, a ohlašují jemu vidinì pokoje, ješto není žádného pokoje, praví Panovník Hospodin. ¹⁷ Ty pak, synu èlovìèì, obrať tváø svou k dcerám lidu svého, kteréž prorokují z srdce svého, a prorokuj i proti nim. ¹⁸ A rci: Takto praví Panovník Hospodin: Bìda tím, kteréž šíjí polštáøíky pod všeliké lokty rukou lidu mého,

a dělají kukly na hlavu všeliké postavy, aby lovily duše. Zdaliž loviti máte duše lidu mého, abyste se živiti mohly?
¹⁹ Nebo zlehčujete mne u lidu mého pro hrst ječmene a pro kus chleba, umrtvující duše, kteréž neumrou, a obživující duše, kteréž živы nebudou, lhouce lidu mému, kteříz poslouchají lži. ²⁰ Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, já dám se v polštářky vaše, jimiž vy lovíte tam duše, abyste je oklamaly. Nebo strhnu je s ramenou vašich, a propustím duše, duše, kteréž vy lovíte, abyste je oklamaly. ²¹ I strhnu kukly vaše, a vytrhnu lid svýj z ruky vaší, tak abyste jich nemohly více loviti, i zvíte, že já jsem Hospodin; ²² Proto že kormoutíte srdce spravedlivého lžmi, ješto jsem já ho nekormoutil, a posilujete rukou bezbožného, aby se neodvrátil od zlé cesty své, obživující jej. ²³ Protož nebudete vídati marnosti, a s hádáním nebudete se obíratí více; nebo vytrhnu lid svýj z ruky vaší, i zvíte, že já jsem Hospodin.

14

¹ Potom pøišedše ke mnì muži z starších Izraelských, sedili pøede mnou. ² I stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økující: ³ Synu èlovìèì, muži tito složili ukydané bohy své v srdci svém, a nepravost, kteráž jim k urážce jest, položili pøed tváøi své. Zdaliž se upøímì radí se mnou? ⁴ Protož mluv jim a rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Kdo by kolí z domu Izraelského složil ukydané bohy své v srdci svém, a nepravost, kteráž mu k urážce jest, položil pøed tváø svou, a pøišel by k proroku: já Hospodin odpovídati budu tomu, kterýž pøišel, o množství ukydaných bohù jeho, ⁵ Abych polapil dùm Izraelský v srdci jejich, že se odvrátili ode mne k ukydaným bohùm svým všickni napoøád. ⁶ Protož rci domu Izraelskému: Takto praví Panovník Hospodin: Obrá'te se a odvra'te od ukydaných

bohù vašich, a ode všech ohavností vašich odvráte tváø svou. ⁷ Nebo kdož by koli z domu Izraelského i z pohostinných, kteříž jsou pohostinu v Izraeli, odvrátil se od následování mne, a složil by ukydané bohy své v srdci svém, a nepravost, kteráž mu k urážce jest, položil by pøed tváø svou a pøišel by k proroku, aby se mne tázal skrze niho: já Hospodin odpovím jemu o sobì, ⁸ A obrátím tváø svou hnìvivou proti muži tomu, a dám jej za znamení a za pøísloví, a vytnu jej z prostøed lidu svého, i zvíte, že já jsem Hospodin. ⁹ Prorok pak, dal-li by se pøivábiti, aby mluvil slovo, já Hospodin pøivábil jsem proroka toho. Než vztáhnú ruku svou na něj, a vyhladím jej z prostøed lidu svého Izraelského. ¹⁰ A tak ponesou nepravost svou. Jakáž pokuta na toho, kdož by se tázal, takováž pokuta na proroka bude, ¹¹ Aby nebloudili více dùm Izraelský ode mne, a nepoškròovali se více žádnými pøevrácenostmi svými, aby byli lidem mým, a já abych byl jejich Bohem, praví Panovník Hospodin. ¹² Opìt stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucì: ¹³ Synu èlovìèì, když by zemì zhøešila proti mnì, dopouštìjì se pøestoupení, tehdy vztáhl-li bych ruku svou na ni, a zlámal jí hùl chleba, a poslal bych na ni hlad, a vyhubil z ní lidi i hovada: ¹⁴ By pak byli u prostøed ní tito tøi muži, Noé, Daniel a Job, oni v spravedlnosti své vysvobodili by sami sebe, praví Panovník Hospodin. ¹⁵ Pakli bych zviø lítou uvedl na zemi, tak že by ji na sirobu pøivedla, a byla by pustá, aniž by kdo pøes ni jìti mohl pro zviø: ¹⁶ Živ[†] jsem já, praví Panovník Hospodin, že by[†] tøi muži tito u prostøed ní byli, nikoli by nevysvobodili synù ani dcer. Oni by sami vysvobození byli, zemì pak byla by pustá. ¹⁷ Aneb meè uvedl-li bych na zemi tu, a øekl bych meèi: Projdi skrz zemì tu, abych vyhubil z ní lidi i hovada: ¹⁸ Živ[†] jsem já, praví Panovník Hospodin, že by[†] pak tøi muži tito byli u prostøed ní,

nikoli by nevysvobodili synù ani dcer, ale oni sami by vysvobození byli. ¹⁹ Aneb mor poslal-li bych na zemi tu, a vylil prchlivost svou na ni k zhoubì, aby vyhlazeni byli z ní lidé i hovada: ²⁰ Živ^t jsem já, praví Panovník Hospodin, že by^t pak Noé, Daniel a Job u prostøed ní byli, nikoli by ani syna ani dcery nevysvobodili. Oni v spravedlnosti své vysvobodili by sami sebe. ²¹ Nýbrž takto praví Panovník Hospodin: Bych pak ètyøi pokuty své zlé, meè a hlad, zvìø lítou a mor poslal na Jeruzalém, abych vyhubil z niho lidi i hovada, ²² A aj, pozùstali-li by v nìm, kteøíž by toho ušli, a vyvedeni byli, synové neb dcery: aj, i oni musejí jítì k vám, a uzøíte cestu jejich a skutky jejich, i potíšíte se nad tím zlým, kteréž uvedu na Jeruzalém, nade vším, což uvedu na něj. ²³ A tak potíšì vás, když uzøíte cestu jejich a skutky jejich. I zvíte, že jsem ne nadarmo uèinil všechno to, což jsem uèinil pøi nìm, praví Panovník Hospodin.

15

¹ Tedy stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí:
² Synu èlovìèí, co jest døevo révové proti všelijakému døevu, aneb proti ratolestem døíví lesního? ³ Zdaliž vzato bude z niho døevo k udìlánì nièeho? Zdaliž udìlají z niho høebík k zavišovánì na nìm všelijaké nádoby? ⁴ Aj, na oheð dává se k sežránì. Když oba konce jeho sežere oheð, a prostøedek jeho obhoøí, zdaž se k èemu hoditi mùže? ⁵ Aj, když byl celý, nic nemohlo býti z niho udìláno, ovšem když jej oheð sežral, a shoøel, k nièemu se více hoditi nebude. ⁶ Protož takto praví Panovník Hospodin: Jakož jest døevo révové mezi døívím lesním, kteréž jsem oddal ohni k sežránì, tak jsem oddal obyvatele Jeruzalémské. ⁷ Nebo postavím tváø svou hnìvivou proti nim. Z ohnì jednoho vyjdou, a oheð druhý zžìøe je. I zvíte, že já jsem Hospodin, když obrátím tváø svou hnìvivou proti nim.

⁸ A obrátím zemi tuto v poušť⁴, proto že se pøestoupení dopouštìli, praví Panovník Hospodin.

16

¹ Opìt stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ² Synu èlovièí, oznam Jeruzalému ohavnosti jeho, ³ A rci: Takto praví Panovník Hospodin dceøi Jeruzalémské: Obcování tvé a rod tvùj jest z zemi Kananejské, otec tvùj jest Amorejský, a matka tvá Hetejská. ⁴ Narození pak tvé: V den, v nimž jsi se narodila, nebyl pøiøezán pupek tvùj, a vodou nebylas obmyta, abys øetøena byla, aniž jsi byla solí posolena, ani plénkami obvinuta. ⁵ Neslitovalo se nad tebou oko, a⁴by v jednom z tìch vícì posloužilo, maje lítost nad tebou, ale bylas povržena na svrchku pole, proto že jsi øsklivá byla v den, v kterémž jsi narodila se. ⁶ A jda mimo tebe, a vida ti ku potlaèení vydanou ve krvi tvé, øekl jsem tobì: Ve krvi své živa buì. Øekl jsem, pravím, tobì: Ve krvi své živa buì. ⁷ Rozmnožil jsem ti jako z rostliny polní, i rozmnožena jsi a zvelièena, a pøišlas k nejvitší ozdobi. Prsy tvé oduly se, a vlasy tvé zrostly, aè jsi byla nahá a odkrytá. ⁸ Protož jda mimo ti, a vida ti, an aj, èas tvùj èas milování, vztáhl jsem kòídlo své na ti, a pøikryl jsem nahotu tvou, a pøísahou zavázav se tobì, všel jsem v smlouvu s tebou, praví Panovník Hospodin, a tak jsi má uèinìna. ⁹ I umyl jsem ti vodou, a splákl jsem krev tvou s tebe, a pomazal jsem ti olejem. ¹⁰ Nadto pøiodìl jsem ti rouchem krumpovaným, a obul jsem ti v drahé støevíce, a opásal jsem ti kmentem, a pøiodìl jsem ti rouchem hedbávným. ¹¹ Ozdobil jsem ti také ozdobou, a dal jsem náramky na ruce tvé, a toèenici na hrdlo tvé. ¹² Dal⁴ jsem ozdobu i na èelo tvé, a náušnice na uši tvé, a korunu krásnou na hlavu tvou. ¹³ A tak bylas ozdobena zlatem a støíbrem, a odìv tvùj byl kment

a roucho hedbávné, a promìnných barev roucho. Bìl a med a olej jídala jsi, a krásná jsi uèìnìna velmi velice, a šťastnì se vedlo v království, ¹⁴ Tak že se rozešla povìst o tobì mezi národy pro krásu tvou; nebo dokonalá byla, pro slávu mou, kterouž jsem byl vložil na tebe, praví Panovník Hospodin. ¹⁵ Ale úfalas v krásu svou, a smìlnilas pøìèinou povìstí své; nebo jsi páchala smìlství s každým mimo tebe jdoucím. Každý snadnì užil krásy tvé. ¹⁶ A vzavši z roucha svého, nadìlalas sobì výsostí rozlièných barev, a páchalas smìlství pøi nich, jemuž podobné nikdy nepøijde, aniž kdy potom bude. ¹⁷ Nad to, vzavši pøípravy ozdoby své z zlata mého a støíbra mého, kteréž^t jsem byl dal, nadìlalas sobì obrazù pohlaví mužského, a smìlnilas s nimi. ¹⁸ Vzalas také roucha svá krumповaná, a pøiodìlas je, olej mùj i kadidlo mé kladlas pøed nimi. ¹⁹ Ano i chléb mùj, kterýž^t jsem byl dal, bìl a olej i med, jímž jsem tì krmil, kladlas pøed nimi u vůni pøíjemnou, a bylo tak, praví Panovník Hospodin. ²⁰ Bralas i syny své a dcery své, kteréž jsi mnì zplodila, a obìtovalas jim k spálení. Což^t se ještì zdálo málo, taková smìlství tvá, ²¹ Žes i syny mé zabíjela a dávalas je, aby je provodili jim? ²² K tomu ve všech ohavnostech svých a smìlstvích svých nerozpomenulas se na dny mladosti své, když jsi byla nahá a odkrytá, ku potlaèení vydaná ve krvi své. ²³ Ale stalo se pøes všecku tuto nešlechetnost tvou, (bìda, bìda tobì), praví Panovník Hospodin, ²⁴ Že jsi vystavìla sobì i vysoké místo, a vzdìlalas sobì výsost v každé ulici. ²⁵ Pøi všelikém rozcestí udìlalas výsost svou, a zohavilas krásu svou, roztahujíc nohy své každému tudy jdoucímu, a pøíliš jsi smìlnila. ²⁶ Nebo smìlnila jsi s syny Egyptskými, sousedy svými velikého tìla, a pøíliš jsi smìlnila, abys mne k hnìvu popouzela. ²⁷ Protož aj, vztáhl jsem ruku svou na tebe, a ujal jsem vymìøeného pokrmu tvého, a vydal jsem

tì k líbosti nenávidících ò dcer Filistinských, kteréžto stydily se za cestu tvou nešlechtnou. ²⁸ Smilnilas též s syny Assyřskými, proto že jsi nemohla nasytiti se, a smilnivši s nimi, aniž jsi tak se nasýtala. ²⁹ A tak pølíš jsi smilnila v zemi Kananejské s Kaldejskými, a aniž jsi tak se nasýtala. ³⁰ Jak[†] jest zmámeno srdce tvé, praví Panovník Hospodin, ponìvadž se dopouštíš všech tìchto skutků ženy nevístky pøenestydaté, ³¹ Stavije sobì vysoké místo na rozcestí všeliké silnice, a výsost sobì stroje i v každé ulici. Nýbrž pohrdaje darem, nejsi ani jako nevístka, ³² A žena cizoložná, kteráž místo muže svého povoluje cizím. ³³ Všechnìm nevístkám dávají mzdu, ale ty dávalas mzdu svou všechnìm frejíòùm svým, a darovalas je, aby vcházeli k tobì odevšad pro smilství tvá. ³⁴ A tak jest pøi tobì naproti obyèejì tìch žen pøi smilstvích tvých, ponìvadž ò k smilství nehledají, nýbrž ty dáváš dary, a ne tobì dar dáván bývá. A to[†] jest naopak. ³⁵ Protož ó nevístko, slyš slovo Hospodinovo: ³⁶ Takto praví Panovník Hospodin: Proto že vylita jest mrzkost tvá, a odkrývána byla nahota tvá pøi smilstvích tvých s frejíòì tvými, a se všemi ukydanými bohy ohavností tvých, též pro krev synù tvých, kteréž jsi dala jim: ³⁷ Proto aj, já shromáždím všechny frejíòe tvé, s nimiž jsi obcovala, a všechny, kteréž jsi milovala, se všechnìmi, jichž jsi nenávidìla, a shromáždì je proti tobì odevšad, odkryji nahotu tvou pøed nimi, aby vidìli všecku nahotu tvou. ³⁸ A budu ò souditi soudem cizoložnic, a tìch, kteøíž krev vylévají, a oddám ò k smrti, kteráž pøìjde na ò z prchlivosti a horlení. ³⁹ Nebo vydám ò v ruku jejich. I rozboøí vysoké místo tvé, a rozválejí výsosti tvé, a svlekouce ò z roucha tvého, poberou pøípravy ozdoby tvé, a nechají ò nahé a odkryté. ⁴⁰ I pøivedou proti tobì shromáždìnì, a uházejí ò kamením, a probodnou ò meòì svými. ⁴¹ Popálí také domy tvé ohnìm, a vykonají

na tobì pomstu pøed oèima žen mnohých, a tak pøítrž uèiním tvému smilství, a aniž budeš dávatì daru více. ⁴² A tak odpoèíneš sobì hnìv mùj na tobì, a horlení mé odejde od tebe, abych upokojil se a nehnìval se více, ⁴³ Proto žes se nerozpomenula na dny mladosti své, ale postavovalas se proti mnì ve všem tom. Aj hle, já také cestu tvou na hlavu tvou obrátil jsem, praví Panovník Hospodin, tak že nebudeš páchatì nešlechtnosti, ani kterých ohavností svých. ⁴⁴ Aj, kdožkoli užívá pøísloví, o tobì užive pøísloví, øka: Jakáž matka, takáž dcera její. ⁴⁵ Dcera matky své jsi, té, kteráž sobì zošklivila muže svého a dítky své, a sestra obou sestr svých jsi, kteréž zošklivily sobì muže své a dítky své. Matka vaše jest Hetejská, a otec váš Amorejský. ⁴⁶ Sestra pak tvá starší, kteráž sedí po levici tvé, jest Samaøí a dcery její, a sestra tvá mladší, kteráž sedí po pravici tvé, jest Sodoma a dcery její. ⁴⁷ Nýbrž aniž jsi po cestách jejich chodila, ani podlé ohavností jejich èinila, zošklivivši sobì jako víc špatnou, proèež pokazilas se více než ony na všech cestách svých. ⁴⁸ Živ^t jsem já, praví Panovník Hospodin, že Sodoma sestra tvá i dcery její neèinily, jako jsi ty èinila s dcerami svými. ⁴⁹ Aj, tato^t byla nepravost Sodomy sestry tvé: Pýcha, sytost chleba a hojnost pokoje. To ona majíc i dcery její, ruky však chudého a nuzného neposilòovala. ⁵⁰ Ale pozdvihše se, páchaly ohavnost pøede mnou; protož sklidil jsem je, jakž mi se vidìlo. ⁵¹ Samaøí také ani polovice hòíchù tvých nenahøešila. Nebo jsi rozhojnila ohavnosti své nad nì, a tak jsi spravedlivìjší býti ukázala sestry své všemi ohavnostmi svými, kteréž jsi páchala. ⁵² Nesiž i ty také potupu svou, kterouž jsi pøisoudila sestrám svým, pro hòichy své, kteréž jsi ohavnì páchala více než ony. Spravedlivìjší^t byly než ty. I ty, pravím, styì se, a nes potupu svou, ponìvadž spravedlivìjší býti ukazuješ sestry

své. ⁵³ Pøivedu-li zase zajaté jejich, totiž zajaté Sodomy a dcer jejich, též zajaté Samaøí a dcer jejich, také^t zajetí zajatých tvých u prostøed nich, ⁵⁴ Proto, abys musila nésti potupu svou a hanbiti se za všechno, což jsi páchala, jsuc jejich potíšením. ⁵⁵ Jestliže^t sestry tvé, Sodoma a dcery její, navrátí se k prvnímu způsobu svému, též Samaøí a dcery její navrátí-li se k prvnímu způsobu svému: i ty také s dcerami svými navrátíte se k prvnímu způsobu svému. ⁵⁶ Ponìvadž nebyla Sodoma sestra tvá povísti v ústech tvých v den zvýšení tvého, ⁵⁷ Prvé než zjevna byla zlost tvá, jako za èasu útržky od dcer Syrských a všech, kteøíž jsou vùkol nich, dcer Filistinských, kteréž ti hubily se všech stran: ⁵⁸ Nešlechtnost svou a ohavnosti své poneseš, praví Hospodin. ⁵⁹ Nebo takto praví Panovník Hospodin: Tak uèiním tobì, jakž jsi uèinila, když jsi pohrdla pøísahou, a zrušila smlouvu. ⁶⁰ A však rozpomenu se na smlouvu svou s tebou ve dnech mladosti tvé, potvrdím, pravím, tobì smlouvy vìèné. ⁶¹ I rozpomeneš se na cesty své, a hanbiti se budeš, když pøijmeš sestry své starší, nežli jsi ty, i mladší, nežli jsi ty, a dám je tobì za dcery, ale ne podle smlouvy tvé. ⁶² A tak utvrdím smlouvu svou s tebou, i zviš, že já jsem Hospodin, ⁶³ Abys se rozpomenula a stydìla, a nemohla více úst otevøíti pro hanbu svou, když ti oèistím ode všeho, což jsi èinila, praví Panovník Hospodin.

17

¹ Opìt stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí:
² Synu èlovìèí, vydej pohádku, a pøedlož podobenství o domu Izraelském, ³ A rci: Takto praví Panovník Hospodin: Orlice veliká, velikých køídel a dlouhých brkù, plná peøí, strakatá, pøiletivši na Libán, vzala vrch cedru. ⁴ Vrch mladistvých ratolestí jeho ulomila, a pøenesla jej do zemi

kupecké; v místì kupeckém položila jej. ⁵ Potom vzavši z semene té zemì, vsadila je v poli úrodném, a vsadila je velmi opatrnì pøi vodách mnohých. ⁶ Kterézto bylo by vzešlo, a bylo by révem bujným, jakžkoli nízké postavy, a byly by patøily ratolesti jeho k ní, a koøenové jeho poddání byli by jí, a tak bylo by kmenem vinným, kterýž by vydal byl ratolesti, a vypustil rozvody. ⁷ Ale byla orlice jedna veliká velikých køídel a vypeøená, a aj, ten kmen vinný pøipjal koøeny své k ní, a ratolesti své vztáhl k ní, aby svlažovala jej z brázd štípení svého, ⁸ Ješto v poli dobrém, pøi vodách mnohých štípen byl, aby vypustil ratolesti, a nesl ovoce, a byl kmenem slavným. ⁹ Rci: Takto praví Panovník Hospodin: Zdaliž se podaøí? Zdaliž koøenù jeho nevytrhá, a ovoce jeho neotrhá a neusuší? Zdaž všech ratolestí vyrostlých z niho neusuší? Zdaliž s velikou silou a s mnohým lidem nevyhladí ho z koøenù jeho? ¹⁰ Aj, jakžkoli štípen, zdaliž se podaøí? Zdaliž, jakž se ho dotkne vítr východní, do konce neuschne? Pøi brázdách, pøi nichž se ujal, zdaž neuschne? ¹¹ Za tím stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucì: ¹² Rci nyní domu zpuρνému: Nevíte-liž, co je toto? Rci: Aj, pøitáhl král Babylonský do Jeruzaléma, a vzal krále jeho i knížata jeho, a zavedl je s sebou do Babylona. ¹³ Vzal také z semene královského, a uèiniv s ním smlouvu, pøísahou jej zavázal, a silné zemì té pobral, ¹⁴ Aby bylo království snižené, proto aby se nepozdvihovalo, aby ostøíhaje smlouvy jeho, tak stálo. ¹⁵ Ale zprotivil se jemu, poslav posly své do Egypta, aby jemu podal koní a lidu mnohého. Zdaž se mu to podaøí? Zdaž pomsty ujde ten, kdož tak èiní? Ten kdož ruší smlouvu, zdaliž pomsty ujde? ¹⁶ Živ⁴ jsem já, praví Panovník Hospodin, že v místì krále toho, kterýž jej králem uèinil, jehož pøísahou pohrdl, a jehož smlouvu zrušil, u niho v Babylonì umøe. ¹⁷ Aniž mu Farao s vojskem

velikým a s zástupem mnohým co napomůže v boji, když vysype násyp, a vzdilá šance, aby zahubil množství lidí, ¹⁸ Ponìvadž pohrdl pøísahou, zrušiv smlouvu. Neb aj, podal ruky své, a však všecko toto èinì. Neujde^t pomsty. ¹⁹ Protož takto praví Panovník Hospodin: Živ^t jsem já, že pøísahu svou, kterouž pohrdl, a smlouvu svou, kterouž zrušil, jistotnì obrátím na hlavu jeho. ²⁰ Nebo roztáhnu na nìj síť svou, a polapen bude do vrše mé, i zavedu jej do Babylona, a souditi se s ním budu tam pro pøestoupení jeho, kteréhož se dopustil proti mnì. ²¹ Všickni též, kteøíž utekli od nìho se všemi houfy jeho, od meèe padnou, ostatní pak na všechny strany rozprostøíni budou. I zvíte, že já Hospodin mluvìl jsem. ²² Takto praví Panovník Hospodin: A však vezmu z vrchu cedru toho vysokého a vsadím, z vrchu mladistvých ratolestí jeho mladou vitvièku ulomím, a štípím na hoøe vysoké a vyvýšené. ²³ Na hoøe vysoké Izraelské štípím ji, i vypustí ratolesti, a ponese ovoce, a tak uèinìna bude cedrem slavným, a bude bydliti pod ním všeliké ptactvo; všecko, což kòidla má, v stínu ratolestí jeho bydliti bude. ²⁴ A tak zvidí všechna døívì polní, že já Hospodin snížil jsem døevo vysoké, a povýšil jsem døeva nízkého; usušil jsem strom zelený, a zpùsobil to, aby zkvetl strom suchý. Já Hospodin mluvìl jsem to i uèiním.

18

¹ Opìt stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ² Což jest vám, že užíváte pøísloví tohoto o zemi Izraelské, øíkajíce: Otcové jedli hrozen trpký, a zubové synù laskominy mají? ³ Živ^t jsem já, praví Panovník Hospodin, že nebudete moci více užívati pøísloví tohoto v Izraeli. ⁴ Aj, všechny duše mé jsou, jakož duše otcova, tak i duše synova mé jsou. Duše, kteráž høeší, ta umøe. ⁵ Nebo byl-li

by nikdo spravedlivý, a èinil by soud a spravedlnost; ⁶ Na horách by nejídal, a oèí svých nepozdvihoval k ukydaným bohùm domu Izraelského, a manželky bližního svého by nepoškrnil, a k ženì pro neèistotu oddílené nepøistoupil; ⁷ Kterýž by žádného neutiskal, základ dlužníku svému by navracoval, cizího mocí nebral, chleba svého by laènému udílel, a nahého pøiodíval rouchem; ⁸ Na lichvu by nedával, a úroku nebral, od nepravosti ruku svou by odvracoval, soud pravý mezi jedním i druhým by èinil; ⁹ V ustanoveních mých by chodil, a soudù mých ostøíhal, èinì, což pravého jest: spravedlivý ten jistì že^t živ bude, praví Panovník Hospodin. ¹⁰ Zplodil-li by pak syna lotra, prolevaèe krve, kterýž by èímkoli z tìch vící škodil bratru, ¹¹ Onoho pak všeho neèinil by, anobrž i na horách by jídal, a ženy bližního svého by poškrnil; ¹² Chudého a nuzného by utiskl, cizí vící mocí vzal, základu by nenavrátìl, a k ukydaným bohùm oèí svých by pozdvihoval, ohavnost provodil, ¹³ Na lichvu by dával, a úrok bral: zdaž bude živ? Nebude živ. Ponìvadž všechny ohavnosti tyto èinil, jistotnì umøe, krev jeho pøijde na něj. ¹⁴ A aj, zplodil-li by syna, kterýž by spatøil všechny høíchy otce svého, kteréž èinil, a vida, neèinil by tak; ¹⁵ Na horách by nejídal, a oèí svých nepozdvihoval k ukydaným bohùm domu Izraelského, manželky bližního svého by nepoškrnil, ¹⁶ A aniž by koho utiskal, základu by nezadržoval, cizího mocí nebral, chleba svého laènému by udílel, a nahého rouchem by pøiodíl; ¹⁷ Od chudého by zdržel ruku svou, lichvy a úroku by nebral, soudy mé èinil, v ustanoveních mých by chodil: ten^t neumøe pro nepravost otce svého, jistì živ bude. ¹⁸ Otec pak jeho, proto že se bezpráví dopouští, cizí vící bratru mocí bral, a to, což není dobré, èinil u prostøed lidu svého: protož aj, umøe pro nepravost svou. ¹⁹ Ale øíkáte: Jak by to bylo? Zdaž nenese syn nepravosti otcovy?

Když syn èiní soud a spravedlnost, všech ustanovení mých ostøíhá a èiní je, jistí že^t živ bude. ²⁰ Duše, kteráž høeší, ta umøe. Syn neponese nepravosti otcovy, aniž otec ponese nepravosti synovy; spravedlnost spravedlivého pøi nim zůstane, též bezbožnost bezbožného na něj pøipadne. ²¹ Pakli byse bezbožný odvrátil ode všech høíchu svých, kteréž èinil, a ostøíhal by všech ustanovení mých, a èinil by soud a spravedlnost, jistí živ bude a neumøe. ²² Žádná pøestoupení jeho, jichž se dopustil, nebudou jemu pøipomínána; v spravedlnosti své, kterouž by èinil, živ bude. ²³ Zdaliž jakou líbost mám, když umírá bezbožný? dí Panovník Hospodin. Zdali ne radiji když se odvrací od cest svých, aby živ byl? ²⁴ Pakli by se odvrátil spravedlivý od spravedlnosti své, a èinil by nepravost, èiní podlé všech ohavností, kteréž èiní bezbožný, takový-liž by živ byl? Na žádné spravedlnosti jeho, kteréž èinil, nebude pamatováno. Pro pøestoupení své, jehož se dopouští, a pro høích svùj, kterýž páchal, pro ty^t vící umøe. ²⁵ Že pak øíkáte: Není pravá cesta Páni, poslyštež nyní, ó dome Izraelský: Zdali má cesta není pravá? Zdali nejsou cesty vaše nepravé? ²⁶ Když by se odvrátil spravedlivý od spravedlnosti své, a èinì nepravost, v tom by umøel, pro nepravost svou, kterouž èinil, umøe. ²⁷ A když by se odvrátil bezbožný od bezbožnosti své, kterouž èinil, a èinil by soud a spravedlnost, ten^t duši svou zachová pøi životu. ²⁸ Nebo prohlédl, a odvrátil, se ode všech pøestoupení svých, jichž se dopouští; jistí že^t živ bude a neumøe. ²⁹ A však vždy øíká dùm Izraelský: Není pravá cesta Páni. Zdali mé cesty nepravé jsou, ó dome Izraelský? Zdaliž nejsou cesty vaše nepravé? ³⁰ A protož každého z vás podlé cest jeho souditi budu, ó dome Izraelský, dí Panovník Hospodin. Navra^ttež se a odvra^tte ode všech pøestoupení svých, aby vám nebyla k úrazu nepravost.

³¹ Odvrzte od sebe všechna přestoupení vaše, jichž jste se dopouštěli, a uěiďte sobì srdce nové a ducha nového. I proěež mœete, ó dome Izraelský? ³² Však nemám lřbosti v smrti toho, jenž umírá, dí Panovník Hospodin. Obrãte se tedy, a živi buíte.

19

¹ Ty pak vydej se v naœíkání nad knížaty Izraelskými. ² A rci: Co byla matka tvá? Lvice mezi lvy odpoěivající, a u prostœed dravých lvù vychovávala lvíěátka svá. ³ A když odchovala jedno z lvíěat svých, udílal se z nìho dravý lev, tak že nauěiv se brãti loupeže, žrával lidi. ⁴ To když uslyšeli národové, v jámì jejich polapen jest, a doveden v œetizích do zemì Egyptské. ⁵ To viduc lvice, že oěekávaná zhynula jí nadìje její, vzavši jedno z lvíěat svých, uěinila z nìho silného lva; ⁶ Kterýž ustaviěni chodì mezi lvy, udílal se dravým lvem, a nauěiv se brãti loupeže, žrával lidi. ⁷ Poboœil i pusté paláce jejich, a místa jejich v poušť uvedl, tak že spustla zemì, i což v ní bylo, od hlasu œvání jeho. ⁸ I polékli na nìj národové z okolních krajin, a rozestœeli na nìj tenata svá, a do jámy jejich lapen jest. ⁹ I dali jej do klece v œetizích, a dopravili ho k králi Babylonskému, a uvedli jej do vizení nejtížšího, aby nebyl slýchán hlas jeho více po horách Izraelských. ¹⁰ Matka tvá v œas pokoje tvého jako vinný kmen pœi vodách štípený; plodistvý a rozkladitý byl pro hojnost vod. ¹¹ A mìl pruty mocné k berlám panovníkù, zrùst pak jeho vyvýšil se nad prostœedek hustého vitvoví, tak že patrný byl pro svou vysokost a pro množství ratolestí svých. ¹² Ale vytržen jsa v prchlivosti, na zemi povržen jest, a vítr východní usušil ovoce jeho; vylomily se a uschly ratolesti silné jeho, oheò sežral je. ¹³ A nyní štípen jest na poušti, v zemi vyprahlé a žíznivé. ¹⁴ Nadto vyšed oheò z prutu ratolestí jeho, sežral

ovoce jeho, tak že není na něm prutu mocného k berle panovníka. To[†] jest naøíkáání, a bude[†] v naøíkáání.

20

¹ Tedy stalo se léta sedmého, a dne desátého, pátého měsíce, pøišli níkteøí z starších Izraelských raditi se s Hospodinem, a posadili se pøede mnou. ² Tehdy stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ³ Synu èlovìí, mluv k starším Izraelským a rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Zdali, abyste se se mnou radili, vy pøicházíte? Živ jsem já, že vy se neradíte se mnou, dí Panovník Hospodin. ⁴ Zdali jich zastávati budeš? Zdali zastávati budeš, synu èlovìí? Oznam jim ohavnosti otcù jejich, ⁵ A rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: V ten den, v kterýž jsem zvolil Izraele, zdvihl jsem ruku svou semeni domu Jákobova, a v známost jsem se uvedl jim v zemi Egyptské; zdvihl[†] jsem jim ruku svou, øka: Já jsem Hospodin Bùh váš. ⁶ V ten den zdvihl jsem jim ruku svou, že je vyvedu z zemi Egyptské do zemi, kterouž jsem jim obhlédl, tekoucí mlékem a strdí, jenž jest okrasa všech jiných zemí. ⁷ A øekl jsem jim: Jeden každý ohavnosti oèí svých zavrzte, a ukydanými bohy Egyptskými se nepoškrvòujte, nebo já jsem Hospodin Bùh váš. ⁸ Ale zpuřní se postavovali proti mnì, aniž mne chtìli slyseti, aniž kdo ohavnosti oèí svých zavrhl, a ukydaných bohù Egyptských nezanechali. Protož jsem øekl: Vyleji prchlivost svou na ni, a vyplním hnìv svůj na nich u prostøed zemi Egyptské. ⁹ A však uèinil jsem pro jméno své, aby nebylo zlehèeno pøed oèima tìch národù, mezi nimiž byli, pøed jejichž oèima jsem se jim v známost uvedl, že je chci vyvesti z zemi Egyptské. ¹⁰ Takž jsem je vyvedl z zemi Egyptské, a pøivedl jsem je na poušť, ¹¹ A dal jsem jim ustanovení svá, a soudy své v známost

jsem jim uvedl, ješto èinil-li by je kdo, jistì že by živ byl skrze nì. ¹² Nadto i soboty své vydal jsem jim, aby byly na znamení mezi mnou a mezi nimi, aby znali, že já Hospodin jsem posvítitel jejich. ¹³ Ale dùm Izraelský zpuřnì se postavovali proti mnì na poušti, v ustanoveních mých nechodili, a soudy mými pohrdli, ješto èinil-li by je kdo, jistì že by živ byl skrze nì; též soboty mé poškvřnili náramnì. Proèež jsem øekl: Že vyleji prchlivost svou na nì na poušti, abych je docela vyhladil. ¹⁴ Ale uèinil jsem pro jméno své, aby nebylo zlehèeno pøed oèima tìch národù, pøed jejichž oèima jsem je vyvedl. ¹⁵ A však i já také pøisáhl jsem jim na té poušti, že jich neuvedu do zemì, kterouž jsem jim dal, tekoucí mlékem a strdí, jenž jest okrasa všech jiných zemí, ¹⁶ Proto že soudy mými pohrdli, a v ustanoveních mých nechodili, a soboty mé poškvřnili, a že za ukydanými bohy jejich srdce jejich chodí. ¹⁷ Však odpustilo jim oko mé, tak že jsem jich nezahladil, a neuèinil jim konce na poušti. ¹⁸ A øekl jsem synùm jejich na též poušti: V ustanoveních otcù svých nechoíte, a soudù jejich neostøíhejte, a ukydanými bohy jejich se nepoškvřoujte. ¹⁹ Já jsem Hospodin Bùh váš, v ustanoveních mých choíte, a soudù mých ostøíhejte, a èiòte je. ²⁰ Též soboty mé svìte, i budou na znamení mezi mnou a vámi, aby známé bylo, že já jsem Hospodin Bùh váš. ²¹ Ale zpuřnì se mìli ke mnì ti synové, v ustanoveních mých nechodili, a soudù mých nešetøili, aby je èinili, (ješto èinil-li by je kdo, jistì že by živ byl skrze nì), i soboty mé poškvřnili. I øekl jsem: Že vyleji prchlivost svou na nì, abych vyplnil hnìv svůj na nich na té poušti. ²² Ale odvrátil jsem zase ruku svou; což jsem uèinil pro jméno své, aby nebylo zlehèeno pøed oèima tìch národù, pøed jejichž oèima jsem je vyvedl. ²³ Také i tìm pøisáhl jsem na poušti, že je rozptýlím mezi pohany, a že je

rozzenu po krajinách, ²⁴ Proto že soudù mých neèinili, a ustanovení mými pohrdli, a soboty mé poškrvnili, a že k ukydaným bohùm otcù svých zøení mìli. ²⁵ Proèež já také dal jsem jim ustanovení nedobrá, a soudy, skrze niž nebudou živi. ²⁶ A poškrvnil jsem jich s jejich dary, (proto že provodili všecko, což otvírá život), abych je zkazil, aby poznali, že já jsem Hospodin. ²⁷ Protož mluv k domu Izraelskému, synu èlovièí, a rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Ješti i tímto rouhali se mi otcové vaši, dopouštìjíce se proti mnì pøestoupení, ²⁸ Že, když jsem je uvedl do zemì, o kteréž jsem pøisáhl, že jim ji dám, kdež spatøili který pahrbek vysoký, aneb které døevo husté, hned tu obìtovali obìti své, a tu dávali popouzející dary své, tu kladli i vùni svou pøíjemnou, a tu obìtovali mokré obìti své. ²⁹ A aèkoli jsem øíkal jim: Což jest ta výsost, kamž vy chodíváte? ale ona slove výsostí až do tohoto dne. ³⁰ Protož rci domu Izraelskému: Takto praví Panovník Hospodin: Cestou-liž otcù vašich vy se máte poškrvòovati, a s ohavnostmi jejich máte smilniti? ³¹ Též pøinášejíce dary své, vodíce syny své skrze oheð, máte-liž se poškrvòovati pøi všech ukydaných bozích vašich až do tohoto dne, a ode mne vždy rady hledati, ó dome Izraelský? Živ⁴ jsem já, dí Panovník Hospodin, že vy se nebudete mne více raditi. ³² To pak, což jste sobì v mysli uložili, nikoli se nestane, že øíkáte: Budeme jako jiní národové, jako èeledi jiných zemí, sloužíce døevu a kameni. ³³ Živ jsem já, praví Panovník Hospodin, že rukou silnou a ramenem vztaženým, a prchlivostí vylitou kralovati budu nad vámi. ³⁴ Vyvedu vás zajisté z národù, a shromáždím vás z zemí, do nichž jste rozptýleni, rukou silnou a ramenem vztaženým, i prchlivostí vylitou. ³⁵ A vodì vás po poušti tìch národù, souditi se budu s vámi tam

tváøí v tváø. ³⁶ Tak jako jsem se soudil s otcí vašimi na poušti zemi Egypťské, tak se budu souditi s vámi, praví Panovník Hospodin. ³⁷ A proženu vás pod hùl, abych vás uvedl do závazku smlouvy. ³⁸ Ale ty, jenž se mi zprotivili a zpronevìili, vymísím z vás; z zemi, v níž pohostinu jsou, vyvedu je, do zemi však Izraelské nevejdou. I zvíte, že já jsem Hospodin. ³⁹ Vy tedy, ó dome Izraelský, takto praví Panovník Hospodin: Jdítež, služte každý ukydaným bohùm svým i napotom, ponivadž neposloucháte mne, a jména mého svatého nepoškrvòujte více dary svými, a ukydanými bohy svými. ⁴⁰ Nebo na hoøe mé svaté, na hoøe vysoké Izraelské, dí Panovník Hospodin, tam mi sloužití budou všecken dùm Izraelský, což jich koli bude v té zemi. Tam je laskavì pøijmu, a tam vyhledávati budu od vás obití vzhùru pozdvižení i prvotin darù vašich, se všemi svatými vìcmi vašimi. ⁴¹ S vůní libou laskavì vás pøijmu, když vás vyvedu z národù, a shromáždím vás z tìch zemí, do nichž jste rozptýleni byli, a tak posvícen budu v vás pøed oèima tìch národù. ⁴² I poznáte, že já jsem Hospodin, když vás uvedu do zemi Izraelské, do zemi té, o kteréž jsem pøisáhl, že ji dám otcùm vašim. ⁴³ A tu se rozpomenete na cesty své a na všechny èiny své, jimiž jste se poškrvòovali, tak že sami se býti hodné ošklivosti uznáte, pro všechny nešlechtnosti vaše, kteréž jste èinívali. ⁴⁴ Tu poznáte, že já jsem Hospodin, když vám to uèiním pro jméno své, ne podlé cest vašich zlých, ani podlé èinù vašich porušených, dome Izraelský, praví Panovník Hospodin. ⁴⁵ I stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ⁴⁶ Synu èlovìèì, obra' tváø svou k stranì polední, a vypus' jako rosu na poledne, a prorokuj proti lesu toho pole, kteréž jest na poledne. ⁴⁷ A rci lesu polednímu: Slyš slovo Hospodinovo: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já zanítím v tobì oheð, kterýž sežere v

tobì každé døevo zelené i každé døevo suché; nezhasne^t plamen pøeprudký, a budou jím opáleny všechny tváøe od poledne až na pùlnoci. ⁴⁸ I uzøí všeliké tilo, že jsem já Hospodin zapálil jej; nezhasne^t. ⁴⁹ I øekl jsem: Ach, Panovníèe Hospodine, oni mi øíkají: Však tento v pøísloví nám toliko mluví.

21

¹ Opìt stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økocí: ² Synu èlovièí, obra^t tváø svou k Jeruzalému, a vypus^t jako rosu proti místùm svatým, a prorokuj proti zemi Izraelské. ³ A rci zemi Izraelské: Takto praví Hospodin: Aj, já jsem proti tobì, a vytáhnu meè svùj z pošvy jeho, a vypléním z tebe spravedlivého i bezbožného. ⁴ Proto, abych vyplénil z tebe spravedlivého i bezbožného, proto vyjde meè mùj z pošvy své proti všelikému tilu, od poledne až na pùlnoci. ⁵ I zví^t všeliké tilo, že jsem já Hospodin vytáhl meè svùj z pošvy jeho; nenavrátí^t se zase více. ⁶ Ty pak synu èlovièí, vzdychej, jako bys zlámaná mìl bedra, a to s hoøekováním vzdychej pøed oèima jejich. ⁷ I stane se, že^t øeknou: Nad èím ty vzdycháš? Tedy øekneš: Nad povìstí, kteráž pøichází, k níž rozplyne se každé srdce, a každé ruce klesnou, a všeliký duch skormoutí se, a každá kolena rozplynou se jako voda. Aj, pøichází^t a dije se, praví Panovník Hospodin. ⁸ Opìt stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økocí: ⁹ Synu èlovièí, prorokuj a rci: Takto praví Hospodin: Rci: Meè, meè nabroušen, také i vyèištìn jest. ¹⁰ Aby zabíjel k zabití oddané, nabroušen jest; aby se blyštil, vyèištìn jest. Radovati-liž se budeme, když prut syna mého pohrdá každým døevem? ¹¹ Dal^t jej vyèistiti, aby v ruku vzat byl; jesti^t nabroušený meè, jest i vyèištìný, aby dán byl do ruky mordujícího. ¹² Køiè a kvìl, synu èlovièí, proto že ten

bude proti lidu mému, tentýž proti všemním knížatům Izraelským; uvrženi budou na meč s lidem mým, protože bí se v bedra. ¹³ Když jsem je trestával, co bylo? Nemám-liž metly hubící již pøièiniti? dí Hospodin zástupù. ¹⁴ Ty tedy synu èlovìèí, prorokuj a tleskej rukama; nebo po druhé i po tøetí pøijde meè, meè mordujících, ten meè mordujících bez lítosti, pronikajících i do pokojù jejich. ¹⁵ Tak aby se rozplynulo srdce, a rozmnožení byli úrazové, v každé bráni jejich postavím ostøí meèe. Ach, vyèištìní jest, aby se blyštìl, zaostøen, aby zabíjel. ¹⁶ Shlukni se a pusť se na pravo i na levo, kamžkoli a naèkoli se tobì nahodí. ¹⁷ I jáť také tleskati budu rukama svýma, a doložím prchlivost svou. Já Hospodin mluvìl jsem. ¹⁸ V tom stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økocí: ¹⁹ Ty pak synu èlovìèí, pøedlož sobì dvě cesty, kudy by jítì mìl meè krále Babylonského. Z zemì jedné ať vycházejí obì dvě, a na rozcestí vybeø tu k mìstu, tu vybeø. ²⁰ Ukaž cestu, kudy by jítì mìl meè, k Rabbat-li synù Ammon, èìli k Judstvu, na Jeruzalémské pevnosti, ²¹ Proto že stane král Babylonský na rozcestí, na poèátku dvou cest, obíraje se s hádáním, vyèistí støely, doptávati se bude modl, hlediti bude do jater. ²² Po pravé ruce jeho hádání ukáže Jeruzalém, aby sšikoval hejtmany, kteøíž by ponoukali k mordování, a pozdvìhovali hlasu s prokøikováním, aby pøistavili berany váleèné proti branám, aby vysypán byl násyp, a vzdílání byli šancové. ²³ I budou to mítì za hádání marné pøed oèima svýma ti, jenž se zavázali pøísahami; a toť pøivede na pamìt nepravost, kterouž by popadeni byli. ²⁴ Protož takto praví Panovník Hospodin: Proto že ku pamìti pøivodíte nepravost svou, a odkrývá se nevíra vaše, tak že jsou patrní høíchové vaši ve všech èinech vašich, proto že na pamìt pøicházíte, rukou tou popadeni budete. ²⁵ Ty pak neèistý bezbožníèe, kníže

Izraelské, jehož den přichází, a čas skonání nepravosti, ²⁶ Takto praví Panovník Hospodin: Sejmi tu šepici, a svrzi tu korunu, kteráž nikdy již taková nebude; toho, kterýž na snížení přišel, povyš, a vyvýšeného poniž. ²⁷ Zmotanou, zmotanou, zmotanou učiním ji, (jehož prvé nebývalo), až přijde ten, jenž má právo, kteréhož jsem jemu dal. ²⁸ Ty pak synu ělověi, prorokuj a rci: Takto praví Panovník Hospodin o synech Ammon, i o pohanině jejich, rci, pravím: Me, me dobyt jest, k zabíjení vyěštin jest, aby hubil všechno, a aby se blyštil. ²⁹ A ačkoli předpovídají tobě marné věci, a hádají tobě lež, aby tě přiložili k hrdlům zbitých bezbožníků, jejichž den přichází a čas skonání nepravosti: ³⁰ Schovej me do pošvy jeho. Na místě, na kterémž jsi zplozena, v zemi přebývání tvého, budu tě souditi. ³¹ A vyleji na tě rozhnívání své, ohněm prchlivosti své na tě dmýchati budu, a dám tě v ruku lidí vzteklých, ōemeslníků všechno kazících. ³² Budeš ohni k sežrání, krev tvá bude u prostěd zemi, nebudeš připomínána; neboť jsem já Hospodin mluvil.

22

¹ Opit stalo se slovo Hospodinovo ke mně, ōkoucí: ² Ty pak synu ělověi, zastával-li bys, zastával-liž bys toho místa vražedného? Raději mu oznam všechny ohavnosti jeho, ³ A rci: Takto praví Panovník Hospodin: Přichází čas místa toho, jenž prolévá krev u prostěd sebe, a dilá ukýdané bohy proti sobě, aby se poškvřovalo. ⁴ Ty krví svou, kterouž jsi prolilo, zaviniš, a ukýdanými bohy svými, jichž jsi nadilalo, sebe poškvřivší, to jsi způsobilo, že se přiblížili dnové tvoji, a přišlo jsi k letům svým. Protož vydám tě v pohanině národům, a ku posměchu všechnim zemím. ⁵ Blízke i daleké od tebe budou se tobě posmívati, ō zlopostné a různic plné. ⁶ Aj, knížata Izraelská jeden

každý vši silou na to se vydali, aby krev v tobì prolévali. ⁷ Otce i matku zlehèují v tobì, pohostinnému èinì nátisk u prostøed tebe, sirotka a vdovu utiskují v tobì. ⁸ Svatými vícmi mými zhrdáš, a sobot mých poškvøuješ. ⁹ Utrhaèi jsou v tobì, aby prolévali krev, a na horách jídají v tobì; nešlechtnost páší u prostøed tebe. ¹⁰ Nahotu otce syn odkrývá v tobì, a neèisté v oddìlení ponižují v tobì. ¹¹ Jiný pak s ženou bližního svého páše ohavnost, a jiný s nevisitou svou poškvøuje se nešlechtností, a jiný sestry své, dcery otce svého, ponižuje v tobì. ¹² Dar berou v tobì, aby krev prolili; lichvu a úrok béøeš, a zisku hledáš s útliskem bližního svého, na mne se pak zapomínáš, dí Panovník Hospodin. ¹³ Protož aj, já tleskl jsem rukama svýma nad ziskem tvým, jehož dobýváš, i nad tou krví, kteráž byla u prostøed tebe. ¹⁴ Zdali ostojí srdce tvé? Zdaž odolají ruce tvé dnùm, v nichž já budu zacházeti s tebou? Já Hospodin mluvil jsem i uèiním. ¹⁵ Nebo rozptýlím ti mezi pohany, a rozženu ti po krajinách, a do konce vyprázdním neèistotu tvou z tebe. ¹⁶ A zavrženo jsuc pøed oèima pohanù, poznáš, že já jsem Hospodin. ¹⁷ Potom stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ¹⁸ Synu èlovìèì, obrátili se mi dùm Izraelský v trùsku, všickni napoøád jsou mìi, cín, železo a olovo u prostøed peci, trùsky støibra jsou. ¹⁹ Proèež takto praví Panovník Hospodin: Proto že jste vy všickni obrátili se v trùsky, protož aj, já shromáždím vás do Jeruzaléma. ²⁰ Jakž se shromažžuje støibro a mìi, železo, olovo i cín do prostøed peci, k rozdmýchání ohni vùkol niho a k rozpouštìní: tak shromáždím v hnìvi a v prchlivosti své, a slože, rozpouštìti vás budu. ²¹ Sberu vás, pravím, a rozdmýchám okolo vás oheð prchlivosti své, i rozpustíte se u prostøed mìsta. ²² Jakž se støibro rozpouštì v peci, tak se rozpustíte u prostøed niho, i zvíte, že já Hospodin vylil jsem prchlivost svou na vás.

²³ Ještì stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økocí: ²⁴ Synu èlovièí, rci: Ty zemì jsi neèistá, nebudeš deštím svlažena v den rozhnívání. ²⁵ Spiknutí prorokù jejich u prostøed ní, jsou podobni lvu øvoucímu, uchvacujícímu loupež, duše žerou, bohatství a více drahé berou, a èiní mnoho vdov u prostøed ní. ²⁶ Kníží její natahují zákona mého, a svaté více mé poškvøují, mezi svatým a poškvønným rozdílu neèiní, a mezi neèistým a èistým nerozeznávají. Nadto od sobot mých skrývají oèi své, tak že zlehòován bývám mezi nimi. ²⁷ Knížata její u prostøed ní jsou jako vlci uchvacující loupež, vylévající krev, hubíce duše, aby shánili mrzký zisk. ²⁸ Proroci pak jejich obmítají jim vápnem niøemným, pøedpovídají marné více, a hádají jim lež, øíkajíce: Takto praví Panovník Hospodin, ješto Hospodin nemluvil. ²⁹ Lid této zemì èiní nátisk, a cizí více mocí béøe, chudému a nuznému ubližují, a pohostinného utiskují nespravedlivì. ³⁰ Hledaje pak nikoho z nich, kterýž by udílal hradbu, a postavil se v mezeøe pøed tváøí mou za tuto zemi, abych jí nezkazil, žádného nenacházím. ³¹ Protož vyleji na ni rozhnívání své, ohnìm prchlivosti své konec jim uèiním, cestu jejich jim na hlavu obrátím, praví Panovník Hospodin.

23

¹ Opìt stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økocí: ² Synu èlovièí, dvì ženy, dcery jedné mateøe byly. ³ Ty smilnily v Egyptì, v mladosti své smilnily. Tam jsou maèkány prsy jejich, tam opiplány prsy panenství jejich. ⁴ Jména pak jejich: vitší Ahola, sestry pak její Aholiba. Ty^t jsou byly mé, a rozplodily syny a dcery. Jména, pravím, jejich jsou: Samaøí Ahola, Jeruzaléma pak Aholiba. ⁵ Ale Ahola maje mne, smilnila a frejù hledìla s milovníky svými, s Assyorskými blízkými, ⁶ Odìnými postavcem modrým, s

vývodami a knížaty, i všemi napoøád mládenci krásnými, a s jezdci jezdícími na koních. ⁷ Vydala se, pravím, v smilství svá s nimi, se všemi nejpøednějšími syny Assyryskými, a se všemi, jimž frejovala, a poškrvnila se všemi ukydanými bohy jejich. ⁸ A tak smilství svých Egyptských nenechala; nebo ji zléhali v mladosti její, a oni maèkali prsy panenství jejího, a vylili smilství svá na ni. ⁹ Protož dal jsem ji v ruku frejíøù jejich, v ruku Assyryských, jimž frejovala. ¹⁰ Oni⁴ jsou odkryli nahotu její, syny i dcery její pobrali, ji pak samu meèem zamordovali. Takž vzata jest na slovo od jiných žen, když soudy vykonali pøi ní. ¹¹ To vidìla sestra její Aholiba, však mnohem více než onano frejovala, a smilství její vìtší byla než smilství sestry její. ¹² S Assyryskými frejù hledìla, s vývodami a knížaty blízkými, odìnými nádhernì, s jezdci jezdícími na koních, a všemi mládenci krásnými. ¹³ I vidìl jsem, že se poškrvnila, a že cesta jednotejná jest obou dvou. ¹⁴ Ale tato ještì to pøeìinila k smilstvím svým, že viduc muže vyryté na stìni, obrazy Kaldejských vymalované barvou, ¹⁵ Pøepásané pasem po bedrách jejich, a klobouky barevné na hlavách jejich, a že jsou všickni na pohledìní jako hejtmáné, podobní synùm Babylonským v Kaldejské zemi, jejichž ona vlast jest, ¹⁶ I zahøela k nim z pohledìní oèima svýma, a vyslala posly k nim do zemì Kaldejské. ¹⁷ Tedy vešli k ní Babylonští na lùže nepoctivé, a poškrvnili ji smilstvím svým. A když se poškrvnila s nimi, odlouèila se duše její od nich. ¹⁸ A odkryla smilství svá, odkryla též nahotu svou, i odlouèila se duše má od ní, tak jako se odlouèila duše má od sestry její. ¹⁹ Nebo rozmnožila smilství svá, rozpomínajíc se na dny mladosti své, v nichž smilnila v zemi Egyptské, ²⁰ A frejovala s kubínáøi jejich, jejichž tìlo jest jako tìlo oslù, a tok jejich jako tok koøský. ²¹ A tak jsi zase navrátila se k nešlechtnosti mladosti své, když

maèkali Egyptští prsy tvé z pøèeiny prsù mladosti tvé.
²² Protož ó Aholiba, takto praví Panovník Hospodin: Aj, já vzbudím frejíøe tvé proti tobì, ty, od nichž se odlouèila duše tvá, a pøivedu je na ti odevšad, ²³ Babylonské a všechny Kaldejské, Pekodské, a Šohejské, i Kohejské, všechny syny Assyrské s nimi, mládence krásné, vývody a knížata všechna, hejtmany a slovoutné, všechny jezdící na koních. ²⁴ A pøitáhnou na ti na vozích železných a pøikrytých, i kárách, a to s zbiøí národù, s pavézami a štíty i lebkami, položí se proti tobì vùkol, i pøedloží jim právo, aby ti soudili soudy svými. ²⁵ Vyleji zajisté horlení své na tebe, tak že naloží s tebou prchlivì, nos tvùj i uši tvé odejmou, a ostatek tebe meèm padne. Ti syny tvé i dcery tvé poberou, a ostatek tebe spáleno bude ohnìm. ²⁶ A vyvlekou ti z roucha tvého, a rozberou šperky okrasy tvé. ²⁷ A tak pøítrž uèiním pøi tobì nešlechtnosti tvé, i smilství tvému z zemì Egyptské vzatému, a nepozdvihneš oèi svých k nim, a na Egypt nezpomeneš více. ²⁸ Nebo takto praví Panovník Hospodin: Aj, já dám tebe v ruku tìch, kterýchž nenávidíš, v ruku tìch, od nichž se odlouèila duše tvá, ²⁹ I budou nakládati s tebou podlé nenávisti, a poberou všechno úsilí tvé, a nechají ti nahé a obnažené. A tak bude zøejmá nahota smilství tvého a nešlechtnosti tvé, smilství, pravím, tvého. ³⁰ Což vše uèiní tobì proto, že jsi smilnila, následujíc pohanù, proto že jsi poškrvnila se ukydanými bohy jejich. ³¹ Cestou sestry své chodila jsi, protož dám kalich její v ruku tvou. ³² Takto praví Panovník Hospodin: Kalich sestry své píti budeš hluboký a široký; bude[†] spory, tak že smích a žert budou mít z tebe. ³³ Opilstvím a zámátkem naplnìna budeš, kalichem pustiny a zpuštinì, kalichem sestry své Samaøí. ³⁴ I vypiješ jej a vyvážíš, a než jej polámeš, snáže prsy své roztrháš; nebo[†] jsem já mluvil, praví Panovník Hospodin.

³⁵ Protož takto praví Panovník Hospodin: Z té pøèieiny, že jsi zapomenula na mne, a zavrhlas mne za høbet svùj, i ty také vezmi za svou nešlechtnost, a za smilství svá. ³⁶ I øekl Hospodin ke mnì: Synu èlovìèí, budeš-liž zastávati Ahole neb Aholiby? Nýbrž oznam jim ohavnosti jejich, ³⁷ že cizoložily, a krev jest na rukou jejich, a s ukydanými bohy svými cizoložily. Také i syny své, kteréž mnì zplodily, vodily jim, aby sežráni byli. ³⁸ Ješti i toto èinily mi, že zaneèišovaly svatyni mou v tentýž den, a sobot mých poškvøovaly. ³⁹ Nebo obìtovavše syny své ukydaným bohùm svým, vcházely do svatynì mé v tentýž den, aby ji poškvørnily. Aj hle, tak^t jsou èinivaly u prostøed mého domu. ⁴⁰ Nadto, že vysílaly k mužùm, jenž by pøišli zdaleka, kteøíž, jakž posel vyslán k nim, aj, hned pøicházivali. Jimž jsi se umývala, a tváø svou líèila, a okrašlovalas se okrasou. ⁴¹ A usazovalas se na loži slavném, pøed nímž stùl pøipravený byl, na niž jsi i kadidlo mé i masti mé vynakládala. ⁴² Když pak hlas toho množství poutichl, tedy i k mužùm z obecného lidu vysílaly, jenž bývali pøivozováni ožralí z poušti. I dávali náramky na ruce jejich, i koruny ozdobné na hlavy jejich. ⁴³ A aèkoli jsem se domlouval na cizoložství té lotryni, a že oni jednak s jednou, jednak s druhou smilství provodí, ⁴⁴ A že každý z nich vchází k ní, tak jako nikdo vchází k ženì nevístce: však vždy vcházeli k Ahole a Aholibì, ženám pøenešlechtným. ⁴⁵ Protož muži spravedliví, ti^t je souditi budou soudem cizoložných a soudem tìch, jenž vylévaly krev, proto že cizoložily, a krev jest na rukou jejich. ⁴⁶ Nebo takto praví Panovník Hospodin: Pøivedu na ni vojsko, a dám je v posmýkání i v loupež. ⁴⁷ I uhází je to shromáždìní kamením, a poseká je meèi svými; syny jejich i dcery jejich pomordují, a domy jejich ohnìm popálí. ⁴⁸ A tak pøítrž uèiním nešlechtnosti v zemi této, i budou

se tím káti všechny ženy, a nedopustí se nešlechetnosti podobné vaší. ⁴⁹ Nebo vzložena bude na vás nešlechetnost vaše, a ponese te hříchů ukydaných bohů svých. I zvíte, že já jsem Panovník Hospodin.

24

¹ Opít stalo se slovo Hospodinovo ke mně léta devátého, měsíce desátého, desátého dne téhož měsíce, okoucí: ² Synu člověče, napiš sobě jméno tohoto dne, vlastní dnešního dne tohoto: nebo oblehl král Babylonský Jeruzalém právě tohoto dnešního dne. ³ A přelož tomu domu zpurnému podobenství, oka k nim: Takto praví Panovník Hospodin: Přistav tento hrnec, přistav a nalej také do něho vody. ⁴ A sebera kusy náležité do něho, každý kus dobrý, stehno i plece, a nejlepšími kostmi napln jej. ⁵ Přivezmi i nejlepších bravů, a uďlej oheď z kostí pod ním, způsob, ať to vře, ažby kypilo, ať se i kosti jeho rozvaří v něm. ⁶ Protož takto praví Panovník Hospodin: Bída městu tomu vražednému, hrnci, v němž zůstává připálenina jeho, z něhož, pravím, připálenina jeho nevychází. Po kusích, po kusích vytahuj z něho, nepadneť na něj los. ⁷ Nebo krev jest u prostřed něho. Na vosedlou skálu vystavilo ji; nevytilo jí na zemi, aby ji prach přikryl. ⁸ I já zanítí prchlivost k vykonání pomsty, vystavím krev na vosedlou skálu, aby nebyla přikryta. ⁹ Protož takto praví Panovník Hospodin: Bída městu vražednému, i já udlám veliký oheď, ¹⁰ Přikládaje dříví, roznicuje oheď, v nic obraceje maso, a košení košením, tak že i kosti spáleny budou. ¹¹ A postavím ten hrnec na uhlí jeho prázdný, aby se zhořela i rozpálila měň jeho, ažby se vyvařila u prostřed něho nečistota jeho, a vyprázdnila připálenina jeho. ¹² Klamy svými bylo mi těžké, protož nevyjde z něho množství šumu jeho; do ohně musí šum

jeho. ¹³ V tvé neèistoti jest nešlechtnost, proto že jsem ti oèiš^toval, však nejsi oèiš^tino. Nebudeš více oèiš^továno od neèistoty své, až i doložím prchlivost svou na tebe. ¹⁴ Já Hospodin mluvím, dojde^t, a uèiním to; neustoupím^t, aniž se slituji, ani želeti budu. Podlé cest tvých a èinù tvých budou ti souditi, praví Panovník Hospodin. ¹⁵ Opìt stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucì: ¹⁶ Synu èlovìèì, aj, já odejmu od tebe žádost oèì tvých v náhle, však nekvìl ani plaè, a nech^t nevycházejí slzy tvé. ¹⁷ Stonati pøestaò, smutku, jakž bývá nad mrtvým, nenes, klobouk svùj vstav na sebe, a støevíce své obuj na nohy své, a nezastírej brady své, aniž pokrmu èìho jez. ¹⁸ Což když jsem povìdìl lidu ráno, tedy umøela žena má u veèer. I uèinil jsem na ráno, jakž mi rozkázáno bylo. ¹⁹ I øekl ke mnì lid: Což nám neoznámíš, co tyto vìci nám znamenají, kteréž èiníš? ²⁰ Tedy øekl jsem jim: Slovo Hospodinovo stalo se ke mnì, økoucì: ²¹ Rci domu Izraelskému: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já poškvrním svatynì své, vyvýšenosti síly vaší, žádosti oèì vašich a toho, èehož šanuje duše vaše. Též synové vaši i dcery vaše, kterýchž jste zanechali, meèm padnou. ²² I budete tak èiniti, jakž já èiním. Brady nezastøete, aniž èìho pokrmu jísti budete. ²³ A majíce klobouky své na hlavách svých a støevíce na nohách svých, nebudete kvìliti ani plakati, ale svadnouce pro nepravosti své, úpiti budete jeden s druhým. ²⁴ Nebo jest vám Ezechiel zázrakem. Všecko, což on èiní, budete èiniti, a když to pøijde, tedy zvíte, že já jsem Panovník Hospodin. ²⁵ Ty pak synu èlovìèì, zdali v ten den, když já odejmu od nich sílu jejich, veselé okrasy jejich, žádost oèì jejich, a to, po èemž touží duše jejich, syny jejich i dcery jejich, ²⁶ Zdali v ten den pøijde k tobì ten, kdož uteèe, vypravuje tu novinu? ²⁷ V ten den otevrou se ústa tvá pøi pøítomnosti toho, kterýž ušel, i budeš mluvit, a nebudeš

více nímým. Takž jim budeš zázrakem, i zvidí, že já jsem Hospodin.

25

¹ I stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økocí: ² Synu èlovièí, obra^t tváø svou proti synùm Ammon, a prorokuj proti nim. ³ A rci synùm Ammon: Slyšte slovo Panovníka Hospodina: Takto praví Panovník Hospodin: Proto že jsi nad svatyní mou, když poškrvniⁿa byla, øíkal: To dobøe to, a nad zemí Izraelskou, když zpuština byla, a nad domem Judským, když šel v zajetí, ⁴ Protož aj, já dám ti^m národùm východním za dìdictví, i vzdìlají sobì hrady v tobi, a vystavíjí v tobi pøíbytky své. Ti^t budou jísti ovoce tvé, a ti budou píti mléko tvé. ⁵ A dám Rabbu za obydlé velbloudùm, a mìsta synù Ammon za odpoèivadlo stádùm, i zvíte, že já jsem Hospodin. ⁶ Nebo takto praví Panovník Hospodin: Proto že jsi tleskal rukou, a dupal nohou, a veselil se srdeènì, že jsi všelijak loupil zemí Izraelskou, ⁷ Protož aj, já vztáhnu ruku svou na tebe, a vydám ti^m v loupež národùm, a vypléním ti^m z lidí, a vyhubím ti^m z zemí, i zahladím ti^m. Tu zviš, že já jsem Hospodin. ⁸ Takto praví Panovník Hospodin: Z té pøíèiny, že øíkal Moáb a Seir: Hle, podobný jest všechním jiným národùm dùm Judský, ⁹ Protož aj, já otevru bok Moábských, (hned od Arim, od mìst jejich na pomezí jejich, rozkošnou zemí Betjesimotských, Balmeonských i Kariataimských), ¹⁰ Národùm východním s zemí synù Ammon; nebo jsem ji dal v dìdictví, tak aby nebylo zpomínáno na syny Ammon mezi národy. ¹¹ A tak i nad Moábem soudy vykonám, i zvidí, že já jsem Hospodin. ¹² Takto praví Panovník Hospodin: Proto že Idumejští nenáležitì se vymstívajíce, ukrutnì se mìli k domu Judskému, a tak uvodili na se vinu velikou, vymstívajíce se na

nich, ¹³ Protož takto dí Panovník Hospodin: I na Idumea vztáhnou ruku svou, a vypléním z ního lidi i hovada, a obrátím je v pustinu. Hned od Teman až do Dedan měem padati budou. ¹⁴ A tak uvedu pomstu svou na Idumejské skrze ruku lidu mého Izraelského, a naloží s Idumejskými podlé hněvu mého a podlé prchlivosti mé, i poznají pomstu mou, praví Panovník Hospodin. ¹⁵ Takto praví Panovník Hospodin: Proto že se Filistiništi ukrutně milí z přelínání pomsty, nenáležitě se vymstívajíce, loupíce zlostně, a zhoubu uvodíce z nenávisti starodávni, ¹⁶ Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, já vztáhnou ruku svou na Filistinské, a vypléním Ceretejské, a zkazím ostatek přelínání moorského. ¹⁷ A tak vykonám přelínání pomsty veliké káraními zúživými, a zvidí, že já jsem Hospodin, když uvedu pomstu svou na ně.

26

¹ Bylo pak jedenáctého léta, prvního dne měsíce, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, řkoucí: ² Synu člověčí, proto že Týrus o Jeruzalému říká: Dobře se stalo, že jest potěšeno místo bran velmi lidných, obrací se ke mně, naplněn budu, kdyžti zpuštino, ³ Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, já proti tobě, ó Týre, a přivedu na tě národy mnohé, tak jako bych přivedl moře s vlnami jeho. ⁴ I zkazí zdi Týru, a zboží věže jeho; vymetu také z něho prach jeho, a obrátím je v skálu vysedlou, ⁵ Tak že budou vysušovati síti u prostřed moře. Nebo jsem já mluvil, praví Panovník Hospodin, protož bude v loupež národům. ⁶ Dcery pak jeho, kteréž na poli budou, měem zmordovány budou, i zvidí, že já jsem Hospodin. ⁷ Nebo takto praví Panovník Hospodin: Aj, já přivedu na Týr Nabuchodonozora krále Babylonského od půlnoci, krále nad králi, s koňmi a s vozy, i s jezdci i s vojskem a s

lidem mnohým. ⁸ Dcery tvé na poli meèem zmorduje, a vzdílá proti tobì šance, a vysype proti tobì násyp, a postaví proti tobì pavézníky. ⁹ I støelbu zasadí proti zdem tvým, a vñže tvé poboží nosatci svými. ¹⁰ Od množství koní jeho pøikryje ti prach jejich; od hømotu jezdcù a kár i vozù zatøesou se zdi tvé, když on vcházeti bude do bran tvých, jako do prùchodù mìsta probøøeného. ¹¹ Kopyty koní svých pošlapá všechny ulice tvé, lid tvùj meèem pomorduje, a sloupové pamítní síly tvé na zem padnou. ¹² I rozberou zboží tvá, a rozchvátají kupectví tvá, a rozválejí zdi tvé, i domy tvé rozkošné poboží, a kamení tvé i døíví tvé, i prach tvùj do vody vmecí. ¹³ A tak pøítrž uèiním hluku zpìvù tvých, a zvuku citar tvých aby nebylo slýcháno více. ¹⁴ A obrátím ti v skálu vysedlou, budeš k vysušování síti, nebudeš vystaven více; nebo já Hospodin mluvil jsem, praví Panovník Hospodin. ¹⁵ Takto praví Panovník Hospodin Týru: Zdaliž od hømotu padání tvého, když stonati budou zraniní, když ukrutný mord bude u prostøed tebe, nepohnou se ostrovové? ¹⁶ A vyvstanou z stolic svých všeska knížata pomoøská, a složí z sebe pláštì své, i roucha svá krumpovaná svlekou; v hrùzu se oblekou, na zemi sediti budou, a tøesouce se každé chvíle, trnouti budou nad tebou. ¹⁷ I vydadí se nad tebou v naøíkání, a øeknou tobì: Jak jsi zahynulo, ó mìsto, v nìmž bydleno bylo pro moøe, mìsto slovoutné, ješto bylo pevné na moøi, ono i s obyvateli svými, kteøíž pouštìli strach svùj na všechny obyvatele jeho! ¹⁸ Tehdáž tøásti se budou ostrovové v den pádu tvého; pøedišení, pravím, budou ostrovové, kteøíž jsou na moøi, nad zahynutím tvým. ¹⁹ Nebo tak praví Panovník Hospodin: Když ti uèiním mìstem zpuštìným jako mìsta, v nichž se nebydlí, když uvedu na ti hlubinu, tak že ti pøikryjí vody mnohé, ²⁰ Když uèiním, že sstoupíš s sstupujícími do jámy k lidu dávnému,

a posadím tě v nejnižších stranách zemi, na pustinách starodávních s těmi, jenž sstupují do jámy, aby nebylo bydleno v tobě: prokáží slávu v zemi živých. ²¹ Nebo učiním to, že budeš k náramné hrůze, když tě nestane, a bys pak bylo hledáno, abys nebylo na víky nalezeno, praví Panovník Hospodin.

27

¹ I stalo se slovo Hospodinovo ke mně, økoucí: ² Ty pak synu èlovìèì, vydej se nad Týrem v naøíkání, ³ A rci Týru, jenž sedì tu, kdež se na moøe pouštìjí, kupectví provodì s národy na ostrovìch mnohých: Takto praví Panovník Hospodin: Ó Týre, ty jsi øíkal: Já jsem nejkrásnìjší. ⁴ U prostøed moøe byly hranice tvé, stavitelé tvoji dokonale tě ozdobovali. ⁵ Z jedlovì z Sanir dìlávali všecka taflování tvá, cedry z Libánu brávali k dìlání sloupù tvých. ⁶ Z dubù Bázanských dìlávali vesla tvá, a lavièky tvé dìlávali z kostí slonových, a z pušpanu z ostrovù Citejských. ⁷ Kment s krumповáním Egyptským býval plátno tvé, z nihož jsi plachty míval; modrý postavec a šarlat z ostrovù Elisa øíkrýval tě. ⁸ Obyvatelé Sidonští i Arvadští bývali plavci tvoji, moudøí tvoji v tobì, ó Týre, ti bývali správcové tvoji. ⁹ Starší Gebalští a moudøí jejich opravovali v tobì zboøeniny tvé; všecy lodí moøské i plavci jejich bývali v tobì, smìdujíce s tebou kupectví. ¹⁰ Perští a Ludští i Putští bývali v vojštì tvém bojovníci tvoji, pavèzu a lebku zavìšovali v tobì. Ti' jsou øídávali tobì ozdoby. ¹¹ Arvadští s vojskem tvým na zdech tvých vùkol, též Gamadští na vùzích tvých bývali, štítý své zavìšovali na zdech tvých vùkol. Ti' jsou tě zvláštñi ozdobovali. ¹² Zámooøští kupci tvoji v množství všelijakého zboží, v støìbøe, železe, cínu i olovì kupèili na jarmarcích tvých. ¹³ Javan, Tubal a Mešech, kupci tvoji, lidi a nádobí mìdìnè

dávali za smìnu tobì. ¹⁴ Z domu Togarma v koních a jezdcích i mezcích kupèili na jarmarcích tvých. ¹⁵ Synové Dedanovi kupci tvoji, a ostrovové mnozí pøekupníci byli koupí tvých, tobì k ruce; rohy, kosti slonové i døíví hebenové smìdovali za mzdu tvou. ¹⁶ Syrští kupci tvoji pro množství vící tvých øemeslnì udìlaných, v karbunkulích, šarlatu, krumpování i kmentu, a korálích a køištálích kupèivali na jarmarcích tvých. ¹⁷ Judští i zemì Izraelská kupci tvoji, pšenici Mennitskou i Fenickou, a med, olej i kadidlo dávali za smìnu tobì. ¹⁸ Damašští kupci tvoji, pro množství vící tvých øemeslnì udìlaných, kupèili ve množství všelijakého zboží, ve vínì Chelbonském a vnì bìlostkvoucí. ¹⁹ Též Dan i Javan chodíce na jarmarky tvé, kupèili, a železo pulerované, kassii i tøtinu vonnou tobì smìdovali. ²⁰ Dedan kupèival v tobì v suknech drahých k vozùm. ²¹ Arabští i všecka knížata Cedarská kupèivali tobì k ruce v beranech a skopcích i kozlích, tím kupèivali v tobì. ²² Kupci Sabejští i Ragmejští bývali kupci tvoji ve všelijakých nejpøednějších vonných vícech, i ve všelijakém kamení drahém i zlatì, kupèivali na jarmarcích tvých. ²³ Cháran a Kanne i Eden, kupci Sabejští, Assur i Kilmad kupèival v tobì. ²⁴ Ti bývali kupci tvoji na jarmarcích tvých s nejvýbornějšími vícemi, s štouèkami postavce modrého, a s krumpováním i s klénoty drahých vící, kteréž se provazy svazují a zavírají do cedru. ²⁵ Lodí moøské pøedek mìly v kupectví tvém. Summou, naplnìno jsi i zvelebeno náramnì u prostøed moøe. ²⁶ Na vodu velikou zavezli ti ti, kteøíž ti vesly táhli; vítr východní potøíská ti u prostøed moøe. ²⁷ Zboží tvá i jarmarkové tvoji, kupectví tvá, plavci tvoji a správcové tvoji, i ti, kteøíž opravovali zboøeniny tvé, a smìdovali s tebou kupectví, a všickni muži váleèní tvoji, kteøíž byli v tobì, i všecko shromáždíní tvé, kteréž bylo u prostøed tebe, padnou do hlubokosti moøské v den

pádu tvého. ²⁸ Od hmotu kòiku správcù tvých zbouší se i vlnobití. ²⁹ I vystoupí z lodí svých všickni ti, kteříž táhnou veslem, plavci i všickni správcové lodí moøských na zemi stanou, ³⁰ A hlasem velikým nad tebou naøíkati a žalostnì kòieeti budou, a sypouce prach na hlavy své, v popele se váletí. ³¹ Nadto zdlajíce pøieinou tvou lysiny, pøepáší se žínìmi, a kvílením hoøkým nad tebou s žalostí srdeènou plakati budou. ³² Vydadí se, pravím, nad tebou s hoøekováním svým v naøíkání, a budou naøíkati nad tebou: Které místo podobné Týru, zahlazenému u prostøed moøe? ³³ Když vycházely koupì tvé z moøe, nasycovalo jsi národy mnohé; množstvím zboží svého i kupectví svých zbohacovalos krále zemské. ³⁴ Ale když ztroskotáno budeš od moøe v hlubokých vodách, kupectví tvé i všecko shromáždìní tvé u prostøed tebe klesne. ³⁵ Všickni obyvatelé ostrovù ztrnou nad tebou, a králové jejich ohromeni jsouce, zhrozí se náramnì. ³⁶ Kupci mezi národy ckáti budou nad tebou; k hrùze veliké budeš, a nebude ti na vïky.

28

¹ I stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ² Synu èlovìèí, rci vývodovi Tyrskému: Takto praví Panovník Hospodin: Proto že se vyvyšuje srdce tvé, a øíkáš: Bùh silný jsem, na stolicì Boží sedím u prostøed moøe, ješto jsi èlovìk a ne Bùh silný, aèkoli sobì pøivlastòuješ srdce podobné srdci Božímu, ³ Aj hle, moudøejší jsi nad Daniele, žádná víc tajná není pøed tebou ukrytá; ⁴ Moudrosti svou a rozumností svou nashromáždìls sobì zboží, a nahrnuls zlata a støíbra do pokladù svých; ⁵ Velikou moudrostí svou v kupectví svém rozmnožil jsi zboží svá, a tak pozdvihlo se srdce tvé zbožím tvým; ⁶ Z té pøieiny takto praví Panovník Hospodin: Proto že sobì pøivlastòuješ srdce podobné

srdci Božímu, ⁷ Protož aj, já pøivedu na ti cizozemce, nejukrutnější národy, kteøíž vytrhnouce meèe své na krásu moudrosti tvé, zabijí jasnost tvou. ⁸ Do jámy spustí ti, a umøeš smrtí hroznou u prostøed moøe. ⁹ Budeš-liž tu ještě øíkati pøed oblíèejem mordéøe svého: Bohem jsem, ponìvadž jsi èlovìk a ne Bùh silný, jsa v ruce toho, jenž ti mordovati bude? ¹⁰ Smrtí neobøezancù umøeš od ruky cizozemcù; nebo já mluvil jsem, praví Panovník Hospodin. ¹¹ I stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ¹² Synu èlovìèí, vydej se v naøíkání nad králem Tyrským, a rci jemu: Takto praví Panovník Hospodin: Ty, jenž zapeèe^uješ summy, plný moudrosti a nejkrásnější, ¹³ V Eden, zahradi Boží, byl jsi, všelijaké drahé kamení pøikrývalo ti, sardius, topazius, jaspis, tarsis, onychin, beryl, zafir, karbunkulus a smaragd i zlato; nástrojové bubnù tvých a pís^{al} tvých v tobi, hned jakžs se narodil, pøipraveni jsou. ¹⁴ Ty jsi cherubem od pomazání. Jakž jsem ti za ochránce pøedstavil, na hoøe svaté Boží jsi byl, u prostøed kamení ohnivého ustavièni jsi chodil. ¹⁵ Byl jsi dokonalý na cestách svých, hned jakžs se narodil, až se našla nepravost pøi tobi. ¹⁶ Pro množství kupectví tvého u prostøed tebe plno jest bezpráví, a velmi jsi prohøešil. Proèež zahubím ti, a vyhladím z hory Boží, ó cherube ochránce, z prostøed kamenù ohnivých. ¹⁷ Pozdvihlo se srdce tvé slávou tvou, k zlému jsi užíval moudrosti své pøèíinou jasnosti své. Porazím ti na zemi, pøed oblíèej králù povrhu ti, aby se dívali na tebe. ¹⁸ Pro množství nepravostí tvých, a pro nespravedlnosti kupectví tvého poškrvnil jsi svatynì své. Protož vyvedu oheð z prostøed tebe, kterýž ti sžíøe, a obrátí ti v popel na zemi pøed oèima všech na ti hledících. ¹⁹ Všickni, kdož ti znali mezi národy, ztrnou nad tebou; k hrùze veliké budeš, a nebude ti na viky. ²⁰ I stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí:

²¹ Synu èlovìèí, obra^t tváø svou proti Sidonu, a prorokuj proti nìmu, ²² A rci: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já proti tobì jsem, ó Sidone, a budu oslaven u prostøed tebe. I zvidí, že já jsem Hospodin, když vykonám pøi nìm soudy, a posvìcen budu v nìm. ²³ Pošli zajisté na nìj mor, a krev na ulice jeho, a padati budou zranìní u prostøed nìho od meèe na všechny strany, i zvidí, že já jsem Hospodin. ²⁴ A tak nebude více mítì dùm Izraelský trnu urážejícího a bodláku budoucího ze všech okolních pohrdajících jimi, a zvidí, že já jsem Panovník Hospodin. ²⁵ Takto praví Panovník Hospodin: Když shromáždím dùm Izraelský z národù, mezi nìž rozptýleni jsou, a posvìcen budu v nich pøed oèima pohanù, a bydliti budou v zemi své, kterouž jsem byl dal služebníkù svému Jákobovi: ²⁶ Tehdy bydliti budou v ní bezpečnì, a nastavíjí domù, a štípí vinice. Bydliti, pravím, budou bezpečnì, když vykonám soudy, pøi všech zhoubcích jejich vùkol nich, i zvidí, že já jsem Hospodin Bùh jejich.

29

¹ Léta desátého, desátého mìsíce, dvanáctého dne téhož mìsíce, stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ² Synu èlovìèí, obra^t tváø svou proti Faraonovi králi Egyptskému, a prorokuj proti nìmu i proti všemu Egyptu. ³ Mluv a rci: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já proti tobì jsem, ó Faraone králi Egyptský, draku veliký, kterýž ležíš u prostøed øek svých, ješto øíkáš: Já mám øeku svou, já zajisté jsem ji pøivedl sobì. ⁴ Protož dám udici do èelistí tvých, a uèiním, že zváznou ryby øek tvých na tvých šupinách; i vyvleku tì z prostøedku øek tvých, i všechny ryby øek tvých na šupinách tvých zvázlé. ⁵ A nechám tì na poušti, tebe i všech ryb øek tvých. Na svrchku pole padneš, nebudeš sebrán ani shromáždìn; šelmám

zemským i ptactvu nebeskému dám ti k sežrání. ⁶ I zvidí všickni obyvatelé Egyptští, že já jsem Hospodin, proto že jste holí tětínovou domu Izraelskému. ⁷ Když se chytají tebe rukou, lámeš se, a roztínáš jim všecko rameno; a když se na ti zpodírají, ztroskotána býváš, ačkoli nastavuješ jim všech bedr. ⁸ Protož takto praví Panovník Hospodin: Aj, já přivedu na ti meč, a vypléním z tebe lidi i hovada. ⁹ I bude země Egyptská pustinou a pouští, i zvidí, že já jsem Hospodin, proto že říkal: Œeka má jest, já zajisté jsem ji přivedl. ¹⁰ Protož aj, já budu proti tobí i proti Œece tvé, a obrátím zemi Egyptskou v pustiny, v poušť přehroznou od viže Sevène až do pomezí Mouženínského. ¹¹ Nepůjdeš přes ni noha Œlovíka, ani noha dobytčete půjde přes ni, a nebude v ní bydleno za ŒtyŒidceti let. ¹² A tak uvedu zemi Egyptskou v pustinu nad jiné zemi pusté, a místa její nad jiná místa zpuštiná pustá budou za ŒtyŒidceti let, když rozptýlím Egyptské mezi národy, a rozženu je do rozliěných zemí. ¹³ A však takto praví Panovník Hospodin: Po skonání ŒtyŒidceti let shromáždím Egyptské z národů, kamž rozptýleni budou. ¹⁴ A přivedu zase zajaté Egyptské, a uvedu je zase do země Patros, do země přebývání jejich, i budou tam královstvím sníženým. ¹⁵ Mimo jiná království bude sníženější, aniž se bude vynášeti více nad jiné národy; zmenším je zajisté, aby nepanovali nad národy. ¹⁶ I nebude více domu Izraelskému doufáním, kteréž by na paměť přivodilo nepravost, když by se obraceli za nimi; nebo zvidí, že já jsem Panovník Hospodin. ¹⁷ Potom bylo dvacátého sedmého léta, prvního měsíce, prvního dne, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, Œkoucí: ¹⁸ Synu Œloviěi, Nabuchodonozor král Babylonský podrobil vojsko své v službu velikou proti Týru. Každá hlava oblezla, a každé rameno odřino jest, mzdy pak nemá, on ani vojsko jeho, z Týru za tu službu, kterouž sloužili proti němu. ¹⁹ Z

té pøíèiny takto praví Panovník Hospodin: Aj, já dávám Nabuchodonozorovi králi Babylonskému zemi Egyptskou, aby pobral zboží její, a rozebral loupeže její, i rozchvátal koøisti její, aby mìlo mzdu vojsko jeho. ²⁰ Za práci jejich, kterouž mi sloužili, dám jim zemi Egyptskou, proto že mnì pracovali, praví Panovník Hospodin. ²¹ V ten den rozkáži vypuèiti se rohu domu Izraelského. Tobì též zpùsobím, že otevøeš ústa u prostøed nich, i zvidí, že já jsem Hospodin.

30

¹ Opìt se stalo slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí:
² Synu èlovìí, prorokuj a rci: Takto praví Panovník Hospodin: Kvìlte: Ach, nastojte na tento den. ³ Nebo blízko jest den, blízko jest, pravím, den Hospodinùv, den mrákoty, èas národù bude. ⁴ A pøijde meè do Egypta, a bude pøetižká bolest v Mouøenínské zemi, když padati budou zbití v Egyptì, a poberou zboží jeho, a zboøeni budou základové jeho. ⁵ Mouøenínové a Putští i Ludští i všelijaká smìsice, též Kubští i obyvatelé zemì smlouvy s nimi meèem padnou. ⁶ Tak^t praví Hospodin, že padnou podpùrcové Egypta, a snížena bude vyvýšenost síly jeho; od viže Sevène meèem padati budou v ní, praví Panovník Hospodin. ⁷ I budou v pustinu obráceni nad jiné zemì pusté, a mìsta jejich nad jiná mìsta pustá budou. ⁸ I zvidí, že já jsem Hospodin, když zapálím oheð v Egyptì, a potøíni budou všickni pomocníci jeho. ⁹ V ten den vyjdou poslové od tváøi mé na lodech, aby pøestrašili Mouøenínskou zemi ubezpeèenou, i budou mítí bolest pøetižkou, jakáž byla ve dni Egypta; nebo aj, pøichází.
¹⁰ Takto praví panovník Hospodin: Uèiním zajisté konec množství Egyptskému skrze ruku Nabuchodonozora krále Babylonského. ¹¹ On i lid jeho s ním, nejukrutnější národové pøivedeni budou, aby zkazili tu zemi; nebo

vytrhnou meè své na Egypt, a naplní tu zemi zbitými.
¹² A obrátí øeky v sucho, prodám tu zemi v ruku nešlech-
 tných, a tak v pustinu uvedu zemi, i což v ní jest, skrze
 ruku cizozemcù. Já Hospodin mluvím jsem. ¹³ Takto praví
 Panovník Hospodin: Zkazím i ukydané bohy, a konec
 uèiním modlám v Nof, a knížete z zemi Egyptské nebude
 více, když pustím strach na zemi Egyptskou. ¹⁴ Nebo
 pohubím Patros, a zapálím oheð v Soan, a vykonám soudy
 v No. ¹⁵ Vyleji prchlivost svou i na Sin, pevnost Egyptskou,
 a vypléním množství No. ¹⁶ Když zapálím oheð v Egyptì,
 velikou bolest bude mít Sin, a No bude roztrháno, Nof pak
 nepøátely bude mít ve dne. ¹⁷ Mládenci On a Bubastšti
 meèem padnou, panny pak v zajetí pùjdou. ¹⁸ A v Tach-
 panches zatmí se den, když tam polámi závory Egypta,
 a pøítrž se stane v něm vyvýšenosti síly jeho. Mrákota
 jej pøikryje, dcery pak jeho v zajetí pùjdou. ¹⁹ A tak
 vykonám soudy pøi Egyptu, i zvidí, že já jsem Hospodin.
²⁰ Opìt bylo jedenáctého léta, prvního mìsíce, sedmého
 dne, že se stalo slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ²¹ Synu
 èlovìí, rámi Faraona krále Egyptského zlámal jsem, a aj,
 nebude^t uvázáno, ani pøieinìno lékaøství, aniž pøiložen
 bude šat pro obvázání jeho a posilnìní jeho k držení
 meèe. ²² Protož takto praví panovník Hospodin: Aj, já
 jsem proti Faraonovi králi Egyptskému, a polámi ramena
 jeho, i sílu jeho, i bude^t zlámané, a vyrazím meè z ruky
 jeho. ²³ A rozptýlím Egyptské mezi národy, a rozženu je
 do zemí. ²⁴ Posilním zajisté ramen krále Babylonského, a
 dám meè svùj v ruku jeho, i polámi ramena Faraonova, tak
 že stonati bude pøed ním, jakž stonává smrtelnì ranìný.
²⁵ Posilním, pravím, ramen krále Babylonského, ramena
 pak Faraonova klesnou. I zvidí, že já jsem Hospodin, když
 dám meè svùj v ruku krále Babylonského, aby jej vztáhl na
 zemi Egyptskou. ²⁶ A tak rozptýlím Egyptské mezi národy,

a rozženu je do zemí, i zvidí, že já jsem Hospodin.

31

¹ Bylo pak jedenáctého léta, třetího měsíce, prvního dne téhož měsíce, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, økoucí: ² Synu èlovìí, rci Faraonovi králi Egyptskému i množství jeho: K komu jsi podoben v své velikosti? ³ Aj, Assur byl jako cedr na Libánu, pìkných ratolestí, a vìtvovím zastìoující, a vysokého zrùstu, jehož vrchové byli mezi hustými vìtvemi. ⁴ Vody k zrùstu pøivedly jej, propast jej vyvýšila, potoky jejími opuštìn byl vùkol kmen jeho, ješto jen pramenky své vypouštìla na všecka døíví polní. ⁵ Takž se vyvýšil zrùst jeho nade všecka døíví polní, a rozmnožili se výstøelkové jeho, a pro hojnost vod roztáhly se ratolesti jeho, kteréž vypustil. ⁶ Na ratolestech jeho hnìzdilo se všelijaké ptactvo nebeské, a pod vìtvemi jeho rodili se všelijací živoèichové polní, a v stínu jeho sedali všickni národové velicí. ⁷ I byl ušlechtilý pro svou velikost, a pro dlouhost vìtví svých; nebo koøen jeho byl pøi vodách mnohých. ⁸ Cedrové v zahradì Boží nepøikryli ho, jedle nevrovnaly se ratolestem jeho, a stromové kaštanoví nebyli podobni vìtvem jeho. Žádné døevo v zahradì Boží nebylo rovné jemu v kráse své. ⁹ Ozdobil jsem jej množstvím vìtvoví jeho, tak že mu závidìla všecka døíví Eden, kteráž byla v zahradì Boží. ¹⁰ Protož takto praví Panovník Hospodin: Proto že vysoce vyrostl, a vypustil vrch svůj mezi husté vìtvoví, a pozdvihlo se srdce jeho pøèíinou vysokosti jeho: ¹¹ Protož vydal jsem jej v ruku nejsilnějšího z národù, aby s ním pøísni nakládal; pro bezbožnost jeho vyhnal jsem jej. ¹² A tak vy'ali jej cizozemci, nejukrutnější národové, a nechali ho tu. Po horách i po všech údolích opadly vìtve jeho, a slomeny jsou ratolesti jeho na všechny prudké potoky té zemì.

Proèež vystoupili z stínu jeho všickni národové zemì, a opustili jej. ¹³ Na nìmž padlém bydlí všelijaké ptactvo nebeské, a na ratolestech jeho jsou všelijací živoèichové polní, ¹⁴ Proto aby se nevyvyšovalo v zrostu svém žádné døíví pøi vodách, a aby nevypouštilo vrchù svých mezi hustými vtvemi, a nevypínalo se nad jiné vysokostí svou žádné døevo zapojené vodami, proto že všickni ti oddáni jsou k smrti, dolù do zemì mezi syny lidské s timi, kteøíž sstupují do jámy. ¹⁵ Takto praví Panovník Hospodin: Toho dne, v kterýž on sstoupil do hrobu, pøivedl jsem k kvílení, a pøikryl jsem pøíèinou jeho propast, a zadržel jsem potoky její, aby se zastavily vody mnohé, a uèinil jsem, aby smutek nesl pøíèinou jeho Libán, a všecko døíví polní pøíèinou jeho aby umdlelo. ¹⁶ Od hømotu pádu jeho uèinil jsem, že se tøásli národové, když jsem jej svedl do hrobu s timi, kteøíž sstupují do jámy. Nad èímž se potíšila na zemi dole všecka døíví Eden, což výborného a dobrého jest na Libánu, vše což zapojeného jest vodou. ¹⁷ I ti s ním sstoupili do hrobu k tim, kteøíž jsou zbiti meèem, i rámi jeho, i kteøíž sedali v stínu jeho u prostøed národù. ¹⁸ Kterému z stromù Eden podoben jsi tak v slávi a velikosti? Však svržen budeš s døívím Eden dolù na zem, mezi neobøezanci s zbitými meèem lehneš. To⁴ jest Farao i všecko množství jeho, praví Panovník Hospodin.

32

¹ Opìt bylo dvanáctého léta, dvanáctého mìsíce, prvního dne téhož mìsíce, že se stalo slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ² Synu èlovìèí, vydej se v naøíkání nad Faraonem králem Egyptským, a rci jemu: Lvu mladému mezi národy podoben jsi, a jsi jako velryb v moøi, když procházejí se v potocích svých, kalíš vodu nohama svýma, a kormoutíš potoky její. ³ Takto praví Panovník Hospodin:

Rozestru⁴ na tì sí⁴ svou skrze shromáždíní národù mnohých, kteøíž tì vytáhnou nevodem mým. ⁴ I nechám tì na zemi, povrhu tì na svrchku pole, a uèiním, že na tobì pøebývati bude všelijaké ptactvo nebeské, a nasytím tebou živoèichy vší zemì. ⁵ A rozmezi maso tvé po horách, a naplním údolí vysokostí tvou. ⁶ A napojím zemi, v níž ploveš, krví tvou až do hor, tak že i potokové naplnìni budou tebou. ⁷ V tom, když tì zhasím, zakryji nebesa, a zasmušilé uèiním hvìzdy jejich; slunce mrákotou zastru, a mìsíc nebude svítiti svìtlem svým. ⁸ Všecka svìtla jasná na nebesích zasmušilá uèiním pøèíenou tvou, a uvedu tmu na zemi tvou, praví Panovník Hospodin. ⁹ Nadto zkormoutím srdce národù mnohých, když zpùsobím, aby došla povìst o potøení tvém mezi národy, do zemí, jichž jsi neznal. ¹⁰ Uèiním, pravím, že trnouti budou nad tebou národové mnozí, a králové jejich hroziti se pøèíenou tvou velice, když šermovati budu meèem svým pøed tváøí jejich. Budou se zajisté lekati každé chvílky, každý sám za sebe v den pádu tvého. ¹¹ Nebo takto praví Panovník Hospodin: Meè krále Babylonského pøijde na tì. ¹² Meèi udatných porazím množství tvé, nejukrutnějších ze všech národù; ti⁴ zkazí pýchu Egypta, a zahlazeno bude všecko množství jeho. ¹³ Zahladím i všecka hovada jeho, kteráž jsou pøi vodách mnohých, tak že jich nezakalí noha èlovìè více, aniž jich kaliti budou kopyta hovad. ¹⁴ Tu⁴ uèiním, že se usadí vody jejich, a potokové jejich že jako olej pùjdou, praví Panovník Hospodin, ¹⁵ Když obrátím zemi Egyptskou v pouš⁴ pøehroznou, v zemi prázdnu toho, což prvé v ní bylo, a když zbiji v ní všechny obyvatele. I zvidí, že já jsem Hospodin. ¹⁶ To⁴ jest naøíkání, jímž naøíkati budou. Tak dcery národù naøíkati budou, tak nad Egyptem i nade vším jeho množstvím naøíkati budou, dí Panovník Hospodin. ¹⁷ Potom bylo dvanáctého léta, patnáctého

dne téhož měsíce, že se stalo slovo Hospodinovo ke mně, okoucí: ¹⁸ Synu èlovièí, naøíkej nad množstvím Egypta, a snes jej i dcery národù tìch slavných do spodních míst zemì k tìm, kteøíž sstupují do jámy. ¹⁹ A rci: Nad kohož bys utìšenìjší byl? Sstupiž a lež s neobøezanci. ²⁰ Mezi zbitými meèem padnou, meèi vydán jest, vlectež jej i všecko množství jeho. ²¹ Budou^t k nìmu mluvitì hrdiny s jeho pomocníky z prostøed hrobu, kdež neobøezanci meèem zbití sstoupivše, leží. ²² Tam jest Assur i všecka zbiø jeho, jehož hrobové jsou vùkol tohoto. Všickni ti byvše zbiti, padli od meèe. ²³ Jehož hrobové jsou po stranách jámy, aby byla zbiø jeho vùkol hrobu tohoto. Všickni ti byvše zbiti, padli od meèe, kteøíž pouštívají strach v zemi živých. ²⁴ Tam Elam i všecko množství jeho vùkol hrobu tohoto. Všickni ti neobøezanci byvše zbiti, padli od meèe, a sstoupili do spodních míst zemì, kteøíž pouštívají strach svùj v zemi živých. Již^t nesou potupu svou s tìmi, kteøíž sstupují do jámy. ²⁵ Mezi zbitými postavili jemu lože, i všemu množství jeho, vùkol nìhož jsou hrobové tohoto. Všickni ti neobøezanci zbiti meèem, nebo pouštín býval strach jejich v zemi živých. Již^t nesou potupu svou s tìmi, jenž sstupují do jámy, mezi zbitými položení jsou. ²⁶ Tam Mešech, Tubal i všecko množství jeho, a vùkol nìho hrobové tohoto. Všickni ti neobøezanci zbiti meèem, nebo pouštívají strach svùj v zemi živých. ²⁷ Aè^tkoli ti ještì nelehlì s hrdinami, kteøíž padli z neobøezancù, kteøíž sstoupili do hrobu s zbrojí svou vojenskou, a podložili meèe své pod hlavy své, a však dùjde^t nepravost jejich na kosti jejich; nebo strach hrdin byl v zemi živých. ²⁸ I ty mezi neobøezanci potòín budeš, a lehneš s zbitými meèem. ²⁹ Tam Edom, králové jeho, i všecka knížata jeho, kteøíž položení jsou i s svou mocí s zbitými meèem. I ti s neobøezanci lehnou a s tìmi, kteøíž

sstupují do jámy. ³⁰ Tam knížata pùlnoèní strany všickni napoøád, i všickni Sidonští, kteøíž sstoupí k zbitým, s strachem svým, za svou moc stydíce se, a ležeti budou ti neobøezanci s zbitými meèem, a ponosou potupu svou s tìmi, kteøíž sstupují do jámy. ³¹ Ty uhlédaje Farao, potíš se nade vším množstvím svým, Farao i všecko vojsko jeho, zbiti jsouce meèem, dí Panovník Hospodin. ³² Nebo pustím strach svùj v zemi živých, a položen bude mezi neobøezanci s zbitými meèem Farao i všecko množství jeho, praví Panovník Hospodin.

33

¹ Opìt stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ² Synu èlovìèí, mluv k synùm lidu svého a rci jim: Když uvedu na zemi ñikterou meè, jestliže vezme lid té zemi muže jednoho od konèì svých, a ustanoví jej sobì za strážného, ³ A ten vida meè pøicházející na tu zemi, troubil-li by na troubu a napomínal lidu, ⁴ A slyše ñikdo zvuk trouby, však by se nedal napomenouti, a v tom pøijda meè, shladil by jej: krev jeho na hlavu jeho bude. ⁵ Nebo slyšel hlas trouby, však nedal se napomenouti; krev jeho na ñim zùstane. By[†] se byl napomenouti dal, duší svou byl by vysvobodil. ⁶ Pakli strážný vida, an meè pøichází, však by nezatroubil na troubu, a lid by nebyl napomenut, a pøijda meè, zachvátil by ñikoho z nich: ten pro nepravost svou zachvácen bude, ale krve jeho z ruky strážného toho vyhledávati budu. ⁷ Tebe pak synu èlovìèí, tebe jsem strážným ustanovil nad domem Izraelským, abys slyše z úst mých slovo, napomínal jich ode mne. ⁸ Když bych já øekl bezbožnému: Bezbožníèe, smrtí umøeš, a nemluvil bys, vystøíhaje bezbožného od cesty jeho: ten bezbožný pro nepravost svou umøe, ale krve jeho z ruky tvé vyhledávati budu. ⁹ Pakli bys ty vystøíhal

bezbožného od cesty jeho, tak aby se od ní odvrátil, a však neodvrátil by se od cesty své: on[†] pro nepravost svou umøe, ale ty duši svou vysvobodíš. ¹⁰ Protož ty synu èlovièí, rci domu Izraelskému: Takto mluvíte, øíkajíce: Proto že pøestoupení naše a høíchové naši jsou na nás, a my v nich svadneme, i jakž bychom živi byli? ¹¹ Rci jim: Živ[†] jsem já, dí Panovník Hospodin, že[†] nemám líbosti v smrti bezbožného, ale aby se odvrátil bezbožný od cesty své a žil byl. Odvrá[†]tež se, odvrá[†]te od cest svých zlých. I proè møíti máte, ó dome Izraelský? ¹² Ty tedy synu èlovièí, rci synùm lidu svého: Spravedlnost spravedlivého nevytrhne ho v den pøestoupení jeho, aniž bezbožný v své bezbožnosti padne, v kterýž by se den odvrátil od bezbožnosti své; tolikéž spravedlivý nebude moci žití býti v ní, v kterýž by den zhøšil. ¹³ Jestliže dí spravedlivému: Jisti žití budeš, a on doufaje v spravedlnost svou, èinil by nepravost: žádná spravedlnost jeho nepøijde na pamìt, ale pro tu nepravost svou, kterouž èinil, umøe. ¹⁴ Zase øeknu-li bezbožnému: Smrtí umøeš, však odvrátí-li se od høichu svého, a èiniti bude soud a spravedlnost, ¹⁵ Což v zástavì jest, navrátí-li bezbožný, což vydøel, nahradí-li, v ustanoveních života bude-li choditi, neèinì nepravosti: jisti že bude žití, neumøe. ¹⁶ Žádní høíchové jeho, jimiž høešil, nebudou mu zpomínáni; soud a spravedlnost èinil, jisti že bude žití. ¹⁷ A vždy øíkají synové lidu tvého: Není pravá cesta Pánì, ješto jejich cesta není pravá. ¹⁸ Když by se odvrátil spravedlivý od spravedlnosti své, a èinil by nepravost, umøe[†] pro ty vìci. ¹⁹ Ale když by se odvrátil bezbožný od bezbožnosti své, a èinil by soud a spravedlnost, podlé těch vìcí žití bude. ²⁰ A pøedce øíkáte: Není pravá cesta Pánì. Každého z vás podlé cest jeho souditi budu, ó dome Izraelský. ²¹ Stalo se pak dvanáctého léta, desátého mìsíce, pátého dne téhož

mìsíce od zajetí našeho, že pøišel ke mnì jeden, kterýž ušel z Jeruzaléma, øka: Dobyto jest mìsto. ²² Ruka pak Hospodinova byla pøi mnì u veèer pøed tím, než pøišel ten, kterýž utekl, a otevøela ústa má, až i ke mnì pøišel ráno; otevøela, pravím, ústa má, abych nebyl nìmým déle. ²³ I stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ²⁴ Synu èlovièí, obyvatele pustin tìchto v zemi Izraelské mluví, økouce: Jedinký byl Abraham, a dìdièni držel zemi tuto, nás pak mnoho jest; nám⁺ dána jest zemì tato v dìdictví. ²⁵ Protož rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Se krví jídáte, a oèí svých pozdvihujete k ukydaným modlám svým, i krev vyléváte, a chtìli byste zemì touto dìdièni vládnouti? ²⁶ Stojíte na meèi svém, pášete ohavnost, a každý ženy bližního svého poškrvøujete, a chtìli byste zemì touto dìdièni vládnouti? ²⁷ Takto mluv k nim: Takto praví Panovník Hospodin: Živ⁺ jsem já, že ti, kteøíž jsou na pustinách, meèem padnou, a kdo na poli, toho zvìøi dám k sežrání, kdo pak na hradích neb v jeskyních, morem zemrou. ²⁸ I obrátím zemi tu v hroznou pouš⁺ a pøestane vyvýšenost moci její, a zpustnou hory Izraelské, tak že nebude žádného, kdo by šel pøes ni. ²⁹ I zvidí, že já jsem Hospodin, když obrátím zemi tu v hroznou pouš⁺ pro vsecky ohavnosti jejich, kteréž páchali. ³⁰ Ty pak synu èlovièí, slyš, synové lidu tvého èasto mluvívají o tobì, za stìnami i ve dveøích domù, a øíkají jeden druhému a každý bratru svému, øka: Poíte medle a poslechnìte, jaké slovo vyšlo od Hospodina. ³¹ I scházejí se k tobì, tak jako se schází lid, a sedají pøed tebou lid mùj, a poslouchají slov tvých, ale neèiní jich. A aèkoli je sobì ústy svými libují, však za mrzkým ziskem svým srdce jejich odchází. ³² A aj, ty jsi jim jako zpìv libý pikného zvuku a dobøe vznijící. Slyší⁺ zajisté slova tvá, ale žádný jich neèiní. ³³ Než když to pøijde, (aj, pøichází⁺), tedy zvidí, že prorok byl u prostøed

nich.

34

¹ I stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økocí: ² Synu èlovièì, prorokuj proti pastýøùm Izraelským. Prorokuj a rci jim, òm pastýøùm: Takto praví Panovník Hospodin: Bìda pastýøùm Izraelským, kteøíž pasou sami sebe. Zдалиž pastýøi nemají stáda pástí? ³ Tuk jídáte, a vlnou se odíváte, což tuèného, zabijíte, stáda však nepasete. ⁴ Neduživých neposilujete, a nemocné nehojíte, a zlámané neuvazujete, a zaplašené zase nepøivodíte, a zahynulé nehledáte, ale pøísni a tvrdì panujete nad nimi, ⁵ Tak že rozptýleny jsou, nemajíce pastýøe, a rozptýleny jsouce, jsou za pokrm všelijaké zviøi polní. ⁶ Bloudí stádo mé po všech horách, a na každém pahrbku vysokém, nýbrž po všì zemi širokosti rozptýleny jsou ovce stáda mého, a není žádného, kdo by se po nich ptal, ani žádného, kdo by jich hledal. ⁷ Protož ó pastýøi, slyšte slovo Hospodinovo: ⁸ Živ[†] jsem já, praví Panovník Hospodin, zajisté proto že stádo mé bývá v loupež, a ovce stáda mého bývají k sežrání všelijaké zviøi polní, nemajíce žádného pastýøe, aniž se ptají pastýøi moji po stádu mém, ale pasou pastýøi sami sebe, stáda pak mého nepasou: ⁹ Protož vy pastýøi, slyšte slovo Hospodinovo: ¹⁰ Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já jsem proti pastýøùm òm, a budu vyhledávati stáda mého z ruky jejich, a zastavím jim pasení stáda, aby nepásli více ti pastýøi samých sebe. Vytrhnu zajisté ovce své z úst jejich, aby jim nebyly za pokrm. ¹¹ Nebo takto praví Panovník Hospodin: Aj já, já ptáti se budu po ovcích svých a shledávati je. ¹² Jakož shledává pastýø stádo své tehdáž, když bývá u prostøed ovec svých rozptýlených: tak shledávati budu stádo své, a vytrhnu je ze všech míst, kamž v den oblaku a mrákoty rozptýleny byly. ¹³ A

vyvedu je z národù, a shromáždím je z zemí, a uvedu je do zemì jejich, a pásati je budu na horách Izraelských, pøi potocích i na všech místech k bydlení pøíhodných v zemi té. ¹⁴ Na pastvì dobré pásati je budu, a na horách vysokých Izraelských bude ovèinec jejich. Tam[†] léhati budou v ovèinci veselém, a pastvou tuènou pásati se budou na horách Izraelských. ¹⁵ Já pásati budu stádo své, a já zpùsobím to, že odpoèívati budou, praví Panovník Hospodin. ¹⁶ Zahynulé hledati budu, a zaplašenou zase pøivedu, a polámanou uvíži, a nemocné posílím, tuènou pak a silnou zahladím; nebo je pásati budu v soudu. ¹⁷ Vy pak, stádo mé, slyšte: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já soudím mezi dobytèetem a dobytèetem, mezi skopci a kozly. ¹⁸ Což jest vám málo pastvou dobrou se pásati, že ješti ostatek pastvy vaší pošlapáváte nohama svýma? a uèištìnou vodu píti, že ostatek nohama svýma kalíte, ¹⁹ Tak aby ovce mé tím, což vy nohama pošlapáte, se pásati, a kal noh vašich píti musily? ²⁰ Protož takto praví Panovník Hospodin k nim: Aj já, já souditi budu mezi dobytèetem tuèným a mezi dobytèetem hubeným, ²¹ Proto že boky i plecemi strkáte, a rohy svými trkáte všecky neduživé, tak že je vyháníte i ven. ²² Protož vysvobodím stádo své, aby nebylo více v loupež, a souditi budu mezi dobytèetem a dobytèetem. ²³ A vzbudím nad nimi pastýøe jednoho, kterýž je pásati bude, služebníka svého Davida. Ten[†] je pásati bude, a ten bude jejich pastýøem. ²⁴ Já pak Hospodin budu jejich Bohem, a služebník můj David knížetem u prostøed nich. Já Hospodin mluvil jsem. ²⁵ A uèinì s nimi smlouvu pokoje, zpùsobím, že pøestane zviø zlá na zemi; i budou bydleti na poušti bezpeènì, a spáti i po lesích. ²⁶ K tomu obdaøím je i okolí pahrbku svého požehnáním, a ssílati budu deš[†] èasem svým; deš[†]ové požehnání budou bývati; ²⁷ Tak že vydá døevo plní ovoce své a zemì vydá úrodu svou; i

budou v zemi své bezpečí, a zvidí, že já jsem Hospodin, když polámi závory jha jejich, a vytrhnu je z ruky těch, jenž je v službu podrobují. ²⁸ I nebudou více loupeží národům, a zviš zemská nebude jich žráti, ale bydliti budou bezpečni, aniž jich kdo přeštraší. ²⁹ Nadto vzbudím jim výstøelek k slávi, a nebudou více moiti hladem v té zemi, aniž ponesou více potupy od pohanù. ³⁰ I zvidí, že já Hospodin Bùh jejich jsem s nimi, a oni lid mùj, dùm Izraelský, praví Panovník Hospodin. ³¹ Vy pak ovce mé, ovce pastvy mé, jste vy lidé, a já Bùh váš, praví Panovník Hospodin.

35

¹ Opìt stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økocí: ² Synu èlovièí, obrať tvø svou proti hoøe Seir, a prorokuj proti ní. ³ A rci jí: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já jsem proti tobì, horo Seir, a vztáhnù ruku svou na tebe, a obrátím ti v hroznou poušť. ⁴ Mìsta tvá v poušť obrátím, a ty budeš pustinou, i zviš, že já jsem Hospodin, ⁵ Proto že máš nepøátelství vìèné, a rozptyluješ syny Izraelské meèm v èas bídy jejich, v èas dokonání nepravosti. ⁶ Protož živť jsem já, praví Panovník Hospodin, že k zabítí pøipravím ti, a krev ti stihati bude. Ponìvadž krve vylévání v nenávisti nemáš, také ti krev stihati bude. ⁷ Obrátím, pravím, horu Seir v hroznou poušť, a vyplním z ní jdoucìho pøes ni i vracujícìho se. ⁸ A naplním hory její zbitými jejími; na pahrbcích tvých i v údolích tvých, i pøi všech potocích tvých zbití meèm padati budou. ⁹ V pustiny vìèné obrátím ti, tak že mìsta tvá nebudou zase vzdìlána, i zvièe, že já jsem Hospodin. ¹⁰ Proto že øíkáš: Tito dva národové a tyto dvì zemì mé budou, a budeme dìdièni vládnouti tou, v níž Hospodin pøebýval, ¹¹ Protož živť jsem já, praví Panovník Hospodin, žeť uèiním podlé

hnìvu tvého a podlé závisti tvé, kterouž jsi prokázala z nenávisi své proti nim. I budu poznán od nich, když ti budu souditi. ¹² A zviš, že já Hospodin slyšel jsem všechna hanění tvá, kteráž jsi mluvila o horách Izraelských, økuci: Zpuštiny^t jsou, nám^t jsou dány k sežrání. ¹³ Nebo jste se honosili proti mnì ústy svými, a množili proti mnì slova svá, což jsem sám slyšel. ¹⁴ Takto praví Panovník Hospodin: Jakž se veselí všechna ta zemì, tak pustinu uèiním z tebe. ¹⁵ Jakž se veselíš nad didictvím domu Izraelského, proto že zpustl, tak uèiním i tobì. Pustinou budeš, ó horo Seir, i všechna zemì Idumejská naskrze, i zvidí^t, že já jsem Hospodin.

36

¹ Ty synu èlovìí, prorokuj i o horách Izraelských a rci: Hory Izraelské, slyšte slovo Hospodinovo. ² Takto praví Panovník Hospodin: Proto že øíká ten nepøitel o vás: Aj, to dobøe, také^t i výsosti vèené v didictví se nám dostanou, ³ Protož prorokuj a rci: Takto praví Panovník Hospodin: Proto, proto že poplénili a sehltili vás vùkol, abyste byli za didictví ostatku národù, a vydáni jste v pomluvu a v zlou povìst lidem, ⁴ Protož hory Izraelské, slyšte slovo Panovníka Hospodina: Takto praví Panovník Hospodin horám i pahrbkùm, potokùm i údolím, pustinám hrozným i mìstùm opuštìným, jenž jsou za loupež a posmìch ostatku národù okolních, ⁵ Protož takto dí Panovník Hospodin: jistì že v ohni horlivosti své mluviti budu proti ostatku tìch národù, i proti všì zemi Idumejské, kteøíž sobì osobili zemi mou za didictví, veselíce se z celého srdce, a pléníce s chutí, aby sídlo vyhnaných z niho bylo v loupež. ⁶ Protož prorokuj o zemi Izraelské, a mluv k horám a pahrbkùm, potokùm i k údolím: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já v horlivosti

své a v prchlivosti své mluvím, proto že pohaniní od národù snášíte. ⁷ Protož takto praví Panovník Hospodin: já zdvihna ruku svou, pøisahám, že ti národové, kteøíž jsou vùkol vás, pohaniní své nésti musejí. ⁸ Vy pak hory Izraelské, ratolesti své vypouštìti, a ovoce své pøinášeti budete lidu mému Izraelskému, když se pøiblíží a pøijdou. ⁹ Nebo aj, já jsem s vámi, a patøím na vás, abyste dìlány a osívány byly. ¹⁰ A rozmnožím v vás lidi, všecken dùm Izraelský, jakýžkoli jest, i budou se osazovati mìsta, a pustiny vzdilávati. ¹¹ Rozmnožím, pravím, v vás lidi i hovada, a budou se množiti a ploditi, i uèiním, že bydliti budete jako za pøedešlých let vašich, èinì vám dobøe, více než v prvotinách vašich. A zvíte, že já jsem Hospodin. ¹² Nebo uvedu do vás lidi, lid svùj Izraelský, a budou tebou dìdiènì vládnouti; a budeš jim za dìdictví, aniž kdy více siroby na nì uvedeš. ¹³ Takto praví Panovník Hospodin: Proto že øíkají vám, že jsi ty ta zemì, kteráž zžiráš lidi, a sirotky èiníš z národù svých, ¹⁴ Protož nebudeš více zžirati lidi, a národù svých více k sirobì pøivoditi, praví panovník Hospodin. ¹⁵ Aniž dopustím, aby více slýcháno bylo v tobì potupy národù, aniž útržky lidské snášeti budeš více, ani ku pádu pøivoditi více národù svých, praví Panovník Hospodin. ¹⁶ I stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ¹⁷ Synu èlovìèì, dùm Izraelský, bydlíce v zemi své, poškvrnili jí cestou svou a skutky svými; podobná neèistoti ženy pro neèistotu oddílené byla cesta jejich pøed oèima mýma. ¹⁸ Proèež vylil jsem prchlivost svou na nì, proto že krev vylévali na zemi, a ukydanými bohy svými poškvrnili jí. ¹⁹ I rozptýlil jsem je po národech, tak že rozplašeni jsou po zemích; podlé cesty jejich a podlé skutkù jejich soudil jsem je. ²⁰ Nýbrž odšedše mezi národy, kamž pøišli, poškvrnili jména svatosti mé, když øíkáno o nich: Že jsou lid Hospodinùv, a že z jeho

zemì vyšli. ²¹ Ale slitoval jsem se pro jméno svatosti své, kteréhož poškrvnili dùm Izraelský mezi národy, kamž pøišli. ²² Protož rci domu Izraelskému: Takto praví Panovník Hospodin: Ne pro vás já to uèiním, ó dome Izraelský, ale pro jméno svatosti své, kteréhož jste poškrvnili mezi národy, kamž jste pøišli, ²³ Abych posvětil jména svého velikého, kteréž bylo poškrvněno mezi národy, kteréhož jste poškrvnili u prostøed nich, aby poznali národové, že já jsem Hospodin, praví Panovník Hospodin, když posvěcen budu v vás pøed oèima jejich. ²⁴ Nebo poberu vás z národù, a shromáždím vás ze všech zemí, a uvedu vás do zemì vaší. ²⁵ A pokropím vás vodou èistou, a èisti budete; ode všech poškrvn vašich, i ode všech ukydaných bohù vašich oèistím vás. ²⁶ A dám vám srdce nové, a ducha nového dám do vnitřností vašich, a odejma srdce kamenné z tìla vašeho, dám vám srdce masité. ²⁷ Ducha svého, pravím, dám do vnitřností vašich, a uèiním, abyste v ustanoveních mých chodili, a soudù mých ostøehali a èinili je. ²⁸ I budete bydleti v zemi, kterouž jsem byl dal otcùm vašim, a budete lidem mým, a já budu vašim Bohem. ²⁹ Nebo vysvobodím vás ze všelijakých poškrvn vašich, a pøivolám obilé, a rozmnožím je, a nedopustím na vás hladu. ³⁰ Rozmnožím i ovoce stromù a úrody polní, tak že neponesete více potupy hladu mezi národy. ³¹ I rozpomenete se na zlé cesty vaše a na skutky vaše nedobré, tak že sami se býti hodné ošklivosti uznáte pro nepravosti vaše a pro ohavnosti vaše. ³² Ne pro vás já to uèiním, praví Panovník Hospodin, známo vám buì. Zahanbítež se a zastyíte za cesty své, dome Izraelský. ³³ Takto praví Panovník Hospodin: V ten den, v kterémž vás oèistím ode všech nepravostí vašich, osadím místa, a vzdilány budou pustiny. ³⁴ A tak zemì pustá bude dìlána, kteráž prvé byla pouští pøed oèima každého tudy

jdoucího. ³⁵ I øeknou: Zemì tato zpuštìná jest jako zahrada Eden, ano i mìsta pustá, zkažená a zboøená jsou ohrazena a osazena. ³⁶ I zvidí národové, kteøíž pozùstanou vùkol vás, že já Hospodin vystavìl jsem zboøeniny, a vysadil pustiny. Já Hospodin mluvìl jsem i uèiním. ³⁷ Takto praví Panovník Hospodin: Ještì toho hledati bude pøi mnì dùm Izraelský, abych je rozmnožil. Rozmnožím je lidmi jako stády. ³⁸ Jako stádo k obìtem, jako stádo Jeruzalémské pøi slavnostech jeho, tak mìsta pustá budou plná stád lidí, i zvidí, že já jsem Hospodin.

37

¹ Byla nade mnou ruka Hospodinova, a vyvedl mne Hospodin v duchu, a postavil mne u prostøed údolí, kteréž bylo plné kostí. ² I provedl mne skrze nì vùkol a vùkol, a aj, bylo jich velmi mnoho v tom údolí, a aj, byly velmi suché. ³ I øekl mi: Synu èlovìí, mohly-li by ožiti kosti tyto? I øekl jsem: Panovníèe Hospodine, ty víš. ⁴ V tom øekl mi: Prorokuj o tìch kostech a rci jim: Kosti suché, slyšte slovo Hospodinovo. ⁵ Toto praví Panovník Hospodin kostem tìmto: Aj, já uvedu do vás ducha, abyste ožily. ⁶ A dám na vás žily, a uèiním, že zroste na vás maso, a otáhnu vás koží; dám, pravím, do vás ducha, abyste ožily, i zvíte, že já jsem Hospodin. ⁷ Tedy prorokoval jsem tak, jakž mi rozkázáno bylo. I stal se zvuk, když jsem já prorokoval, a aj, hømot, když se pøibližovaly kosti jedna k druhé. ⁸ I vidìl jsem, a aj, žily a maso na nich se ukázalo, i koží potaženy byly po vrchu, ale ducha žádného nebylo v nich. ⁹ I øekl mi: Prorokuj k duchu, prorokuj, synu èlovìí, a rci duchu: Takto praví Panovník Hospodin: Ode ètyø vitrù pøiì, duchu, a vìj na tyto zmordované, a' oživou. ¹⁰ Tedy prorokoval jsem, jakž mi rozkázal. I všel do nich duch, a ožili, a postavili se na nohách svých, zástup

velmi veliký. ¹¹ I řekl mi: Synu èlovìèí, kosti tyto jsou všecken dùm Izraelský. Aj, øíkají: Ushly kosti naše, a zhynula èáka naše, již⁴ jest po nás. ¹² Protož prorokuj a rci jim: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já otevru hroby vaše, a vyvedu vás z hrobù vašich, lide mùj, a uvedu vás do zemì Izraelské. ¹³ I zvíte, že já jsem Hospodin, když otevru hroby vaše, a vyvedu vás z hrobù vašich, lide mùj. ¹⁴ A dám Ducha svého do vás, abyste ožili, a osadím vás v zemi vaší, i zvíte, že já Hospodin mluvím i èiním, dí Hospodin. ¹⁵ Opìt stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ¹⁶ Ty pak synu èlovìèí, vezmi sobì døevo jedno, a napiš na nìm: Judovi, a synùm Izraelským, tovaryšùm jeho. Zatím vezma døevo druhé, napiš na nìm: Jozefovi døevo Efraimovo, a všecním synùm Izraelským, tovaryšùm jeho. ¹⁷ I spojž je sobì jedno k druhému v jedno døevo, aby byla jako jedno v ruce tvé. ¹⁸ A když mluvíti budou k tobì synové lidu tvého, økouce: Což nám neoznámíš, co ty vícì znamenají: ¹⁹ Mluv k nim: Takto praví panovník Hospodin: Aj, já vezmu døevo Jozefovo, kteréž jest v ruce Efraimovi, a pokolení Izraelských, tovaryšù jeho, a pøiložím je s ním k døevu Judovu, a uèiním je døevem jedním, i budou jedno v ruce mé. ²⁰ A když budou ta døeva, na kterýchž jsi psal, v ruce tvé pøed oèima jejich, ²¹ Tedy mluv k nim: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já vezmu syny Izraelské z prostøed národù tich, kamž odešli, a shromáždì je odevšad, uvedu je do zemì jejich. ²² A uèiním je, aby byli národem jedním v té zemi na horách Izraelských, a král jeden bude nad nimi nade všemi králem. A nebudou více dva národové, aniž se již více ðiliti budou na dvoje království. ²³ Aniž se budou poškvrðovati více ukydanými bohy svými, a ohavnostmi svými, ani jakými pøestoupeními svými, i vysvobodím je ze všech obydlí jejich, v nichž høešili, a oèistím je. I budou

mým lidem, a já budu jejich Bohem. ²⁴ A služebník můj David bude králem nad nimi, a pastýře jednoho všickni míti budou, aby v soudech mých chodili, a ustanovení mých ostěihali, i činili je. ²⁵ I budou bydleti v té zemi, kterouž jsem byl dal služebníku svému Jákobovi, v níž bydli otcové vaši. Budou, pravím, v ní bydleti oni i synové jejich, i synové synů jejich až na věky, a David služebník můj knížetem jejich bude na věky. ²⁶ Nadto uèiním s nimi smlouvu pokoje; smlouva vièná bude s nimi. A rozsadím je, i rozmnožím je, a postavím svatyni svou u prostøed nich na věky. ²⁷ Bude i pøíbytek můj mezi nimi, a budu jejich Bohem, a oni budou lidem mým. ²⁸ I zvidí národové, že jsem já Hospodin, jenž posvìcuji Izraele, když bude svatynì má u prostøed nich na věky.

38

¹ Opìt stalo se slovo Hospodinovo ke mnì, økoucí: ² Synu èlovìí, obra^t tváø svou proti Gogovi, zemi Magog, knížeti a hlavì v Mešech a Tubal, a prorokuj proti nìmu, ³ A rci: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já budu proti tobì, Gogu, kníže a hlavo v Mešech a Tubal. ⁴ A odvedu ti zpìt, dada udice do èelistí tvých, když ti vyvedu i všecko vojsko tvé, konì i jezdce, všecky obleèené v celou zbroj, zástup veliký s pavézami a štíty, všecky ty, kteøíž užívají meèe: ⁵ Perské, Mouøeníny i Putské s nimi, všecky ty s štíty a lebkami, ⁶ Gomera i všecky houfy jeho, dùm Togarmy od stran pùlnoèních, i všecky houfy jeho, národy mnohé s tebou. ⁷ Budiž hotov, a pøiprav se, ty i všecko shromáždìní tvé, tièh, kteøíž se k tobì sebrali, a buì strážcím jejich. ⁸ Po mnohých dnech navštívèn budeš, v potomních letech pøitáhneš na lid vysvobozený od meèe, a shromáždìný z národù mnohých na hory Izraelské, kteréž byly pustinou ustavièní, když oni z národù jsou vyvedeni, budou

bydliti bezpečně všickni. ⁹ V tom přitáhneš a přijdeš jako bouře, budeš jako oblak pokrývající zemi, ty i všickni houfové tvoji, i národové mnozí s tebou. ¹⁰ Takto praví Panovník Hospodin: I stane se v ten den, že vstoupí mnohé věci na srdce tvé, a budeš mysliti myšlení zlé. ¹¹ A díš: Potáhnu na zemi, v níž jsou vsi, přitáhnu na ty, jenž pokoje užívají, bydlíce bezpečně, na všechny, kteříž bydlejí beze všech zdí, a nemají žádné závory ani bran, ¹² Abych vzebral kořisti, a rozchvátal loupeže, obračej ruku svou proti pouštím již osazeným, a proti lidu zase shromážděnému z národů, zacházejícímu s dobytkem a jmíním, bydlejícím u prostřed zemi. ¹³ Sába a Dedan, a kupci mošští, i všechna lvěata jeho oeknou tobě: K rozbrání-liž kořisti ty se béšeš? K rozchvátání-li loupeže shromáždil jsi množství své, abys bral stříbro a zlato, abys nabral dobytka i zboží, a nashromáždil loupeže veliké? ¹⁴ Protož synu člověčí, prorokuj a řci Gogovi: Takto praví Panovník Hospodin: Zdaliž toho dne, když bude lid můj Izraelský bydliti bezpečně, nezvíš, ¹⁵ Kdyžto přitáhnouce z místa svého od stran púlnočních, ty i národové mnozí s tebou, sedíce na koních všickni, shromáždí veliké a vojsko znamenité, ¹⁶ Potáhneš na lid můj Izraelský jako oblak, abys pokrýl tu zemi? V potomních dnech stane se, že tě přivedu na zemi svou, aby mne poznali národové, když posvěcen budu v tobě před oěima jejich, ó Gogu. ¹⁷ Takto praví Panovník Hospodin: Zdaliž ty nejsi ten, o kterémž jsem mluvil za dnů starodávních skrze služebníky své, proroky Izraelské, kteříž prorokovali za těch dnů a let, že tě přivedu na ni? ¹⁸ A však stane se v ten den, v den, v kterýž přitáhne Gog na zemi Izraelskou, praví Panovník Hospodin, že povstane prchlivost má s hněvem mým, ¹⁹ A v rozhorlení mém, v ohni prchlivosti své mluviti budu. Jisti že v ten den bude pohnutí veliké

v zemi Izraelské, ²⁰ Tak že se pohnou pøed tváøí mou ryby moøské i ptactvo nebeské, a zvìø polní i všeliký zemìplaz plazící se po zemi, i všickni lidé, kteøíž jsou na svrchku zemì. I rozválejí se hory, a padnou výsosti, i každá zed na zem upadne. ²¹ Nebo zavolám proti nìmu po všech horách mých meèe, praví Panovník Hospodin; meè každého proti bratru jeho bude. ²² A vykonám pøi nìm soud morem a krve prolitím a pøívalem rozvodnilým, a kamením krupobití velikého, ohnìm a sirou dštítí budu na nìj i na houfy jeho, a na národy mnohé, kteøíž jsou s ním. ²³ A tak zveleben, a posvìcen, a v známost uveden budu pøed oèima národù mnohých, a zvidí, že já jsem Hospodin.

39

¹ Ty synu èlovìèí, prorokuj ještì proti Gogovi a rci: Takto praví Panovník Hospodin: Aj, já povstanu proti tobì, ó Gogu, kníže a hlavo v Mešech a Tubal. ² A odvedu ti zpìt, navštíví ti šesti ranami, když ti vzbudím, abys pøitáhl od stran pùlnoèních, a pøivedu ti na hory Izraelské. ³ Nebo vyrazím luèišti tvé z ruky tvé levé, a støely z ruky tvé pravé vyvrhu. ⁴ Na horách Izraelských padneš ty i všickni houfové tvoji i národové, kteøíž budou s tebou; ptákùm a všemu ptactvu kòidla majícímu i zvìøi polní dám ti k sežrání. ⁵ Na svrchku pole padneš; nebo⁴ jsem já mluvil, praví Panovník Hospodin. ⁶ Vypustím také oheð na Magoga i na ty, kteøíž pøebývají na ostrovích bezpeèni, i zvidí⁴, že já jsem Hospodin. ⁷ A jméno svatosti své uvedu v známost u prostøed lidu svého Izraelského. Nedopustím, pravím, více poškvøovatí jména svatosti své, i zvidí⁴ národové, že já jsem Hospodin Svätý v Izraeli. ⁸ Aj, pøijde⁴ a stane se to, praví Panovník Hospodin, téhož dne, o kterémž jsem mluvil. ⁹ Tehdy vyjdou obyvatelé

mìst Izraelských, a zapálíce, popálí zbroj a štíty i pavézy, luèišti i støely, døevce i kopí, a budou je pálitì ohnìm sedm let. ¹⁰ Aniž nositi budou døívì s pole, ani sekati v lesích, proto že zbrojí zanìcovati budou oheð, když zloupí ty, kteøíž je loupívali, a mocí poberou tím, kteøíž jim mocí brávali, praví Panovník Hospodin. ¹¹ I stane se v ten den, že dám Gogovi místo ku pohøbu tam v Izraeli, údolí, kudyž se jde k východní stranì k moøi, kteréžto zacpá ústa tudy jdoucích. I pohøbí tam Goga i všecko množství jeho, a nazovou je údolí množství Gogova. ¹² Nebo pochovávati je budou dùm Izraelský za sem mìsícù proto, aby vyèistili zemi. ¹³ A tak pohøbí je všecken lid té zemì, a bude jim to ku poctivosti v den, v kterýž oslaven budu, praví Panovník Hospodin. ¹⁴ Oddìlí^t pak muže stateènèné, kteøíž by procházeli tu zemì, proto aby pochovávali ty, kteøíž by pozùstali na svrchku zemì, aby ji vyèistili. Po vyjití sedmi mìsícù pøehledávati zaènou. ¹⁵ A ti procházejíce, choditi budou po zemì, a když uzòí kosti èlovìèí, vzdìlají pøi nich znamení pamìtné, aby je pohøbili hrobaøi v údolí množství Gogova. ¹⁶ Nýbrž to množství jeho bude k slávi i místu, když vyèistí tu zemì. ¹⁷ Ty pak synu èlovìèí, takto praví Panovník Hospodin: Rci ke všelijakým ptákùm kòidla majícím i ke všelijaké zviøi polní: Shromažíte se a pøiíte, zbeøte se odevšad k obìtem mým, kterýchž já nabiji vám, obìtí velikých na horách Izraelských, a budete jísti maso a pítì krev. ¹⁸ Maso silných rekù jísti budete, a krev knížat zemských pítì, skopcù, beranù a kozlù, volkù, všecko tuèných Bázanských. ¹⁹ A budete jísti tuk do sytosti, a pítì krev do opití z obìtí mých, kterýchž vám nabiji. ²⁰ A nasytíte se z stolu mého koðmi i jezdcì, silnými reky i všemi muži váleènými, dí Panovník Hospodin. ²¹ A tak zjevím slávu svou mezi národy, aby vidìli všickni národové soud mùj, kterýž jsem vykonal, i ruku mou,

kterouž jsem doložil na ni. ²² I zví' dùm Izraelský, že já jsem Hospodin Bùh jejich, od tohoto dne i potom. ²³ Zvidí také i národové, že pro svou nepravost zajat jest dùm Izraelský, proto že se dopouštìli pøestoupení proti mnì; proèež jsem skryl tváø svou pøed nimi, a vydal jsem je v ruku protivníkù jejich, aby padli meèem všickni napoøád. ²⁴ Podlé neèistoty jejich a podlé zpronevìzení se jejich uèinil jsem jim, a skryl jsem tváø svou pøed nimi. ²⁵ Z té pøíèiny takto praví Panovník Hospodin: Již' zase pøivedu zajaté Jákobovy, a smiluji se nade vším domem Izraelským a horliti budu pøíèinou jména svatosti své, ²⁶ Aè ponesou potupu svou a všechno pøestoupení své, kteréhož se dopustili proti mnì, když bydlili v zemi své bezpeèní, aniž byl, kdo by je pøestrašil. ²⁷ A však je zase pøivedu z národù, a shromáždím je z zemí nepøátel jejich, a posvìcen budu v nich pøed oèima národù mnohých. ²⁸ A tak poznají, že já jsem Hospodin Bùh jejich, když zaveda je do národù, shromáždím je do zemi jejich, a nepozustavím tam žádného z nich. ²⁹ Aniž skryji více tváøi své pøed nimi, když vyleji Ducha svého na dùm Izraelský, praví Panovník Hospodin.

40

¹ Dvadcátého pátého léta od zajetí našeho, na poèátku roku, desátého dne mìsíce, ètrnáctého léta po dobytí mìsta, právi v tentýž den byla nade mnou ruka Hospodina, a uvedl mne tam. ² U vidiních Božích pøivedl mne do zemi Izraelské, a postavil mne na hoøe velmi vysoké, pøi níž bylo jako stavení mìsta, ku poledni. ³ I uvedl mne tam, a aj, muž, kterýž na pohledinì byl jako mii, maje šòuru lnìnou v ruce své, a prut k rozmìøování, a ten stál v brání. ⁴ I mluvil ke mnì ten muž: Synu èlovièí, viz oèima svýma, a ušima svýma slyš, a pøilož srdce své ke všemu,

což já ukáži tobì; nebo proto a^tbych ukazoval, pøiveden jsi sem. Ty pak oznámíš všecko domu Izraelskému, což vidíš. ⁵ A aj, zed zevnitø pøi domu vùkol a vùkol, a v ruce muže toho prut míry, šesti loket, (loket o dlaò delší než obecí). Zmìøil šíøku toho stavení jednoho prutu, a výšku jednoho prutu. ⁶ A všed do brány, kteráž byla naproti východu, šel na horu po stupních jejích, i zmìøil prah brány jednoho prutu zšíøí, a prah druhý jednoho prutu zšíøí. ⁷ A pokojíky jednoho prutu zdělí, a jednoho prutu zšíøí, mezi pokojíky pak pìt loket, a prah brány podlé sídce brány vnitø prutu jednoho. ⁸ I zmìøil sídci brány vnitø na jeden prut. ⁹ Zmìøil také sídci brány osmi loket, a veøje její dvou loket, totiž sídce brány vnitø. ¹⁰ I pokojíky brány východní, tøi s jedné a tøi s druhé strany. Jedné míry byly všechny tøi, a míra jednotejná veøjí po obou stranách. ¹¹ Zmìøil též i širokost dveøí té brány desíti loket, a dlouhost též brány tøinácti loket, ¹² A pøístøeší pøed pokojíky jednoho lokte, a na jeden loket pøístøeší s této strany, pokojíky pak šesti loket s jedné, a šesti loket s druhé strany. ¹³ A tak zmìøil bránu od støechy pokojíka do støechy druhého, širokost pìtmecítma loket, dvøe naproti dveøím. ¹⁴ A udìlal veøje šedesáti loket, a každé veøje sínì i brány vùkol a vùkol jedna míra. ¹⁵ Od pøedku pak brány, kudyž se vchází do pøedku sídce brány vnitøní, bylo padesáte loket. ¹⁶ A byla okna posoužená v pokojících i nad veøjemi jejích, do vnitøku brány vùkol a vùkol, takž i pøi klenutí, a na okních vùkol a vùkol do vnitøku, a na veøjích byly palmy. ¹⁷ Potom mne uvedl do sínì zevnitøní, a aj, komùrky a pùda udìlaná pøi síni vùkol a vùkol. Tøidceti komùrek na té pùdi bylo. ¹⁸ Ta pak pùda po stranì tich bran, naproti dlouhosti bran, pùda nižší byla. ¹⁹ Zmìøil také šíøku od pøedku brány dolejší až k pøedku sínì vnitøní, zevnitø na sto loket k východu

a pùlnoci. ²⁰ Též bránu, kteráž byla na pùlnoci pøi síni zevnitøní, zmìøil na dél i na šíø. ²¹ (Jejíž pokojíkové tøi s jedné a tøi s druhé strany, i veøje její i síðce její byly podlé míry brány prvnější.) Padesáti loket dlouhost její, širokost pak pìtmecítma loket. ²² Okna také její i síðce její i palmy její byly podlé míry brány té, kteráž byla k východu, a vstupovalo se k ní po sedmi stupních, pøed nimiž síðce její byly. ²³ A byla ta brána u síni vnitøní naproti bráni pùlnoèní a východní; i odmìøil od brány k bráni sto loket. ²⁴ Potom mne vedl ku poledni, a aj, brána ku poledni; i zmìøil veøje její, i síðce její podlé tìch mìr, ²⁵ (A okna v ní i síðce její vùkol a vùkol podobná oknùm onìm), padesáti loket zdélí a pìtmecítma loket zšíøí. ²⁶ A k vstupování k ní stupòu sedm, a síðce její pøed nimi; též palmy pøi ní, jedna s jedné a druhá s druhé strany pøi veøejích jejích. ²⁷ Též bránu síni vnitøní ku poledni zmìøil od brány k bráni, na poledne, sto loket. ²⁸ I uvedl mne do síni vnitøní branou polední, a zmìøil tu bránu polední podlé týchž mìr, ²⁹ I pokojíky její i veøje její, i síðce její podlé týchž mìr, i okna její i síðce její vùkol a vùkol, padesáti loket na dél, a na šíø pìtmecítma loket. ³⁰ A síðce vùkol a vùkol zšíøí pìtmecítma loket, a zdélí padesáti loket. ³¹ A síðce její jako síð zevnitøní, i palmy pøi veøejích jejích, též stupòu osm k vstupování k ní. ³² Uvedl mne také do síni vnitøní k východu, i zmìøil bránu tu podlé týchž mìr, ³³ Též pokojíky její i veøje její, i síðce její, podlé týchž mìr, i okna její i síðce její vùkol a vùkol, zdélí padesáti loket, zšíøí pak pìtmecítma loket. ³⁴ Též síðce její pøi síni zevnitøní, a palmy pøi veøejích s obou stran, a osm stupòu k vstupování k ní. ³⁵ Pøivedl mne též k bráni pùlnoèní, a zmìøil ji podlé týchž mìr, ³⁶ Pokojíky její, veøje její i síðce její i okna její vùkol a vùkol, zdélí padesáti loket, a zšíøí pìtmecítma loket. ³⁷ I veøje její pøi síni zevnitøní a palmy

pøi veøejích s obou stran, též osm stupòù k vstupování k ní, ³⁸ I komùrky a dvěøe její pøi veøejích bran, kdež obmývali obiti zápalné. ³⁹ A v sídci brány byli dva štokové s jedné strany, a dva štokové s druhé strany, aby na nich zabýjeli obiti zápalné, a za høích i vinu. ⁴⁰ A po boku, kudyž se tam vstupuje pøi dveøích brány pùlnoèní, dva štokové; tolikéž po boku druhém sídce též brány dva štokové. ⁴¹ Ètyøi štokové s jedné, a ètyøi štokové s druhé strany po boku brány, osm štokù, na nichž zabýjeli. ⁴² Ètyøi pak štokové k zápalu byli z kamení tesaného, zdělí pùldruhého lokte, a zšíí pùldruhého lokte, a zvýší lokte jednoho, na nichž nechávali nádobí, kterýmž zabýjeli k zápalùm a obitem. ⁴³ A kotliska ztlouští na jednu dlaò pøipravená v domì vùkol a vùkol, na štocích pak maso vící obitovaných. ⁴⁴ Potom zevnitø, pøi brání vnitøní, komùrky zpìvákù v síni vnitøní, kteráž byla po boku brány pùlnoèní, a ty byly na poledne; jedna pøi boku brány východní byla na pùlnoci. ⁴⁵ I mluvil ke mnì: Tyto komùrky na poledne jsou kníží stráž držících nad domem; ⁴⁶ Ty pak komùrky na pùlnoci jsou kníží stráž držících nad oltáøem, totiž synù Sádochových, kteøíž pøistupují z synù Léví k Hospodinu, aby sloužili jemu. ⁴⁷ I zmìil tu síd ètverhranou zdělí sto loket, a zšíí sto loket, i oltáø pøed domem. ⁴⁸ I pøivedl mne k sídci domu, a zmìil veøeje té sídce, pìti loket s jedné a pìti loket s druhé strany, širokost pak brány byla tøí loket s jedné a tøí loket s druhé strany. ⁴⁹ Dlouhost sídce dvadcíti loket, širokost pak jedenácti loket i s stupni, po nichž se vstupovalo k ní; sloupové pak byli pøi veøejích, jeden s jedné, a druhý s druhé strany.

41

¹ Opìt pøivedl mne k chrámu, a zmìil veøeje, šesti loket zšíí s jedné strany, a šesti loket zšíí s druhé strany,

podlé širokosti stánku. ² A širokost dveøí desíti loket, boky pak dveøí pìti loket s jedné a pìti loket s druhé strany. Zmìøil také i dlouhost jejich ètyøidcíti loket, širokost pak dvadcíti loket. ³ Pøišel také do vnitøku, a zmìøil veøeje dveøí dvou loket, a dvéøe øesti loket, širokost pak dveøí sedmi loket. ⁴ Zmìøil také dlouhost svatynì dvadcíti loket, a širokost dvadcíti loket v chrámì, a øekl mi: Tato jest svatynì svatých. ⁵ Zmìøil též zed domu øesti loket, a širokost pavlaèe ètyø loket, vùkol a vùkol okolo domu. ⁶ Ty pak pavlaèe, pavlaè nad pavlaèí, byly tøi, a tøidcíti noh zdélí, a scházely se pøi zdi domu vespolek, tak že se pavlaèe vùkol a vùkol držely, a nedržely se na zdi domu. ⁷ Nebo se rozšiøovala vùkol více a více, svrchu pro pavlaèe, kteréž byly okolo domu, od vrchu až dolù, vùkol a vùkol domu, ponìvadž nejširší dùm byl na hoøe, a tak nejnižší porozšiøovala se k vrchu pro prostøední. ⁸ Tak podobnì spatøil jsem pøi domu pavlaèe, i nejvyšší vùkol a vùkol, jejichž pùdy zouplna odmìøeny byly øesti loket k výstupkùm. ⁹ Širokost zdi, kteráž byla pøi pavlaèích zevnitø, pìti loket byla, i plac pavlaèí, kteréž byly pøi domu. ¹⁰ Mezi nimiž a komùrkami byla širokost dvadcíti loket okolo domu vùkol a vùkol. ¹¹ A dvéøe pavlaèí byly k placu, dvéøe jedny na pùlnoci, a druhé dvéøe na poledne, a širokost placu byla pìti loket vùkol a vùkol. ¹² Stavení pak, kteréž bylo pøed pøíhradkem v úhlu k západu, širokost byla sedmdesáti loket, a zed téhož stavení pìti loket zšíøí vùkol a vùkol, a zdélí devadesáti loket. ¹³ Potom zmìøil dùm, zdélí sto loket, totiž pøíhradek i stavení, a zdi jeho zdélí sto loket. ¹⁴ Též širokost pøedku domu i pøíhradku k východu sto loket. ¹⁵ Zmìøil i dlouhost stavení pøed pøíhradkem, kteréž bylo za ním, též i paláce jeho s jedné i s druhé strany, a bylo sto loket; též chrám vnitø i sídce s síní, ¹⁶ Prahy i okna possoužená, i paláce

vùkol po tøech stranách jejich, naproti prahu taflování døeviné vùkol a vùkol, i od zemì až do oken, též i okna otaflovaná, ¹⁷ Od svrchku dveøí až do vnitøní i zevnitøní strany domu, i všecku zed vùkol a vùkol vnitø i zevnitø zmìøené. ¹⁸ Kteréž taflování bylo udìláno s cherubíny a palmami, a to vše palma mezi cherubínem a cherubínem. A cherubín mìl dvì tváøe. ¹⁹ Totiž tváø lidskou naproti palmì s jedné strany, a tváø lvíèete naproti palmì s druhé strany. Tak udìláno bylo ve všem domu vùkol a vùkol. ²⁰ Od zemì až do vrchu dveøí cherubínové a palmy zdìlány byly i na zdi chrámu. ²¹ Chrámu veøeje byly ètverhrané, a pøedek svatynì podobný jemu. ²² Oltáø døeviný tøí loket zvýší, zdělí pak dvou loket s úhly svými, jehož dlouhost i poboènice jeho døeviné byly. I mluvil ke mnì: Tento jest stùl, kterýž stojí pøed Hospodinem. ²³ A dvojnásobní dvéøe byly u chrámu i u svatynì, ²⁴ A dvojnásobní dvéøe ve vratech, totiž dvojnásobní dvéøe obracející se, dvojnásobní ve vratech jedních, a dvojnásobní dvéøe v druhých. ²⁵ Byli pak udìláni na nich, na tìch dveøích chrámu, cherubínové a palmy, tak jakž udìláni byli na stìnách, trámové také døeviní byli pøed sídci vnì. ²⁶ Též na oknech possoužených byly palmy s obou stran po bocích sídce, i na pavlaèích domu toho i trámích.

42

¹ Potom mne vyvedl k síni zevnitøní, kteráž byla na pùlnoci, a pøivedl mne k tìm komùrkám, kteréž byly pøed pøíhradkem, a kteréž byly naproti stavení na pùlnoci, ² Jehož délka pøi dveøích pùlnoèních na pohledinì byla sto loket, a šíøka padesát loket. ³ Naproti síni vnitøní, kteráž mìla dvadceøi loket, a naproti dlážení, kteréž bylo v síni zevnitøní, byl palác naproti paláci tøemi øady. ⁴ Pøed komùrkami pak byli pláckové desíøi loket zšíøí vnitø,

cesta k nim lokte jednoho, a dvěøe jejich na pùlnoci. ⁵ Komùrky pak nejvyšší byly užší, proto že palácové byli širší než ony, nežli nejzpodnější a prostøední stavení. ⁶ Nebo o trojím ponebí bylo, ale nemìlo žádných sloupù, jacíž byli sloupové síní; protož užší bylo nežli dolejší i než prostøední od zemì. ⁷ Ohrady pak, kteráž byla vnì naproti komùrkám k síni zevnitøní, pøed komùrkami, dlouhost byla padesáti loket. ⁸ Nebo dlouhost komùrek, kteréž byly v síni zevnitøní, byla padesáti loket, pøed chrámem pak sto loket. ⁹ Pod tìmi pak komùrkami bylo vcházení od východu, skrze kteréž by se vcházelo do nich z sínì té zevnitøní. ¹⁰ Na šíø ohrady té sínì k východu pøed pøíhradkem i pøed stavením byly komùrky. ¹¹ Cesta pak pøed nimi byla podobná cestì komùrek, kteréž byly na pùlnoci. Jakáž byla dlouhost jejich, tak širokost jejich, a všeka vycházení jejich i dvěøe jejich podobná onimno. ¹² A dvěøe tìch komùrek, kteréž byly na poledne, podobné byly dvěóm pøi zaèátku cesty, cesty pøed ohradou pøímou k východu, kudyž se vchází do nich. ¹³ I øekl mi: Komùrky na pùlnoci a komùrky na poledne, kteréž jsou pøed pøíhradkem, jsou komùrky svaté, kdežto jídají kníží, kteøíž pøistupují k Hospodinu, vícì nejsvitìjší. Tam nechávati budou vícì nejsvitìjších a obítí suchých, též za høích a za vinu; nebo to místo svaté jest. ¹⁴ Když tam vejdou kníží, tedy nevyjdou z svatynì do sínì zevnitøní, leè tam nechají roucha svého, v němž pøisluhovali; nebo svaté jest. A oblekou roucha jiná, když budou mítì pøistupovati k tomu, což se dotýèe lidu. ¹⁵ A dokonav rozmìøování domu vnitøního, i vedl mne k bráni, kteráž byla na východ, a zmìil jej vùkol a vùkol. ¹⁶ Zmìil stranu východní prutem, pìt set loket prutových tím prutem vùkol. ¹⁷ Zmìil stranu pùlnoèní tím prutem, pìt set prutù vùkol. ¹⁸ Zmìil stranu polední tím prutem,

pìt set prutù. ¹⁹ A obrátiv se k stranì západní, namìòil tím prutem pìt set prutù. ²⁰ Na ètyøi strany zmìòil to, totiž zed vùkol a vùkol, zdělì pìti set, a zšíòí pìti set, aby dìlila svaté místo od obecného.

43

¹ Potom vedl mne k bráni, kterážto brána patøila k východu. ² A aj, sláva Boha Izraelského pøicházela od východu, jejíž zvuk byl jako zvuk vod mnohých, a zemì svítìla se od slávy jeho. ³ A podobné bylo to vidìní, kteréž jsem vidìl, právi tomu vidìní, kteréž jsem byl vidìl, když jsem šel, abych kazil místo, vidìní, pravím, podobná vidìní onomu, kteréž jsem vidìl pøi øece Chebar. I padl jsem na tváø svou. ⁴ A když sláva Boží vcházela do domu, cestou brány patøící k východu, ⁵ Tedy pojal mne Duch, a uvedl mne do sínì vnitøní, a aj, dùm plný byl slávy Hospodinovy. ⁶ I slyšel jsem, an mluví ke mnì z domu, a muž stál podlé mne. ⁷ I øekl mi: Synu èlovìèí, místo stolice mé a místo šlepìjí noh mých, kdežto bydliti budu u prostøed synù Izraelských na vùky, a nebudou poškvøòovati více dùm Izraelský jména svatosti mé, oni ani králové jejich smilstvím svým a mrtvými tìly králù svých, ani výsostmi svými, ⁸ Když kladli prah svùj podlé prahu mého, a veøejì svou podlé veøeje mé, a stìnu mezi mnou a mezi sebou, a tak poškvøòovali jména svatosti mé ohavnostmi svými, kteréž páchali, proèež jsem je sehltil v hnívì svém. ⁹ Ale nyní vzdálì smilství svá i mrtvá tìla králù svých, ode mne, a budu bydliti u prostøed nich na vùky. ¹⁰ Ty synu èlovìèí, oznam domu Izraelskému o tomto domu, a nech^t se zahanbí pro nepravosti své, a a^t zmìòí všecko naskrze. ¹¹ A když se hanbiti budou za všecko, což páchali, zpùsob domu i formu jeho, i vycházení jeho, též vcházení jeho, i všechny zpùsoby jeho, všecka ustanovení

jeho, všechny, pravím, způsoby jeho i všechny zákony jeho v známost jim uveji, a napiš před oěima jejich, a ostřhají všeho způsobu jeho i všech ustanovení jeho a ěiní je. ¹² Tento jest zákon toho domu: Na vrchu hory všecko obmezení jeho vùkol a vùkol, nejsvìtější jest. Aj, ten jest zákon toho domu. ¹³ Tyto pak jsou míry oltáøe na též lokty, o dlaò delší: Pøední zpodek lokte zvýší a lokte zšíòí, obruba pak jeho pøi kraji jeho vùkol pídí jedné. Takový jest výstupek oltáøe, ¹⁴ Totiž od zpodku pøi zemi až do pøepásání dolejšího dva lokty, šírokost pak lokte jednoho, a od pøepásání menšího až do pøepásání vùtšího ětyøi lokty, šírokost též na loket. ¹⁵ Ale sám oltáø a jest ětyø loket, a z oltáøe zhùru ětyøi rohové. ¹⁶ Oltáø pak dvanácti loket zdělí a dvanácti zšíòí, ětyøhranatý po ětyøech stranách svých. ¹⁷ Pøepásání pak ětrnácti loket zdělí a ětrnácti zšíòí po ětyøech stranách jeho, a obruba vùkol niho na pùl lokte, a zpodek pøi nim na loket vùkol, a stupòové jeho naproti východu. ¹⁸ I øekl ke mnì: Synu ělovìèí, takto praví Panovník Hospodin: Ta jsou ustanovení oltáøe v den, v kterýž bude udlán, k obìtování na nim zápalù a kropení na něj krví. ¹⁹ Nebo dáš knížím Levíským, kteøíž jsou z semene Sadochova, kteøíž pøístupují ke mnì, dí Panovník Hospodin, aby mi sloužili, volka mladého za høích. ²⁰ A nabera krve jeho, dáš na ětyøi rohy jeho, i na ětyøi úhly toho pøepásání, i na obrubu vùkol, a tak jej oèistíš i vyèistíš. ²¹ A vezmeš toho volka za høích, i spálí jej na místì uloženém v tom domì, vnì pøed svatyní. ²² V den pak druhý obìtovati budeš kozla bez poškvrny za høích, a oèistí oltáø, tak jakž vyèistili volkem. ²³ A když dokonáš oèišťování, obìtuj volka mladého bez vady, a skopce z stáda bez poškvrny. ²⁴ Kteréž když obìtovati budeš pøed Hospodinem, uvrhou kníží na ni soli, a budou je obìtovati v zápal Hospodinu.

²⁵ Po sedm dní obìtuj kozla za høích, na každý den; též i volka mladého a skopce z stáda bez poškrvny obìtovati budou. ²⁶ Sedm dní oèišťovati budou oltáø, a vyèistí jej, a posvítí ruky své. ²⁷ A když vyplní ty dny, osmého dne i potom obìtovati budou kníží na oltáøi zápaly vaše, a pokojné obìti vaše, i pøijmu vás laskavì, praví Panovník Hospodin.

44

¹ Tedy pøivedl mne zase cestou k bráni svatynì zevnitøní, kteráž patøí k východu, a ta byla zavøená. ² I øekl ke mnì Hospodin: Brána tato zavøená bude, nebude^t otvírána, aniž kdo bude vcházeti skrze ni. Nebo Hospodin Bùh Izraelský všel skrze ni; protož bude^t zavøená. ³ Knížecí jest, kníže samo v ní sedati bude, aby jídalo chléb pøed Hospodinem. Cestou sínì této brány vejde, a cestou její vyjde. ⁴ I vedl mne cestou k bráni pùlnoèní, k pøední stranì domu, i vidìl jsem, a aj, naplnila sláva Hospodinova dùm Hospodinùv. I padl jsem na tváø svou. ⁵ I øekl ke mnì Hospodin: Synu èlovìèí, pøilož srdce své, a viz oèima svýma, i ušima svýma slyš, cožkoli já mluvím tobì o všech ustanoveních domu Hospodinova, i o všech zákonech jeho. Pøilož, pravím, srdce své k vcházení do domu, i ke všemu vycházení z svatynì, ⁶ A rci zpuρνému domu Izraelskému: Takto praví Panovník Hospodin: Dosti mìjte na všech ohavnostech svých, ó dome Izraelský, ⁷ Že jste uvodili cizozemce neobøezaného srdce a neobøezaného tìla, aby bývali v svatyni mé, a poškrvøovali i domu mého, když jste obìtovali chléb mùj, tuk i krev, ješto oni sic rušili smlouvu mou, mimo všeccky ohavnosti vaše, ⁸ A nedrželi jste strážè nad svatými vìcmi mými, ale postavili jste strážèné na stráži mé, v svatyni mé místo sebe. ⁹ Takto praví Panovník Hospodin:

Žádný cizozemec neobøezaného srdce a neobøezaného tìla nevejde do svatynì mé, ze všech cizozemcù, kteøíž mezi syny Izraelskými jsou. ¹⁰ Nýbrž i Levítové, kteøíž se vzdalovali ode mne, když bloudil Izrael, kteøíž zbloudili ode mne za ukýdanými bohy svými, ponесou nepravost svou. ¹¹ Nebo budou v svatyni mé za služebníky, v povinnostech pøi branách domu, a za slouhy pøi domu. Oni budou zabíjeti obìti zápalné i obìti lidu, a oni stávati budou pøed nimi k sloužení jim, ¹² Proto že pøisluhovali jim pøed ukýdanými bohy jejich, a byli domu Izraelskému pøèinou pádu v nepravost. Proèež pøisáhl jsem jim, praví Panovník Hospodin, že ponесou nepravost svou. ¹³ Aniž pøistoupí ke mnì, aby mi knížský úøad konali, ovšem aby pøistupovati mìli k kterým svatým vícem mým, neb k nejsvětìjším, ale ponесou pohaninì své i ohavnosti své, kteréž páchali. ¹⁴ Protož postavím je za strážné u domu, ke všì službì jeho i ke všemu, což èinìno býti má v nìm. ¹⁵ Kniží pak Levítští, synové Sádochovi, kteøíž drželi stráž nad svatyní mou, když zbloudili synové Izraelští ode mne, ti budou pøistupovati ke mnì, aby mi pøisluhovali, a státi pøed tváøí mou, obìtující mi tuk i krev, praví Panovník Hospodin. ¹⁶ Ti pøicházeti budou k svatyni mé, a ti pøistupovati k stolu mému, aby mi sloužili a drželi stráž mou. ¹⁷ I stane se, když budou míti vcházeti do bran sínì vnitøní, že roucha lnìná oblekou, aniž na se vezmou vlnìného, když by služby konati mìli v branách sínì vnitøní i u vnitøku. ¹⁸ Klobouky lnìné míti budou na hlavì své, a košilky lnìné a[†] mají na bedrách svých, a nepøepasují se nièímž, což by pot vyvodilo. ¹⁹ A majíce vyjítì do sínì zevnitøní, do sínì zevnitøní k lidu, svlekou roucha svá, v kterýchž služby konali, a nechají jich v komùrkách svatynì, a oblekou roucha jiná, a nebudou posvìcovati lidu rouchem svým. ²⁰ Aniž hlavy své holiti budou, ani vlasù nositi, ale slušní

ostøíhají vlasy své. ²¹ Vína též nebude pítí žádný z kníží, když budou míti vcházeti do sínì vnitøní. ²² Vdovy také aneb zahnané nebudou sobì pojímati za manželky, ale panny z semene domu Izraelského, aneb vdovu, kteráž by ovdovila po knízi, pojíti mohou. ²³ A lid můj budou rozdílu uèiti mezi svatým a nesvatým, též mezi neèistým a èistým a[†] je uèí rozeznávati. ²⁴ V rozepøi pak a[†] se postavují k souzení, a podle soudu mého soudí ji. Zákonù mých i ustanovení mých pøi všech slavnostech mých a[†] ostøíhají, a soboty mé svítí. ²⁵ K mrtvému pak èlovíku nepùjde, aby se poškrvniti mìl, leè pøi otci neb pøi mateøi, též pøi synu a pøi dceøi, pøi bratru a sestøe, kteráž nebyla za mužem, může se poškrvniti. ²⁶ Po oèištìní pak jeho (sedm dní odeètou jemu), ²⁷ V ten den, v kterýž vejde do svatynì, do sínì vnitøní, aby služby konal v svatyni, obìtovati bude za høích svùj, praví Panovník Hospodin. ²⁸ Dìdictví pak jejich toto: Já jsem dìdictví jejich, protož vládaøství nedávejte jim v Izraeli; já jsem vládaøství jejich. ²⁹ Obìti suché a za høích i vinu, to oni jísti budou, i všelijaká vìc, oddána Bohu v Izraeli, jejich bude. ³⁰ I pøední vìci všech prvotín ze všeho, i každá obìt zhùru pozdvižení všeliké vìci, ze všech obìtí zhùru pozdvižení vašich, knížské bude. I prvotiny tìsta vašeho dávati budete knízi, aby odpoèinulo požehnání v domì tvém. ³¹ Žádné mrchy a udáveného, ani z ptactva ani z hovad nebudou jídati kníží.

45

¹ Když pak ujmete zemi v dìdictví, obìtovati budete obìt Hospodinu, díl svatý té zemi, zdělí pítmecítma tisíc loket, zšíøí pak deset tisíc, a bude[†] svatý po všem pomezí svém vùkol. ² Z nihož bude místo svaté pít set zdělí, a pít set zšíøí, ètyøhrané vùkol, a a[†] má padesáte loket prostranství vùkol. ³ Z toho pak odmìøení odmìøíš dýlku

přeměřte tisíc loket, a šířku deset tisíc, aby na něm byla svatyně, i svatyně svatých. ⁴ Díl ten země svatý jest. Knížci služebníků přeměřte svatyni býti má, těch, kteříž přistupují, aby přisluhovali Hospodinu, aby měli místo pro domy i místo svaté pro svatyni. ⁵ Tych pak přeměřte tisíc loket délka a deset tisíc šířka ať jest také Levitům, služebníkům domu, jim k držení dvaceti komůrek. ⁶ Místo pak k vystavení na něm místa oddělíte přeměřte tisíc loket na šíř, a na dél přeměřte tisíc, naproti oběti místa svatého; bude pro všecken dům Izraelský. ⁷ Knížeti pak s obou stran té oběti místa svatého, i položení místa před oběti místa svatého, a před položením místa od strany západní díl k západu, a po straně východní díl k východu, dlouhost pak naproti každému z těch dílů od pomezí západního ku pomezí východnímu. ⁸ To bude míti za vládu v Izraeli, a nebudou více utiskati knížata má lidu mého, ale rozdadí zemi domu Izraelskému po pokoleních jejich. ⁹ Takto praví Panovník Hospodin: Dostiti již, ó knížata Izraelská, nátlak a zlobu odložte, a soud a spravedlnost konejte, sejměte těžké roboty vaše s lidu mého, praví Panovník Hospodin. ¹⁰ Váhu spravedlivou a efi spravedlivou i bát spravedlivý míti budete. ¹¹ Efi i bát v jednu míru ať jest, aby chomer bral v se deset bátů, efi pak desátý díl chomeru; podlé chomeru ať jest míra. ¹² Lot dvaceti peněz; dvaceti lotů, přeměřte lotů, a patnácte lotů libra bude vám. ¹³ Tato pak oběť pozdvižení bude, kterouž obítovati budete: Šestý díl efi z chomeru pšenice, též šestý díl efi dáte z chomeru ječmene. ¹⁴ Nařízení pak o oleji (bát jest míra oleje): Desátý díl bátu z míry chomeru, desíti bátů; nebo deset bátů jest chomer. ¹⁵ A dobytě jedno ze dvou set bravů z dobrých pastvišť Izraelských, k oběti suché a zápalné a k obětím pokojným, k očištění vás, praví Panovník Hospodin. ¹⁶ Všecken lid té země,

i s knížetem Izraelským zavázán bude k té oběti zhůru pozdvížení. ¹⁷ Nebo kníže povinen bude zápaly, a suché i mokré oběti, v svátky a na novměsíce, i v soboty, na všechny slavnosti domu Izraelského; on obětovati bude za hřích, i obět suchou i zápalnou, i oběti pokojné, aby se očištění dalo za dům Izraelský. ¹⁸ Takto praví Panovník Hospodin: Prvního měsíce, prvního dne vezmeš volka mladého bez poškrvny, kterýmž očištění svatyni. ¹⁹ I nabere kněz krve té oběti za hřích, a pomaže veřeji domu, a čtyř rohů toho přepásání na oltáři, i veřeje brány síně vnitřní. ²⁰ Takž také učiní sedmého dne téhož měsíce, za každého pobloudilého i za hloupého. Tak očištění dům. ²¹ Prvního měsíce, třináctého dne, budete mítí Fáze, svátek sedmi dnů, chlebové přeseň jísti se budou. ²² A bude obětovati kníže v ten den za sebe i za všechny lid té země volka za hřích. ²³ A po sedm dní svátku obětovati bude zápal Hospodinu, sedm volků a sedm skopců bez poškrvny na den, po těch sedm dní, a za hřích kozla na den. ²⁴ A obět suchou, efi na volka a efi na skopce, připraví též oleje hin na efi. ²⁵ Sedmého měsíce, patnáctého dne, v svátek tolikéž obětovati bude po sedm dní, jakož za hřích, tak zápal, tak obět suchou i olej.

46

¹ Takto praví Panovník Hospodin: Brána síně vnitřní, kteráž patří k východu, bude zavěšená po šest dní všedních, v den pak sobotní otevřena bude; též v den novměsíce otvírána bude. ² I přijde kníže cestou síně brány zevnitř, a postaví se u veřeje té brány, a budou obětovati kníží obět zápalnou jeho, i oběti pokojné jeho, a pokloní se na prahu brány, potom vyjde. Brána pak nebude zavírána do večera, ³ Aby se klanil lid země té u dveří brány té ve dny sobotní, i na novměsíce před Hospodinem. ⁴ Obět pak zápalná, kterouž obětovati má kníže Hospodinu v den

sobotní, šest beránkù bez vady a skopec bez poškrvny, ⁵ A obìt suchá, efi na skopce, i na beránky obìt suchá, podlé toho, jakž nadìleno, a oleje hin na efi. ⁶ Ke dni pak novmìsíce a[†] jest volek mladý bez poškrvny, a šest beránkù i skopec bez poškrvny. ⁷ Též a[†] obìtuje efi obìti suché pøi volku, a efi pøi skopci i pøi beráncích, seè bude moci býti, a oleje hin na efi. ⁸ Kníže pak vcházaje, cestou sídce též brány pùjde, a cestou její odejde. ⁹ Ale když vcházeti bude lid zemì té pøed Hospodina na slavnosti, ten kdož vejde cestou brány pùlnoèní, aby se klanil, vyjde cestou brány polední; a ten kdož vejde cestou brány polední, vyjde cestou brány pùlnoèní. Nenavrátí se cestou té brány, kterouž všel, ale naproti ní vyjde. ¹⁰ A když oni vcházeti budou, kníže mezi nimi vcházeti bude, a když odcházeti budou, odejde. ¹¹ Též na svátky i na slavnosti a[†] jest suchá obìt, efi na volka a efi na skopce, a na beránky, což nadìleno, a oleje hin na efi. ¹² Bude-li pak obìtovati kníže obìt dobrovolnou, zápal aneb obìti pokojné dobrovolnì Hospodinu, tedy a[†] jest mu otevøína brána, kteráž k východu patøí, a a[†] obìtuje zápal svùj aneb pokojné obìti své, tak jakž obìtuje v den sobotní. Potom odejde, a brána bude zavøína po odchodu jeho. ¹³ K tomu beránka roèního bez poškrvny obìtovati bude v zápal každý den Hospodinu; každého jitra beránka obìtovati bude. ¹⁴ Též suchou obìt pøììní k nìmu, každého jitra šestý díl efi, též oleje tøetinu hin k skropení mouky bílné, suchou obìt Hospodinu, naøízením vièným ustavièní. ¹⁵ A tak budou obìtovati beránka i obìt suchou, i olej každého jitra, zápal ustavièný. ¹⁶ Takto[†] praví Panovník Hospodin: Dá-li kníže dar nìkomu z synù svých, dìdictví[†] jeho jest, synù jeho buí, k vládaøství jejich dìdiènému. ¹⁷ Jestliže pak dá dar z dìdictví svého nikterému z služebníkù svých, také bude jeho až do léta svobodného, kdyžto navrátí

se knížeti tomu; však dïdictví jeho budou mítí synové jeho. ¹⁸ Aniž bude bráti kníže z didictví lidu, z vládaøství jejich je vytiskuje; z svého vládaøství dïdictví dá synùm svým, aby nebyl rozptylován lid můj žádný z vládaøství svého. ¹⁹ Potom vedl mne průchodem, kterýž jest po stranì brány, k knížím do komùrek svatých, kteréž patøily na půlnoci, a aj, tu bylo místo po dvou bocích k západu. ²⁰ I øekl mi: Toto jest místo, kdež vaøí kníží obìti za vinu a za høích, kdež smaží obìti suché, aby nevynášeli do sínì zevnitøní ku posvìcování lidu. ²¹ Vyvedl mne též do sínì zevnitøní, a vodil mne po ètyøech koutech sínì, a aj, síð byla v každém rohu té sínì. ²² Ve ètyøech úhlech té sínì byly sínì s komíny, ètyøidcíti loket zdélí a tøídcíti zšíøí; míra jednorozměrná tich ètyø sínì nárožních. ²³ A v tich ètyøech byly kuchyòky vùkol, též ohništi zdlána v tich kuchyòkách vùkol. ²⁴ I øekl mi: Ta jsou místa tich, kteøíž vaøí, kdežto vaøí služeòníci domu obìti lidu.

47

¹ Potom pøivedl mne zase ke dveøím domu, a aj, vody vycházely od spodku prahu domu na východ; nebo pøední strana domu k východu byla, a vody scházely pozpodu po pravé stranì domu, po stranì polední oltáøe. ² Odtud mne vyvedl cestou brány půlnoèní, a obvedl mne cestou zevnitøní k bránì zevnitøní, cestou, kteráž patøí k východu, a aj, vody vyplývaly po pravé stranì. ³ Když pak vycházel ten muž k východu, v jehož rukou míra, i namìøil tisíc loket, a provedl mne skrze vodu, vodu do kùtkù. ⁴ Potom namìøiv tisíc, provedl mne skrze vodu, vodu do kolenou; ještì namìøiv tisíc, provedl mne vodou do pasu. ⁵ Opìt když namìøil tisíc, byl potok, kteréhož jsem nemohl pøebòísti; nebo vyzdvihly se vody, vody, pøes niž by se musilo plynouti, potok, kterýž by nemohl

pøebøeden býti. ⁶ Tedy øekl mi: Vidil-lis, synu èlovìèí? I vedl mne, a posadil mne na bøeh toho potoka. ⁷ Když jsem se pak obrátil, aj, na bøehu toho potoka bylo døíví velmi veliké po obou stranách. ⁸ I øekl mi: Vody tyto vycházejí od Galilee první, a sstupující po rovinì, vejdou do moøe, a když do moøe vpadnou, opraví se vody. ⁹ I stane se, že každý živoèich, kterýž se plazí, všudy, kamžkoli pøijdou potokové, ožive, a bude ryb velmi mnoho, proto že když pøijdou tam tyto vody, oèerstvíjí, a živý budou všudy, kdežkoli dojde tento potok. ¹⁰ Stane se i to, že se postaví podlé niho rybáøi od Engadi až do studnice Eglaim; budou tu rozstírány síti. Podlé rozliènosti své bude ryb jejich, jako ryb moøe velikého, velmi mnoho. ¹¹ Bahna a louže jeho, kteréž se neopraví, soli oddány budou. ¹² Pøi potoku pak poroste na bøehu jeho po obou stranách všelijaké døíví ovoce nesoucí, jehož list neprší, aniž ovoce jeho pøestává, v mìsících svých nese prvotiny; nebo vody jeho z svatynì vycházejí, protož ovoce jeho jest ku pokrmu, a lístí jeho k lékaøství. ¹³ Takto praví Panovník Hospodin: Toto^t jest obmezení, v němž sobì dìdièní pøivlastníte zemi po pokoleních Izraelských dvanácti; Jozefovi dva provazcové. ¹⁴ Dìdièní, pravím, jí vládnouti budete, jeden rovnì jako druhý, o níž pøisáhl jsem, že ji dám otcùm vašim. I pøipadne vám zemi tato v didictví. ¹⁵ Toto jest tedy pomezí té zemi: K stranì pùlnoèní od moøe velikého cestou Chetlonu, kudyž se vchází do Sedad, ¹⁶ Emat, Berota, Sibraim, kteøíž jsou mezi pomezím Damašským, a mezi pomezím Emat, vsi prostøední, kteréž jsou pøi pomezí Chavrón. ¹⁷ A tak bude pomezí od moøe Azar Enon, pomezí Damašek, a pùlnoèní strana na pùlnoci, a pomezí Emat. A to jest strana pùlnoèní. ¹⁸ Strana pak východní mezi Chavrón a mezi Damaškem, a mezi Galád, a mezi zemí Izraelskou

pøi Jordánu; od toho pomezí pøi moøi východním mìøiti budete. A to¹ jest strana východní. ¹⁹ Strana pak polední na poledne, od Támar až k vodám sváru v Kádes, od potoka až k moøi velikému. A to jest strana polední na poledne. ²⁰ Strana pak západní moøe veliké, od pomezí až naproti, kudyž se vchází do Emat. Ta jest strana západní. ²¹ A tak rozdílíte zemi tuto sobì po pokoleních Izraelských. ²² I stane se, že když ji rozmìøíte, bude vám v ðidictví i pøíchozím, kteøíž by pohostinu byli mezi vámi, kteøíž by zplodili syny mezi vámi; nebo budou vám jako tu zrodilí mezi syny Izraelskými, s vámi² ujmou ðidictví mezi pokoleními Izraelskými. ²³ Protož nech³ jest v tom pokolení pøíchozí, u nihož pohostinu jest. Tu ðidictví dáte jemu, praví Panovník Hospodin.

48

¹ Tato jsou pak jména pokolení: V konèinách na pùlnoèní stranu podlé cesty Chetlon, kudyž se vchází do Emat, Azar Enan, ku pomezí Damašskému na pùlnoèní stranu, podlé Emat, od východní strany až do západní, osadí se pokolení jedno, totiž Dan, ² A pøi pomezí Dan, od strany východní až k stranì západní jedno, totiž Asser, ³ A pøi pomezí Asser, od strany východní až do strany západní jedno, totiž Neftalím, ⁴ A pøi pomezí Neftalím, od strany východní až do strany západní jedno, totiž Manasses, ⁵ A pøi pomezí Manasses, od strany východní až do strany západní jedno, totiž Efraim, ⁶ A pøi pomezí Efraim, od strany východní až k stranì západní jedno, totiž Ruben, ⁷ A pøi pomezí Ruben, od strany východní až k stranì západní jedno, totiž Juda. ⁸ A pøi pomezí Juda, od strany východní až k stranì západní bude obìt, kterouž obítovati budete, pìtmecítmá tisíc loket zšíøí, zdělí pak zaroveò s jedním z jiných dílù, od strany východní až k

strani západní, a bude svatynì u prostøed nìho. ⁹ Ta obìt, kterouž obìtovati máte Hospodinu, bude zdělì pìtmecítma tisíc loket, zšíóí pak deset tisíc. ¹⁰ Tímto pak se dostane ta obìt svatá, totiž knížím, na pùlnoci pìtmecítma tisíc loket, k západu pak zšíóí desíti tisíc, a na východ zšíóí desíti tisíc, na poledne též zdělì pìtmecítma tisíc, a bude svatynì Hospodinova u prostøed nìho, ¹¹ Knížím, posvičenému každému z synù Sádochových, kteøíž drží stráž mou, kteøíž nebloudili, když bloudili synové Izraelští, jako bloudili Levítové. ¹² I bude díl jejich obìtovaný z obìti té zemì, víc nejsvítljší pøi pomezí Levítù. ¹³ Levítù pak díl bude naproti pomezí knížskému, pìtmecítma tisíc loket zdělì, a zšíóí deset tisíc; každá dlouhost pìtmecítma tisíc, a širokost deset tisíc. ¹⁴ A nebudou ho uprodávati, ani smìðovati, ani pøenáseti prvotin zemì, proto že jest posvičená Hospodinu. ¹⁵ Pìt pak tisíc loket pozùstalých na šíø, proti tím pìtmecítma tisícùm, bude místo obecné, pro místo k bydlení a k pøedmístí, i bude místo u prostøed nìho. ¹⁶ Tyto pak jsou míry jeho: Strana pùlnoèní na ètyøi tisíce a pìt set loket, též strana polední na ètyøi tisíce a pìt set, od strany též východní ètyøi tisíce a pìt set, takž strana západní na ètyøi tisíce a pìt set. ¹⁷ Bude i pøedmístí pøi místì k pùlnoci na dvì stì a padesáte loket, a ku poledni na dvì stì a padesáte, takž na východ na dvì stì a padesáte, též k západu na dvì stì a padesáte. ¹⁸ Ostatek pak na dél, naproti obìti svaté, deset tisíc loket k východu, a deset tisíc k západu; a z toho, což bude naproti té obìti svaté, budou mítì dùchody ku pokrmu služebníci místa. ¹⁹ A ti služebníci místa sloužitì budou Izraelovi ze všech pokolení Izraelských. ²⁰ Všecku tuto obìt, pìtmecítma tisíc loket, podlé tich pìtmecítma tisíc, ètverhranou obìtovati budete v obìt svatou k vládaøství místu. ²¹ Což pak pozùstane, knížeti, s obou stran obìti svaté a vládaøství

mìsta, pøed tìmi pìtmeçtma tisícì loket obìti, až ku pomezí východnímu, a od západu proti týmž pìtmeçtma tisícì loket, podlé pomezí západního naproti tìm dílùm, knížeti bude. A to bude obìt svatá, a svatynì domu u prostøedního. ²² Od vládaøství pak Levítù a od vládaøství mìsta, u prostøed toho, což jest knížecího, mezi pomezím Judovým a mezi pomezím Beniaminovým, knížecí bude. ²³ Ostatní pak pokolení, od strany východní až k stranì západní, osadí se pokolení jedno, totiž Beniamin. ²⁴ A pøi pomezí Beniamin, od strany východní až k stranì západní jedno, totiž Simeon, ²⁵ A pøi pomezí Simeon, od strany východní až k stranì západní jedno, totiž Izachar, ²⁶ A pøi pomezí Izachar, od strany východní až k stranì západní jedno, totiž Zabulon, ²⁷ A pøi pomezí Zabulon, od strany východní až k stranì západní jedno, totiž Gád. ²⁸ A pøi pomezí Gád, k stranì polední na poledne, tu bude pomezí od Támar až k vodám sváru v Kádes, ku potoku pøi moøi velikém. ²⁹ To[†] jest ta zemì, kterouž ujmete hned od potoka, po pokoleních Izraelských, a ti dílové jejich, praví Panovník Hospodin. ³⁰ Tato pak jsou vymezení mìsta: Od strany pùlnoèní ètyø tisíc a pìt set loket míra. ³¹ Brány pak mìsta podlé jmen pokolení Izraelských, brány tøi na pùlnoci, brána Rubenova jedna, brána Judova jedna, brána Léví jedna. ³² A od strany východní ètyø tisíc a pìt set, a brány tøi, totiž brána Jozefova jedna, brána Beniaminova jedna, brána Danova jedna. ³³ Též od strany polední ètyø tisíc a pìt set loket míra, a brány tøi, brána Simeonova jedna, brána Izacharova jedna, brána Zabulonova jedna. ³⁴ Od strany západní ètyø tisíc a pìt set, brány jejich tøi, brána Gádova jedna, brána Asserova jedna, brána Neftalíмова jedna. ³⁵ Okolek osmnácti tisíc loket, jméno pak mìsta od dnešního dne bude: Hospodin tam pøebývá.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last Kralická edition
of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmo Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2018-11-13

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Mar 2019 from source files dated 5 Mar 2019

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900